

RIKSLØNNSNEMNDAS KJENNELSE AV 17. AUGUST 1984

I SAK NR. 5/1984

Tvisten mellom Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund/Seksjon Stat på den ene siden og staten v/Forbruker- og administrasjonsdepartementet på den annen side ved tariffrevisjonen pr. 1. mai 1984.

Nemndas sammensetning:

Høyesterettsdommer Charles Philipson, formann

Jernbanedirektør Tore Lindholt

Ass. direktør Jon A. Solheim

Leder i Statstjenestemannskartellet, Nils Totland

Avdelingsdirektør i Justisdepartementet, Berit Fosheim

Formann i Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund/Seksjon Stat (YS-S), Erling Petter Roalsvig

Statens personaldirektør Nils R. Mugaas

Formann i YS-S Erling Petter Roalsvig og Statens personaldirektør Nils R. Mugaas er utpekt av partene i tvisten. I samsvar med lov av 19. desember 1952 nr. 7 om lønnsnemnd i arbeidstvister § 2 tredje ledd stemmer fra arbeidstakersiden Erling Petter Roalsvig og fra arbeidsgiversiden Nils R. Mugaas.

Partene har gjort rede for sine standpunkter ved skriftlige innlegg og muntlig prosedyre for nemnda under hovedforhandling 9. juli 1984.

Etter at saken har vært drøftet i flere møter avsa Rikslønnsnemnda 17. august 1984 denne

k j e n n e l s e :

Tariffavtalen mellom staten og Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund/Seksjon Stat utløp 30. april 1984 etter lovlig oppsigelse, jfr. lov av 18. juli 1958 om offentlige tjenestetvister § 12 annet ledd. Tvisten mellom Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund - Seksjon Stat og staten er oppstått i forbindelse med forhandlingene om nye tariffavtaler mellom staten og hver av de respektive hovedsammenslutninger Statsstjenestemannskartellet, Akademikernes Fellesorganisasjon, Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund/ Seksjon Stat samt Norsk Lærerlag.

Det ble innledet forhandlinger om nye tariffavtaler 14. mars 1984. Forhandlingene ble imidlertid siden brutt uten at partene var kommet til enighet. Hovedsammenslutningene og Norsk Lærerlag sa etter dette opp plassene for sine medlemmer 13. april.

Etter bruddet i forhandlingene innkalte Riksmeklingsmann Bjørn Haug Statsstjenestemannskartellet, Akademikernes Fellesorganisasjon, Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund/Seksjon Stat og Norsk Lærerlag og staten ved Forbruker- og administrasjonsdepartementet til tvungen mekling. Meklingen ble innledet 2. mai 1984. Det ble holdt flere meklingsmøter, men uten at det lyktes å bringe partene til enighet.

Den 16. mai 1984 krevde de fire arbeidstakerorganisasjonene meklingen avsluttet. Riksmeklingsmannen hadde etter dette en uke til rådighet for å bringe partene til enighet. Meklingen ble imidlertid avsluttet onsdag 23. mai kl. 2200 uten resultat.

Kommunalminister Arne Rettedal innkalte partene til et møte 23. mai kl. 2230. Partene ga en redegjørelse for situasjonen, og det ble på møtet klart at det ikke var grunnlag for fortsatt mekling. Arbeidstakerorganisasjonene ga forsikringer om at de varslede streikeaksjoner ikke ville sette liv og helse i fare.

Ved midnatt natt til torsdag 24. mai 1984 tok de fire arbeidstakerorganisasjonene medlemmer ut i punktstreiker følgende steder:

- Sentraladministrasjonen:

Samtlige av Statstjenestemannskartellets og Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund/Seksjon Stats medlemmer i departementene, unntatt Forsvarsdepartementet og Utenriksdepartementet. Akademikernes Fellesorganisasjons medlemmer i Finans-, Handels- og Olje- og energidepartementet. Tjenestemenn i en rekke direktorater, bl.a. Arbeidsdirektoratet, Direktoratet for arbeidstilsynet og Luftfartsverket.

- Norges Statsbaner:

Lokomotiv- og konduktørpersonale i nærtrafikken i Osloområdet. Linjepersonale utenom Oslo og Narvik distrikter.

- Postverket: Stillinger ved postombæring og ankomstsortering i Oslo, Bergen, Trondheim, Stavanger og Tromsø.

- Televerket:

Feilrettere og ansatte ved nummeropplysningen.

- Losvesenet:

Losoldermennene på Hvasser, Brevik, Kristiansand, Bergen og Lødingen, samt losbåtmennene og trafikklederne ved Trafikksentralen i Brevik.

- Norsk Rikskringkasting:

Enkelte programmedarbeidere ved distriktskontorene, radiosporten og reportasje- og idrettsavdelingen i Fjernsynet.

- Statens Vegvesen i Rogaland og Hordaland.

- Skoleverket:

Omlag 2.500 grunnskolelærere ved 110 skoler i Oslo, Bergen, Stavanger, Trondheim og Tromsø.

Riksmeklingsmannen tok mandag 28. mai kontakt med partene for å sondere mulighetene for nye meklingsforsøk. Det viste seg imidlertid ikke å være grunnlag for å gjenoppta meklingen.

Arbeidstakerorganisasjonene varslet etter dette en opptrapping av konflikten fra kl. 0000 natt til 30. mai 1984. Etter disse planene ville medlemmer følgende steder bli tatt ut i streik:

- Norges Statsbaner:
100 togledere
- Luftfartsverket:
Brann- og havaritjenestemenn, samt lufthavnbetjenter ved Fornebu og Gardermoen lufthavner.
- Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen:
Administrativt personell.
- Skoleverket:
Norsk Lærerlag varslet uttatt nye 2.300 lærere i 17 kommuner. Statstjenestemannskartetlet varslet videre 100 lærere i grunnskole og videregående skole i 10 kommuner uttatt.
- Sjøfartsdirektoratet/Skipskontrollen
- Tollvesenet:
Bl.a. Svinesund og Ørje tollstasjoner.
- Norsk Rikskringkasting:
Bl.a. programredaksjonen i fjernsynet og programsekretariatet i radio.
- Statens karanteneveterinær.

Kommunalministeren innkalte partene til nytt møte tirsdag 29. mai kl. 1500. Statsråden opplyste at Regjeringen på bakgrunn av de varslede opptrappinger fant det nødvendig å foreslå tvungen lønnsnemndsbehandling av tvistene. Kommunalministeren henstilte til arbeidstakerorganisasjonene om å avblåse de pågående streikeaksjoner og utsette de varslede opptrappinger. Arbeidstakerorganisasjonene meddelte at de ville ta standpunkt til dette umiddelbart etter møtet.

Arbeidstakerorganisasjonene meddelte kort tid etter møtet at medlemmene ville gjenoppta arbeidet så snart dette var praktisk mulig.

Ved lov av 8. juni 1984 ble det bestemt at tvistene mellom staten på den ene side og Statstjenestemannskartellet/ Norsk Lærerlag, Akademikernes Fellesorganisasjon og Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund/Seksjon Stat på den annen side skal avgjøres av Rikslønnsnemnda.

* * *

Tvistene er brakt inn for Rikslønnsnemnda ved to ulike lover:

1. Ved lov om offentlige tjenestetvister av 18. juli 1958 § 26 a, som lyder:

"Har det vært foretatt megling i en tvist som gjelder tjenestemenn som ikke har adgang til å gå til arbeidsnedleggelse, og meglingen ikke har ført frem, skal den meglingsmann som har ledet meglingen, innen 3 dager etter at meglingen er slutt, sende innberetning til formannen i Rikslønnsnemnda. Nemnda avgjør tvisten med bindende virkning for partene. Reglene i § 26 annet og tredje punktum får tilsvarende anvendelse.

Når det er sendt innberetning som nevnt i første ledd, er det forbudt å forsøke å sperre vedkommende tjenestegren for arbeidskraft.

Så lenge tvisten ikke er avgjort av Rikslønnsnemnda

eller løst på annen måte, skal den tariffavtale og de lønns- og arbeidsvilkår som gjaldt ved tvistens utbrudd, stå ved makt hvis ikke partene blir enige om noe annet."

Denne lovbestemmelse har betydning for de medlemmer av Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund/Seksjon Stat som ikke har streikerett. Dette gjelder embetsmenn, militære tjenestemenn, tjenestemenn ved politiet og andre tjenestemenn med politimyndighet.

Innberetning etter tjenestetvistlovens § 26 a ble gitt fra Riksmeklingsmannen til Rikslønnsnemndas formann ved brev av 14. juni 1984.

2. Ved lov av 8. juni 1984 om lønnsnemndsbehandling av arbeidstvistene i den offentlige sektor i samband med tariffrevisjonen pr. 1. mai 1984. Loven har denne ordlyd:

§ 1.

§ 2.

§ 3

Twistene mellom Staten på den ene side og

1. Akademikernes Fellesorganisasjon
2. Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund/Seksjon Stat
3. Statstjenestemannskartellet og
4. Norsk Lærerlag

på den annen side i samband med tariffrevisjonen pr. 1. mai 1984, skal avgjøres av Rikslønnsnemnda.

§ 4

Det er forbudt å iverksette eller opprettholde arbeidsstans eller blokade til løsning av tvistene.

Reglene i lov 19. desember 1952 nr. 7 om lønnsnemnd i arbeidstvister får tilsvarende anvendelse.

§ 5

Loven her trer i kraft straks.

Partenes påstander:

Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund/Seksjon Stat har ned-
lagt følgende påstand:

Gjeldende hovedtariffavtale fornyes for tidsrommet 1. mai
1984 - 30. april 1986 med følgende endringer:

A) Lønnstabell A (Hovedlønnstabellen) gis følgende tillegg:

Ltr.	Bruttolønn pr. 30/4	Tillegg pr. 1/5 1984	
		§	kr.
1	55 126	5.0	2 756
2	56 660	5.0	2 833
3	66 926	5.0	3 346
4	68 847	5.0	3 442
5	70 832	5.0	3 542
6	74 596	5.0	3 730
7	76 353	5.0	3 818
8	78 381	5.0	3 919
9	80 475	5.0	4 024
10	82 872	5.0	4 144
11	85 394	5.0	4 270
12	88 571	5.1	4 517
13	92 779	5.1	4 732
14	96 607	5.1	4 927
15	100 470	5.3	5 325
16	104 367	5.4	5 636
17	108 229	5.5	5 953
18	112 992	5.5	6 215
19	117 893	5.5	6 484
20	123 548	5.5	6 795
21	129 606	5.4	6 999
22	136 178	5.4	7 354
23	142 962	5.2	7 434
24	150 281	5.0	7 514
25	156 571	5.0	7 829
26	162 969	4.8	7 823
27	169 852	4.0	6 794
28	177 068	3.5	6 197
29	184 634	3.1	5 724
30	192 171	3.1	5 957
31	199 812	3.1	6 194
32	207 787	3.1	6 441
33	216 125	3.1	6 700
34	224 838	3.1	6 970
35	233 937	2.4	5 614
36	243 471	2.4	5 843
37	253 869	2.4	6 093
38	264 785	2.4	6 355
39	276 171	2.4	6 628

B) Lønnstabell 8 (tilleggslønnstabellen)

Lønnstabell reguleres tilsvarende den gjennomsnittlige endring av lønnstabell A.

C) Fortjenesteutviklingsgaranti

Det inntas i hovedtariffavtalen følgende avsnitt vedrørende fortjenesteutviklingsgaranti:

"Dersom fortjenesteutviklingen for voksen arbeidskraft i industrien i gjennomsnitt for de 3 første kvartaler i 1984 overstiger 5,9 % i forhold til tilsvarende kvartaler i 1983, skal de statstil-sattes og lærernes lønninger reguleres tilsvarende forskjellen mellom fortjenesteutviklingstallet og 5,9 %.

Tillegget gis som et prosentvis likt tillegg på samtlige lønnstrinn på A- og B-tabellen.

Forhandlingsresultatet skal gjennomføres med virkning fra 1.1.85.

Ved beregning av fortjenesteutviklingen legges til grunn gjennomsnittlig timelønn for kvinner og menn innenfor industrien i N.A.F.s lønns- og fraværstatistikk. Timelønnen regnes eksklusive overtidsbetaling, feriepenger og betaling av helge- og høgtidsdager, men inklusive diverse tillegg, kolonne 10-8 i statistikken."

II. 2. AVTALEÅR

Før 1. mai 1985 skal det opptas forhandlinger mellom staten og hovedsammenslutningene og Norsk Lærerlag om eventuell lønnsregulering for 2. avtaleår med virkning fra 1. mai 1985. Partene er enige om at forhandlingene skal føres på grunnlag av den alminnelige økonomiske situasjon på forhandlingstidspunktet og utsiktene for 2. avtaleår samt pris- og lønnsutviklingen i 1. avtaleår.

De statstilsatte og lærernes nominelle lønnsutvikling skal vurderes i forhold til lønnsutviklingen i arbeidslivet for øvrig.

Hvis partene ikke blir enige ved forhandlinger, kan hovedsammenslutningene og Norsk Lærerlag si opp hovedtariffavtalene innen 14 dager etter at forhandlingene er avsluttet og med 14 dagers varsel (likevel ikke til utløp før 1. mai 1985). Hovedsammenslutningenes representantskaper/styrer og Norsk Lærerlags landsstyre skal ha fullmakt til å godkjenne et forhandlingsresultat eller meklingsforslag.

III. LØNNSREGULATIVETS FELLESBESTEMMELSER

Følgende paragrafer skal lyde:

§ 3 nr. 4

Permisjon uten lønn for omsorgsarbeid.

§ 5 Etterlønn

Når en arbeidstaker dør, utbetales de etterlatte et beløp svarende til 1 1/2 ganger folketrygdens grunnbeløp.

§ 7 nr. 1

Arbeidstaker med en fast ukentlig arbeidstid på 15 timer eller mer har rett til full lønn under sykdom i inntil 1 år. Det er en forutsetning at arbeidstakeren har tiltrådt tjenesten.

§ 7 nr. 7

Sykdomsforfall skal meldes snarest mulig til arbeidsgiveren med opplysninger om fraværets sannsynlige varighet. Arbeidsgiveren kan kreve skriftlig egenerklæring første arbeidsdag etter sykefraværet. Sykefravær over 3 kalenderdager skal legitimeres ved legeerklæring. Ved lengre sykefravær skal legeerklæring fornyes hver 14. dag, med mindre legen finner det unødvendig på grunn av sykdommens art eller arbeidstakeren er innlagt på sykehus. Har vedkommende hyppige sykefravær, kan ethvert sykefravær kreves legitimert ved legeattest.

§ 8 nr. 6

Hvis arbeidstakeren dør som følge av yrkesskaden, utbetales de etterlatte en engangserstatning tilsvarende 15 ganger folketrygdens grunnbeløp. Som etterlatte regnes ektefelle eller personer som for en vesentlig del ble forsørget av vedkommende. Bevislig og varig samboerforhold skal i denne sammenheng likestilles med ekteskap. Statens Personaldirektorat fastsetter nærmere regler.

Ved varig medisinsk invaliditet på 15 pst. eller mer, utbetales en forholdsmessig engangserstatning med utgangspunkt i 15 ganger grunnbeløpet ved 100 pst. invaliditet.

§ 10 nr. 2

Gjenopptar arbeidstakeren arbeidet etter nedkomsten før hun har oppebåret lønn i 18 uker, gis en annen, dersom vedkommende har omsorg for barnet og fyller vilkårene i nr. 1 om tjenestetid, tjenestefrihet med lønn for den resterende del av perioden, dog ikke ut over 12 uker.

Merknad:

Punkt 7 i § 10 er etter avtale mellom partene tatt ut av bestemmelsene i tariffperioden 1. mai 1982 - 30. april 1984. Punktene 8 til 14 blir derfor nå punktene 7 til 13.

§ 10 nr. 11

Arbeidstaker som har omsorg for barn under 10 år har rett til 10 dagers permisjon med lønn pr. kalenderår for nødvendig tilsyn av barnet når det er sykt, eller dersom den som har det daglige tilsyn med små barn er syk. Er arbeidstakeren alene om omsorgen for barnet, har vedkommende rett til inntil 20 dagers permisjon med lønn pr. kalenderår. Det samme gjelder dersom det er to om omsorgen, men en av dem

er langvarig avskåret fra tilsynet med barnet på grunn av egen funksjonshemming, innleggelse i helseinstitusjon som langtidspasient eller tilsvarende forhold. Aldersgrensen på 10 år gjelder ikke når funksjonshemmede barn blir syke. Sykdommen må legitimeres ved legeattest ved fravær utover 3 dager.

§ 16 nr. 1

For pålagt overtidsarbeid gis et tillegg til timelønnen på 50 %. Tillegget økes til 100 % for overtidsarbeid mellom kl. 2000 og 0600 og for overtidsarbeid på lørdager, søn- og helgedager og etter kl. 1300, jul- og nyttårsaften.

Etter avtale mellom arbeidstaker og arbeidsgiver i det enkelte tilfelle kan pålagt opparbeidet overtid avspaseres time for time. Utenom fritiden har arbeidstakeren i slike tilfelle krav på å få utbetalt differansen mellom ordinær lønn og overtidsgodtgjørelse (overtidstillegget).

§ 17 nr. 2

Pålagt tjeneste på ukefriday/turnusfriday betraktes som overtidsarbeid og kompenseres med forhøyet overtidsgodtgjørelse.

Etter avtale mellom arbeidstaker og arbeidsgiver kan det i det enkelte tilfelle inngås avtale om at arbeidet skal avspaseres, jfr. § 16 nr. 1, 2. avsnitt.

§ 19 nr. 2

I den utstrekning tjenestlige hensyn tillater det, skal arbeidstakeren få fri fra kl. 1300 på følgende dager: Onsdag før skjærtorsdag, pinse, jul- og nyttårsaften. Såfremt dette av hensyn til tjenesten ikke lar seg gjøre, utbetales

arbeidstakeren timelønn tillagt 100 %.

Som særskilt vedlegg til dette punkt følger partenes kommentar til enkelte av bestemmelsene.

TILLEGG

Satsene i Fellesbestemmelsene reguleres tilsvarende den gjennomsnittlige økning av lønnstabell A.

IV. SÆRLIGE LØNNSTILLEGG

Særlige lønnstillegg som tidligere har vært regulert i forbindelse med de generelle lønnsreguleringer og som ikke er innført på tilleggs lønnstabellen (tabell B) og bistillingsgodtgjørelser som ikke reguleres på annen måte, reguleres svarende til den gjennomsnittlige reguleringen av lønnstabellene (A- og B-tabellen).

V. JUSTERINGER OG NORMERINGER

A) I tariffperioden forhandles det om justeringer og normeringer på fritt grunnlag.

Resultatet av forhandlingene gjøres gjeldende fra 1. mai 1985.

Hvordan forhandlingene skal føres, drøftes mellom Forbruker- og administrasjonsdepartementet og Tjenestemennenes hovedsammenslutninger og Norsk Lærerlag før forhandlingene påbegynnes.

B) 1. Dersom det i forbindelse med endret teknologi, omorganisering og omlegging av arbeidsoppgaver har skjedd vesentlige endringer i de forhold som er lagt til grunn ved lønsplasseringen,

2. eller det er særlig vansker med å rekruttere eller beholde spesielt kvalifisert personale,

kan partene i tariffperioden forhandle om

a) omgjøring av stilling/stillinger fra lavere til høyere grad eller fra høyere til lavere grad (normering)

b) oppflytting av stilling/stillinger til høyere lønstrinn (justering)

c) endring av lønnsplan eller overføring fra en lønnsplan til en annen

d) spesiell avlønning

e) bruk av tilleggsregulativet.

I rimelig utstrekning tas også hensyn til endringer som nevnt under nr. 1 ovenfor, som har skjedd gradvis over lengre tidsrom. Forhandlinger kan også føres når slike tiltak blir gjennomført som et ledd i effektivisering av virksomheten.

Merknad:

Partene er enige om at det er viktig at det fortsatt arbeides aktivt for høyere produktivitet i staten. En partssammensatt gruppe vil i tariffperioden vurdere de forskjellige spørsmål som reiser seg i forbindelse med eventuell inngåelse av produktivitetsavtaler i virksomhetene.

C) Forhandlingene føres

1. - mellom Forbruker- og administrasjonsdepartementet og hovedsammenslutningene/Norsk Lærerlag for krav som går inn under pkt. B nr. 2 og ellers når kravene går inn under pkt. B bokstavene b, c, d og e.
2. - direkte i de enkelte departementer med hovedsammenslutningenes medlemsorganisasjoner/Norsk Lærerlag når kravene går inn under pkt. B bokstav a.

Forbruker- og administrasjonsdepartementet kan i samråd med hovedsammenslutningene og Norsk Lærerlag også samtykke i at forhandlingene kan føres mellom det enkelte departement og hovedsammenslutningenes medlemsorganisasjoner/Norsk Lærerlag for krav som går inn under pkt. B, bokstavene b, c, d og e.

Gis det slikt samtykke, må forhandlingsopplegget legges frem for Forbruker- og administrasjonsdepartementet, og forhandlingsfullmakt for disse punktene innhentes før forhandlingene påbegynnes.

Spørsmål om eventuelt å føre forhandlinger som går inn under pkt. B bokstav a utenfor departementene (i etatene, virksomhetene) avgjør det enkelte departement etter å ha drøftet spørsmålet med hovedsammenslutningene/Norsk Lærerlag.

Tidspunktet for iverksettelse av forhandlingsresultatet fastsettes under forhandlingene.

Dersom forhandlingene etter pkt. B bokstav a ikke kan komme i gang innen 14 dager etter at krav om forhandlinger er kommet inn slik tjenestetvistloven fastsetter, må departementet ta kontakt med hovedsammenslutningenes medlemsorganisasjoner/Norsk Lærerlag.

D) Det avsettes 0,6 % av lønsmassen, beregnet på årsbasis, til justerings- og normeringsforhandlinger. Resultatet av forhandlingene gjøres gjeldende fra 1. oktober 1984.

E) Lønnsstiger for en del stillinger opp til ltr. 25, samt begynnerlønn i en del stillinger for de som har høyere akademisk utdanning.

1. Lønnsstigene for de stillinger som er nevnt i særskilt vedlegg til dette punktet skal fra iverksettelsen av de nye hovedtariffavtaler være slik det går frem av eget vedlegg, jfr. statens påstand.

I tillegg til dette innplasseres de med høyere akademisk utdanning fra iverksettelsen av de nye hovedtariffavtaler på ltr. 19 ved tilsetting i stilling som

Førstesekretær	lpl. 90.103, kode 0010
Fiskerirettleder	lpl. 03.410, kode 0563
Fagsekretær	lpl. 12.101, kode 0829
Fagkonsulent	lpl. 11.105, kode 1911
Redaksjonssekretær	lpl. 11.105, kode 1909
Botaniker	lpl. 11.125, kode 1947
Planteinspektør	lpl. 11.110, kode 1918
Avdelingsingeniør	lpl. 90.301, kode 0032
Avdelingsarkitekt	lpl. 90.303, kode 0039
Herredsagronom	lpl. 11.100, kode 1903
Fylkesagronom	lpl. 11.100, kode 1904
Herredsskogmester	lpl. 11.215, kode 1982
4H-agronom	lpl. 11.100, kode 3618

Dette er innarbeidet i lønnsstigene som går frem av det særskilte vedlegget.

2. Arbeidstakere med minst 16 års tjenesteansiennitet i stilling direkte plassert i ltr. 14 eller med lønnsstige med topplønn i ltr. 14, gis fra 1. oktober 1984 personlig lønn i ltr. 15.

Unntatt er de arbeidstakere som eventuelt har lønnsmessige tillegg slik at de lønnes ut over det som svarer til lønn i ltr. 15. Disse skal fortsatt lønnes i ltr. 14 med bibehold av tilleggene.

Arbeidstakere som ikke har lønnsmessige tillegg slik at de lønnes ut over det som svarer til ltr. 15, skal lønnes i ltr. 15.

3. Førstesekretær 0010 og førstesekretær 3710 slås sammen og gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
17	2	A
18	4	-
19	6	-
20	8	-
21	16	-

VI. SÆRREGULATIVER

Særavtalene for stasjonsholdere og landstelefonister i Televerket reguleres tilsvarende reguleringen av satsene på A-tabellen (Hovedlønnstabellen).

VII. AKKORDARBEID

For tjenestemenn som arbeider på akkord er det forutsetningen at akkordene reguleres slik at akkordfortjenesten (ut over regulativlønn) økes med 2/3 av det generelle lønnstillegg.

Den praktiske gjennomføring finner sted etter etatvise

drøftelser mellom administrasjonen og de berørte organisasjoner.

Såfremt det i avtaleperioden skulle bli innført nye akkordsystemer, er det partenes forutsetning at forhandlinger skal kunne opptas om akkordgrunnlagets størrelse.

VIII. BOLIGFRADRAG, KOSTFRADRAG OG BRENSELFRADRAGSSATSER

Boligfradragssatsene tilpasses de nye regulativlønninger og økes forholdsmessig. Det samme gjelder ved eventuell regulering av lønningene for 2. avtaleår.

Kostfradragssatsene økes tilsvarende stigningen i konsumprisindeksen.

Brenselsfradragssatsene økes i samsvar med stigningen i brenselomkostningene.

Endringene i kostfradragssatsene og brenselsfradragssatsene gjøres gjeldende fra iverksettelse av de nye hovedtariffavtalene og reguleres i tariffperioden med virkning fra tidspunktet for en eventuell lønnsregulering for 2. avtaleår.

IX. PENSJONSFORHOLD

Tariffavtalens punkt vedrørende "Pensjonsforhold m.v." gis følgende ordlyd:

"Pensjonsgrunnlaget for statspensjonister som er pensjonert før 1. oktober 1981, heves med ett lønnstrinn.

Minste pensjonsgrunnlag i Statens Pensjonskasse heves til lønnstrinn 12.

Pensjonene reguleres tilsvarende den totale økonomiske ramme for Rikslønnsnemndas kjennelse.

De nye lønningene medtas i innskotts- og pensjonsgrunnlaget i Statens Pensjonskasse.

Det fremmes forslag for Stortinget om omregning av pensjonene etter de nye lønnsatser."

IX. IVERKSETTINGSDATO

Avtalen iverksettes med virkning fra 1. mai 1984.

Protokolltilførsler

1. Partene er enige om at det er ønskelig med lik arbeidstid for alle grupper arbeidstakere i staten. Partene vil derfor i tariffperioden utrede de spørsmål som har betydning for innføring av 37,5 timers arbeidsuke. Utredningen skal være ferdig innen utgangen av 1985, og en konkret plan for gjennomføring av lik arbeidstid skal søkes utarbeidet som ledd i tariffforhandlingene i 1986.
2. Det nedsettes en partssammensatt arbeidsgruppe for i tariffperioden å utrede spørsmålet om mer rasjonelle og hensiktsmessige måter å gi godtgjørelse på for nattarbeid, søndagsarbeid m.v. Det forutsettes at en eventuell omlegging ikke skal føre til økte utgifter totalt.
3. Statstjenestemannskartellet og Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund/Seksjon Stat forutsetter at det føres egne forhandlinger om stigejusteringer på militære stillinger i sammenheng med innføringen av ny befalsordning pr. 1. november 1984.

Staten v/Forbruker- og administrasjonsdepartementet har nedlagt følgende påstand:

Følgende inntas i de nye hovedtariffavtaler mellom staten, Statstjenestemannskartellet, Akademikernes Fellesorganisasjon, Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund/Seksjon Stat og Norsk Lærerlag for statens tjenestemenn og lærere m.fl. i grunnskolen og den videregående skolen, i tillegg til det partene er blitt enige om i protokollen fra møtet den 20. juni 1984, fra ikrafttreden av de nye hovedtariffavtaler og inntil 30. april 1986:

Generelle lønnstillegg:

Lønnstabell A (hovedlønnstabellen):

LØNNINGER FOR ARBEIDSTAKERE I STATEN

Tabell A - Hovedlønnstabellen

Bruttolønn*)

Ltr.	Nåværende	%-till.	Nv
1	55.126	3,50	57.055
2	56.660	3,50	58.643
3	66.926	3,50	69.268
4	68.847	3,50	71.256
5	70.832	3,50	73.311
6	74.596	3,50	77.206
7	76.353	3,60	79.101
8	78.381	3,60	81.202
9	80.475	3,60	83.372
10	82.872	3,60	85.855
11	85.394	3,60	88.468
12	88.571	3,60	91.759
13	92.779	3,60	96.119
14	96.607	3,60	100.084
15	100.470	3,70	104.187
16	104.367	3,80	108.332
17	108.229	3,90	112.449
18	112.992	3,90	117.398
19	117.893	3,90	122.490
20	123.548	3,80	128.242
21	129.606	3,80	134.531
22	136.178	3,80	141.352
23	142.962	3,70	148.251
24	150.281	3,60	155.691
25	156.571	3,50	162.050
26	162.969	3,50	168.672

27	169.852	3,40	175.626
28	177.068	3,40	183.088
29	184.634	3,40	190.911
30	192.171	3,40	198.704
31	199.812	3,40	206.605
32	207.787	3,40	214.851
33	216.125	3,40	223.473
34	224.838	3,40	232.482
35	233.937	3,40	241.890
36	243.471	3,40	251.749
37	253.869	3,40	262.500
38	264.785	3,40	273.787
39	276.171	3,40	285.560

*) Bruttolønn inklusiv avgift på 52 kroner pr. år til opplysnings- og utviklingsfondet.

Tabell B (tilleggslønnstabellen):

LØNNINGER FOR ARBEIDSTAKERE I STATEN

Tabell B - Tilleggslønnstabell

Bruttolønn pr. år

Trinn	Nåværende	%-till.	Nv
1	1.391	3,7	1.442
2	2.578	3,7	2.673
3	3.770	3,7	3.909
4	4.961	3,7	5.145
5	6.163	3,7	6.391
6	7.361	3,7	7.633
7	8.540	3,7	8.856
8	9.739	3,7	10.099
9	10.933	3,7	11.338
10	12.125	3,7	12.574
11	13.611	3,7	14.115
12	15.109	3,7	15.668
13	16.603	3,7	17.217
14	18.104	3,7	18.774
15	19.881	3,7	20.617
16	21.673	3,7	22.475
17	23.460	3,7	24.328
18	25.251	3,7	26.185
19	27.044	3,7	28.045
20	28.835	3,7	29.902
21	30.630	3,7	31.763
22	32.413	3,7	33.612
23	34.208	3,7	35.474
24	35.993	3,7	37.325

2. avtaleår

Før 1. mai 1985 skal det opptas forhandlinger mellom staten og hovedsammenslutningene og Norsk Lærerlag om eventuell lønnsregulering for 2. avtaleår med virkning fra 1. mai 1985. Partene er enige om at forhandlingene skal føres på grunnlag av den alminnelige økonomiske situasjon på forhandlingstidspunktet og utsiktene for 2. avtaleår samt pris- og lønnsutviklingen i 1. avtaleår.

De statstilsatte og lærernes nominelle lønnsutvikling skal vurderes i forhold til lønnsutviklingen i arbeidslivet for øvrig.

Hvis partene ikke blir enige ved forhandlinger, kan hovedsammenslutningene og Norsk Lærerlag si opp hovedtariffavtalene innen 14 dager etter at forhandlingene er avsluttet og med 14 dagers varsel (likevel ikke til utløp før 1. mai 1985). Hovedsammenslutningenes representantskaper/styrer og Norsk Lærerlags landsstyre skal ha fullmakt til å godkjenne et forhandlingsresultat eller meklingsforslag.

Fellesbestemmelsene

Kronebeløpene i fellesbestemmelsene heves med 3,7 prosent.

V. JUSTERINGER OG NORMERINGER

A. I tariffperioden forhandles det om justeringer og normeringer på fritt grunnlag.

Resultatene av forhandlingene gjøres gjeldende fra 1. mai 1985.

Hvordan forhandlingene skal føres, drøftes mellom For-

bruger- og administrasjonsdepartementet og tjenestemennenes hovedsammenslutninger og Norsk Lærerlag før forhandlingene påbegynnes.

- B. 1. Dersom det i forbindelse med endret teknologi, omorganisering og omlegging av arbeidsoppgaver har skjedd vesentlige endringer i de forhold som er lagt til grunn ved lønns plasseringen
2. eller det er særlige vansker med å rekruttere eller beholde spesielt kvalifisert personale

kan partene forhandle om

- a) omgjøring av stilling/stillinger fra lavere til høyere grad eller fra høyere til lavere grad (normering)
- b) oppflytting av stilling/stillinger til høyere lønns-trinn (justering)
- c) endring av lønnsplan eller overføring fra en lønnsplan til en annen
- d) spesiell avlønning
- e) bruk av tilleggsregulativet.

I rimelig utstrekning tas også hensyn til endringer som nevnt under nr. 1 ovenfor, som har skjedd gradvis over lengre tidsrom. Forhandlinger kan også føres når slike tiltak blir gjennomført som et ledd i effektivisering av virksomheten.

Merknad:

Partene er enige om at det er viktig at det fortsatt arbeides aktivt for høyere produktivitet i staten. En partssammensatt gruppe vil i tariffperioden vurdere de forskjellige spørsmål som reiser seg i forbindelse med

eventuell inngåelse av produktivitetsavtaler i virksomhetene.

C. Forhandlingene føres

1. - mellom Forbruker- og administrasjonsdepartementet og hovedsammenslutningene/Norsk Lærerlag for krav som går inn under pkt. B nr. 2 og ellers når kravene går inn under pkt. B bokstavene b, c, d og e.
2. - direkte i de enkelte departementer med hovedsammenslutningenes medlemsorganisasjoner/Norsk Lærerlag når kravene går inn under pkt. B bokstav a.

Forbruker- og administrasjonsdepartementet kan i samråd med hovedsammenslutningene og Norsk Lærerlag også samtykke i at forhandlingene kan føres mellom det enkelte departement og hovedsammenslutningenes medlemsorganisasjoner/Norsk Lærerlag for krav som går inn under pkt. B, bokstavene b, c, d og e.

Gis det slikt samtykke, må forhandlingsopplegget legges frem for Forbruker- og administrasjonsdepartementet og forhandlingsfullmakt for disse punktene innhentes før forhandlingene påbegynnes.

Spørsmål om eventuelt å føre forhandlinger som går inn under pkt. B bokstav a utenfor departementene (i etatene, virksomhetene), avgjør det enkelte departement etter å ha drøftet spørsmålet med hovedsammenslutningene/Norsk Lærerlag.

Tidspunktet for iverksettelse av forhandlingsresultatet fastsettes under forhandlingene.

Dersom forhandlingene etter pkt. B, bokstav a ikke kan komme i gang innen 14 dager etter at krav om forhandlinger er kommet inn slik tjenestetvistloven fastsetter, må departementet ta kontakt med hovedsammenslutningenes

medlemsorganisasjoner/Norsk Lærerlag.

D. Det avsettes 0,15 prosent av lønnsmassen, beregnet på årsbasis, til normeringsforhandlinger i etatene. Resultatet av forhandlingene gjøres gjeldende fra ikrafttreden av de nye hovedtariffavtaler.

E. Lønnsstiger for en del stillinger opp til ltr. 25. samt begynnerlønn i en del stillinger for de som har høyere akademisk utdanning.

1. Lønnsstigene for de stillinger som er nevnt i særskilt vedlegg til dette punktet skal fra iverksettelsen av de nye hovedtariffavtaler være slik det går frem av vedlegget.

I tillegg til dette innplasseres de med høyere akademisk utdanning fra iverksettelsen av de nye hovedtariffavtaler på ltr. 19 ved tilsetting i stilling som

Førstesekretær	lpl. 90.103, kode 0010
Fiskerirettleder	lpl. 03.410, kode 0563
Fagsekretær	lpl. 12.101, kode 0829
Fagkonsulent	lpl. 11.105, kode 1911
Redaksjonssekretær	lpl. 11.105, kode 1909
Botaniker	lpl. 11.125, kode 1947
Planteinspektør	lpl. 11.110, kode 1918
Avdelingsingeniør	lpl. 90.301, kode 0032
Avdelingsarkitekt	lpl. 90.303, kode 0039
Herredssagronom	lpl. 11.100, kode 1903
Fylkesagronom	lpl. 11.100, kode 1904
Herredsskogmester	lpl. 11.215, kode 1982
4H-agronom	lpl. 11.100, kode 3618

Dette er innarbeidet i lønnsstigene som går frem av det særskilte vedlegget.

2. Arbeidstakere med minst 16 års tjenesteansiennitet i stilling direkte plassert i ltr. 14 eller med lønns-

stige med topplønn i ltr. 14, gis fra 1. oktober 1984 personlig lønn i ltr. 15.

Unntatt er de arbeidstakere som eventuelt har lønnsmessige tillegg slik at de lønnes ut over det som svarer til lønn i ltr. 15. Disse skal fortsatt lønnes i ltr. 14 med bibehold av tilleggene.

Arbeidstakere som ikke har lønsmessige tillegg slik at de lønnes ut over det som svarer til ltr. 15, skal lønnes i ltr. 15.

3. Førstesekretær 0010 og førstesekretær 3710 slås sammen og gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
17	2	A
18	4	-
19	6	-
20	8	-
21	16	-

Leseplikten i grunnskolens barnetrinn

Leseplikten i full stilling i grunnskolens barnetrinn settes til 27 timer pr. uke fra 1. august 1984.

Pensjonsforhold

- a) De nye lønninger medtas i innskotts- og pensjonsgrunnlaget i Statens pensjonskasse.
- b) Det fremmes forslag for Stortinget om omregning av pensjonene etter de nye lønnssetser.
- c) Det fremmes forslag for Stortinget om at minste pen-

sjonsgrunnlag skal være ltr. 12.

Ikrafttreden

Rikslønnsnemndas kjennelse gis virkning fra 30. mai 1984 til 30. april 1986 for de tjenestemenn som ikke omfattes av tjenestetvistlovens § 26 a.

Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund/Seksjon Stat (YS-S)
har i det vesentlige anført:

Generelt:

Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund/Seksjon Stat (YS-S) beklager at hovedtariffoppgjøret mellom staten og hovedsammenslutningene/Norges Lærerlag ble henvist til behandling i Rikslønnsnemnda. Det er YS-S' klare oppfatning at hovedskylden for at meklingen endte uten anbefalt forslag må ligge hos staten.

Allerede under åpningen av forhandlingene ble organisasjonene møtt med Regjeringens fastlåste standpunkter. Mens organisasjonene gjentatte ganger under forhandlinger og mekling foretok sterke reduksjoner på vesentlige punkter i kravene, registrerte organisasjonene bare marginale bevegelser fra statens side på punkter av økonomisk betydning.

Tariffoppgjøret har for øvrig klart vist at Regjeringens dobbeltrolle - som landets største arbeidsgiver og som politisk organ - virker sterkt begrensende på den frie forhandlingsrett som de statstilsatte har etter tjenestetvistloven. Det bør få staten til å vurdere nærmere en eventuell annen organisering av sine arbeidsgiverinteresser, noe løsere bundet til Regjeringens direkte styring enn hva tilfellet er i dag.

YS-S baserte sitt krav på forutsetningene om bibehold av kjøpekraft for alle arbeidstakere i staten fra 1983 til 1984. De statstilsatte skulle videre ha en lønnsutvikling på linje med utviklingen i arbeidslivet for øvrig. Kravet ble reist innenfor en nøktern økonomisk ramme, hvor spørsmålet om kompensasjon for mindrelønnsutvikling for tiden før 1982 ikke ble reist ved dette tariffoppgjøret.

Den økonomiske situasjon

Staten gir i sitt prosesskrift sin oppfatning av den økonomiske situasjon. Blant annet blir lønnsvekstens betydning for sysselsettingen og forhold omkring landets konkurransevne overfor utlandet kommentert. Ut fra YS-S' oppfatning er det for ensidig å hevde at hovedproblemet i norsk økonomi og på arbeidsmarkedet er et for høyt kostnadsnivå, slik staten gjør i sitt prosesskrift.

Lønnsutvikling og konkurransevne

Statens påstand om at lønnsveksten i Norge fra 1983 til 1984 må ligge en god del lavere enn 5 prosent for at konkurransevnen skal bli uendret, og at en lønnsstigning på 5,9 prosent innebærer en klar forverring av konkurranseforhold, står i sterk kontrast til uttalelsene i Norges Banks økonomiske kvartaloversikt nr. 2/1984.

Der heter det at ved uendrede valutakurser fra mai og ut inneværende år, ville kronkursen ligge 1,4 prosent lavere i 1984 enn i 1983. Med den timelønnsutvikling som Norges Bank legger til grunn - 6,5 prosent i 1984 - vil Norges relative konkurransevne forverres med om lag 0,5 prosent.

Den nye beregningsmåten for kronen i valutakurven - som ble gjennomført fra 2. juli 1984 - ventes å gi en reduksjon i kroneverdien på om lag 2,0 prosent på noe sikt. Dersom utslaget for 1984 settes til 3/4 prosent i gjennomsnitt i forhold til 1983, vil en lønnsutvikling fra 1983 til 1984 på 6,65 prosent kunne opprettholde konkurransevnen overfor handelspartnerne. YS-S understreker at beregningene for konkurransevnen er usikre, og at det kan skje utslag i begge retninger i forhold til dette tallet.

YS-S kan på dette grunnlag ikke akseptere statens påstand om lønnsvekst og konkurransevne.

Lønnsutvikling og sysselsetting

Staten uttaler i sitt prosessskrift at lønnsoppgjøret i staten vil kunne få virkninger for blant annet lønnsglidningen i industrien. YS-S kan ikke akseptere statens påstand. Forholdet er at de statsansatte kan påvise en mindrelønnsutvikling i forhold til andre grupper. Det å hevde at de statsansatte er lønnsledende som staten indirekte gjør - er etter YS-S' oppfatning - å snu saken på hodet.

Når det gjelder statens påstand om at lønnsoppgjøret i staten vil kunne få virkninger for lønnsglidningen i industrien, vil YS-S vise til at førsteamanuensis Hersoug ved Sosialøkonomisk institutt mener det er vanskelig å påvise at det skulle være sammenheng av denne type i lønnsdannelsen. En slik antagelse fortøner seg som forholdsvis teoretisk hvis den ikke kan begrunnes ved konkret markedsmessig konkurranse. Slik konkurranse vil det bare være på begrensede felter.

YS-S vil for egen del tilføye at selv om det ikke helt kan utelukkes at det kan være visse svake sammenhenger på lønnsglidningen i den private sektor, ville det fortone seg som urimelig om det ble gitt en slik begrunnelse for å nekte de statstilsatte en lønnsutvikling på linje med andre grupper, inkludert siste års etterslep.

YS-S vil også vise til det hovedsammenslutningen har uttalt ved tidligere oppgjør om at inntekts- og kjøpekraftsutviklingen i offentlig sektor har positiv betydning for etterspørselen og sysselsettingen i samfunnet. Disse positive effekter må vurderes opp imot de eventuelle negative effekter lønnsveksten i staten har overfor kostnadsutvikling og sysselsetting.

Jobbsikkerheten i staten

YS-S kan ikke akseptere statens påstand om at lønnsveksten i staten kan være lavere enn i privat sektor fordi "statsansatte har en meget høy grad av trygghet mot å miste arbeidet i motsetning til store deler av privat arbeidsliv". YS-S har pekt på at arbeidsplassene i staten på langt nær i alle virksomheter er å betrakte som sikre. Hva angår sikre arbeidsplasser, er staten etter YS-S' oppfatning å sammenligne med den skjermede del av det øvrige næringsliv, eller ca. 75 prosent av næringslivet for øvrig. Her kan nevnes bank, forsikring, annen tjenesteyting m.v.

De statsansatte kan derfor ikke sies å inneha noen særstilling i forhold til store deler av arbeidslivet for øvrig hva angår sikkerhet i egen arbeidssituasjon.

Økonomisk ramme for oppgjøret 1984

YS-S har lagt til grunn at de statstilsattes lønninger i gjennomsnitt må øke med 6,9 prosent fra 1983 til 1984 for å oppnå hovedmålsettingen om opprettholdelse av disponibel realinntekt fra 1983 for samtlige medlemmer samt kompensasjon for mindrelønnsutvikling i 1983. Av denne ramme utgjør 5,9 prosent et tillegg som vil opprettholde disponibel realinntekt fra 1983 til 1984 for de statstilsatte i gjennomsnitt. Denne rammen er også identisk med de anbefalte forslag som hittil har funnet sted i den private sektor. Resten av rammen på 6,9 prosent utgjøres av en etterslepskomponent på 1,0 prosent. Dette tilsvarer et påvist etterslep i forhold til ansatte i industrien fra 1982 til 1983.

Lønnsutviklingsgaranti for 1984

YS-S har lagt til grunn at andre lønnsoppgjør stort sett har endt opp med anbefalte årslønnsrammer på 5,9 prosent fra 1983 til 1984. Lønnsglidningen er antatt å utgjøre 2,2

prosent av denne årslønnsrammen for f.eks. ansatte innenfor industrien. Den tilsvarende glidning var i 1983 ca. 3,0 prosent eller ca. 6,0 prosent i løpet av året 1983. YS-S har mottatt signaler om at lønnsglidningen i 1984 fortsatt vil ligge på et høyt nivå, blant annet ut fra en høy investeringsetterspørsel i industrien, og ut fra signaler om relativt store tillegg i lokale forhandlinger som hittil har vært ført.

Den foreløpige indeksen fra Statistisk Sentralbyrå for industrien bekrefter at lønnsglidningen kan bli høyere enn tidligere antatt. Veksten i lønningene var ifølge denne indeksen 7,2 prosent for menn og 6,8 prosent for kvinner, eller 7,1 prosent i gjennomsnitt, fra 1. kvartal 1983 til 1. kvartal 1984. Den foreløpige indeksen for Byrået anses å gi en god indikasjon på den faktiske lønnsutviklingen.

Den norske Bankforening har i sin rapport "Kreditt og konjunkturer" nr. 2/84 gitt en prognose for lønnsutviklingen i LO-N.A.F.-området og industrien for 1984. Foreningen har gitt følgende uttalelse om lønnsveksten:

"Hvis lønnsglidningen skulle holde seg på nivået fra 4. kvartal 1983 gjennom 1984, vil årslønnsveksten i LO-N.A.F.-området med de antydende tariff-tillegg bli ca. 7 prosent, og opp mot 7 1/2 prosent i industrien alene."

Norges Bank sier i sin siste konjunkturoversikt at time-lønnsveksten anslås til minst 6,5 prosent fra 1983 til 1984.

For å fange opp den del av lønnsutviklingen som eventuelt overstiger anbefalte rammer i privat sektor i 1984, vil YS-S hevde at de statstilsatte må gis en fortjenesteutviklingsgaranti. Prinsipielt bør en slik klausul omfatte lønnsutviklingen både for industriarbeidere og funksjonærer, jfr. kravet om etterslepskompensasjon som inkluderer begge grupper. Dette vil imidlertid kunne komplisere den tekniske utformingen av en fortjenesteutviklingsklausul, og YS-S har derfor valgt å basere sammenligningsgrunnlaget på industriarbeiderne.

Fortjenesteutviklingsgarantien gis følgende utforming:

"Dersom fortjenesteutviklingen for voksen arbeidskraft i industrien i gjennomsnitt for de 3 første kvartaler i 1984 overstiger 5,9 prosent i forhold til tilsvarende kvartaler i 1983, skal de statstil-sattes og lærernes lønninger reguleres tilsvarende forskjellen mellom fortjenesteutviklingstallet og 5,9 prosent.

Tillegget gis som et prosentvis likt tillegg på samtlige lønnstrinn på A- og B-tabellen.

Forhandlingsresultatet skal gjennomføres med virkning fra 1.1.85.

Ved beregning av fortjenesteutviklingen legges til grunn gjennomsnittlig timelønn for kvinner og menn innenfor industrien i N.A.F.s lønns- og fraværstatistikk. Timelønnen regnes eksklusive overtidsbetaling, feriepenger og betaling av helge- og høytidsdager, men inklusive diverse tillegg, kolonne 10-8 i statistikken."

Det er denne beregning som tidligere er benyttet ved sammenligningen mellom Staten og industrien.

I forbindelse med den ordinære lønnsregulering 1.5.85 kan en få tatt hensyn til lønnsutviklingen for funksjonærer i industrien og lønnsutviklingen i det øvrige næringsliv. Dessuten vil en da kunne få korrigert for de utslag det måtte gi at vi i lønnsutviklingsgarantien kun har benyttet statistikk for de 3 første kvartaler i 1984.

Fordeling av den økonomiske ramme ved oppgjøret 1984

Innretning av tilleggene pr. 1.5.84

YS-S har som tidligere nevnt framsatt krav om at den økonomiske ramme i oppgjøret for de statstilsatte skal bestå av en generell del og en del som gir kompensasjon for mindre-lønnsutvikling (etterslep) i 1983.

Den generelle delen skal gis som et tillegg på alle lønnstrinn på lønnstabell A, slik at kjøpekraften fra 1983 opp-

rettholdes for samtlige arbeidstakere.

YS-S har videre fremmet krav om at etterslepstillegget i hovedsak skulle brukes til å gjennomføre en tilpasning av topplønnsnivået på lønnsregulativets midtsjikt (lønnstrinn 14 - 27) mot tilsvarende stillinger i kommunen.

YS-S har senere presisert denne tilpasningen i den partsammensatte arbeidsgruppe som har vært i arbeid således:

1. Lønnsstiger med sluttlønn (topplønn) fra og med lønnstrinn 14 til og med lønnstrinn 27 påbygges et nytt ovenforliggende lønnstrinn etter ytterligere 2 års tjenesteansiennitet.
2. Direkte plasserte stillinger fra og med lønnstrinn 14 til og med lønnstrinn 27 justeres opp ett lønnstrinn.
3. Unntatt fra lønnsjusteringene etter pkt. 1 og 2 er:
 - lønnsstiger og direkte plasserte stillinger som pr. 1.8.83 ble gitt tilsvarende opprykk."

YS-S har videre lagt til grunn at dersom hovedsammenslutningene ikke fikk gjennomslag for dette krav, ville YS-S kreve innrettet et kronetillegg på lønnstabell A for de lønnsnivåer som kom ugunstig ut ved justeringsoppgjøret pr. 1.8.83. YS-S viser i denne anledning til den fremlagte lønnstabell, jfr. vår påstand foran, som angir hvordan profilen på lønnsregulativet må se ut for å kunne få en akseptabel innretning.

Den økonomiske ramme for disse tilleggene utgjør 5,0 prosent pr. 1.5.84.

Som en begrunnelse for YS-S' krav vedrørende innretning av lønnstabellen, er det overfor Rikslønnsnemnda vist til tabellene 3 h og 6 c i rapporten fra Statistikkutvalget om at midtsjiktet og lavlønnssjiktet trenger høyere årslønnsvekst enn de høyere stillingsnivåer for å opprettholde kjøpekraften fra 1983 til 1984.

Tabellene viser at høytlønnsgroppene har kommet best ut i

1983, samtidig som disse grupper, på grunn av skattelettelsene, kan tåle en mindre lønnsutvikling i 1984 enn f.eks. midtsjiktet, for å beholde disponibel realinntekt fra 1983 til 1984.

YS-S har lagt frem en tabell som viser nødvendige tariff-tillegg pr. 1.5.84 under hensyntagen til det justeringsoppgjøret som fant sted i statssektoren pr. 1.8.83. Under de gitte forutsetninger viser beregningene at midtsjiktet på lønnsregulativet (ltr. 14/15 - 26) må gis høyere lønnstillegg enn øvrige lønnstrinn for å opprettholde disponibel realinntekt fra 1983.

YS-S vil generelt bemerke at lønnsoppgjørene i 1970 - og hittil i 1980-årene har enten vært rettet mot lavlønsgruppene ved spesielle lavlønnstillegg, og senere mot høytlønsgruppene gjennom skattelettelser som favoriserer disse grupper. Grupper på midtsjiktet har således falt "mellom to stoler", og YS-S finner det rimelig at disse skjevheter nå blir rettet opp. Det understrekes at dette dreier seg stort sett om den "voksne" og erfarne arbeidskraft, det vil si lønnstakere med lang ansiennitet.

Økonomisk ramme for 1984 og etterslepskompensasjonen

YS-S har i sin påstand lagt fram en lønnstabell som i gjennomsnitt gir et tillegg på 5 prosent pr. 1.5.84. Det har hele tiden vært lagt stor vekt på at innretningen av tilleggene skulle ha en sosial profil. YS-S har derfor lagt ned påstand om en prioritering av lønnstrinnene på midtsjiktet.

En lønnstabell med gjennomsnittlige tillegg på 5 prosent vil sammen med de øvrige komponenter i YS-S' krav føre til at etterslepet i forhold til 1983 vil bli kompensert. Lønnsvekst ut over 5,9 prosent fra 1983 til 1984, men under 6,9 prosent for de statsansatte, vil føre til at kun en del av etterslepet for 1983 blir kompensert.

Mindrelønnsutvikling for statstilsatte

Lønnsutviklingen for ulike grupper arbeidstakere fremgår av Aukrust-rapporten nr. 1/84.

YS-S har valgt å dele opp lønnsutviklingen i tre perioder, 1973-83, 1980-83 og 1982/83 for å belyse mindrelønnsutviklingen for de statstilsatte.

1973 - 1983

Fra Aukrust-rapporten gjengis flg. gjennomsnittstall pr. år for perioden 1973 - 1983:

<u>INDUSTRI- ARB.</u>	<u>INDUSTRI- FUNKSJ.</u>	<u>BANKANS.</u>	<u>FORSIKR. ANSATTE</u>	<u>KOMMUNE- ANSATTE</u>	<u>STATS- ANSATTE</u>
10,7 %	11,2 %	11,3 %	10,9 %	10,8 %	10,2 %

I en sammenligning med andre arbeidstakergrupper kommer de statstilsatte dårligst ut. Det kan beregnes følgende etterslep i perioden 1973 - 1983:

I forhold til industriarbeiderne	4,3 %	på årsbasis
" " " industrifunksjonærer	9,9 %	" "
" " " bankansatte	10,6 %	" "
" " " forsikringsansatte	6,4 %	" "
" " " kommuneansatte	5,2 %	" "

1980 - 1983

Det tekniske beregningsutvalg har foretatt beregninger for lønnsutviklingen for "alle næringer" i rapport nr. 1 for 1984, jfr. tabell 1 c s. 10. På dette grunnlag kan det beregnes flg. lønnsutvikling 1980 - 1983 for de statsansatte og for "alle næringer".

<u>ÅR</u>	<u>STATEN</u>	<u>"ALLE NÆRINGER"</u>
1980-1981	11,5 %	11,8 %
1981-1982	12,3 %	11,7 %
1982-1983	7,6 %	8,5 %
1980-1983	10,4 %	10,7 %

Utviklingen viser at de statstilsatte kom noe bedre ut enn andre i 1982, men dette var en direkte følge av den opptrapping av lønnsnivået i staten som skjedde pr. 1.10.81. Det vises her til at ved inntektsoppgjøret i 1981 ble partene i statsoppgjøret under meklingen enige om en økonomisk ramme for oppgjøret på 10,5 prosent. I tilknytning til denne rammen ble det uttrykt:

"Av dette er 2 % kompensasjon for tidligere mindre-lønnsutvikling."
(Riksmeklingsmannens forslag, datert 30.4.81.)

I protokolltilførsel nr. 1 fra hovedtariffoppgjøret pr. 1.5.82 ble partene enige om følgende:

"I St.prp. nr. 164 for 1980-1981 om lønnsregulering m.v. for de offentlige tjenestemenn m.fl. vedrørende lønnsreguleringene pr. 1.5.81, heter det blant annet at 2 prosentenheter er kompensasjon for mindrelønnsutvikling for statsansatte i forhold til tilsatte i privat sektor i tidligere år. Den øvrige del av lønnsveksten fra 1980 til 1981 ble det sagt, kunne sammenlignes med lønnsveksten for andre grupper. Partene ble enige om at den nivåheving som skjedde ved oppgjøret 1. mai og senere ved justeringsoppgjøret pr. 1. oktober 1981, derfor må tas vare på. Partene viser i denne forbindelse til "Rapport fra utvalg som har vurdert og tilrettelagt grunnlagsmaterialet i forbindelse med tariffrevisjonen i Staten våren 1982" av 26. mars 1982, særlig rapportens vedlegg 5."

For årene 1981 og 1983 har de statstilsatte kommet dårligere ut enn "alle næringer".

For hele perioden 1980-1983 har de statstilsatte hatt en lønnsutvikling som i gjennomsnitt pr. år ligger ca. 0,3 prosentenheter under "alle næringer".

Ved å vise til denne lønnsutviklingen i perioden 1980-83 for "alle næringer" og for de statsansatte, vil YS-S hevde at den nivåheving som skjedde ved oppgjøret i 1981 ikke er tatt vare på.

1982/83

I den skriftlige og muntlige prosedyre overfor Rikslønnsnemnda har YS-S gitt uttrykk for at det kan påvises et etterslep for de statsansatte i perioden 1973-1983.

YS-S har imidlertid ved oppgjøret i 1984 lagt til grunn den mindrelønnsutvikling som kan påvises for året 1983. Etterslepet for de statsansatte utgjør for dette året:

0,7 %	i	forhold	til	industriarbeiderne
1,4 %	"	"	"	industrifunksjonærene
0,9 %	"	"	"	bankansatte
1,9 %	"	"	"	forsikringsansatte
0,3 %	"	"	"	kommuneansatte

Som et konkret grunnlag har YS-S beregnet et veid gjennomsnitt av industriarbeidere og funksjonærer i industrien. Etterslepet blir på dette grunnlag 1,0 prosent for 1983.

Selv om YS-S legger til grunn etterslep kun for året 1983 ved årets oppgjør, her en dermed ikke frasagt seg retten til å ta opp tidligere mindrelønnsutvikling ved senere anledninger.

De enkelte påstander

YS-S viser til de punkter i hovedsammenslutningenes påstand hvor det ikke er sammenfallende påstand fra staten. YS-S gir følgende kommentarer til de enkelte punkter:

Lønnstabell

YS-S har i sin påstand lagt fram en lønnstabell som i gjennomsnitt gir et tillegg på 5 prosent pr. 1.5.84.

Det har hele tiden vært lagt stor vekt på at innretningen av tilleggene skulle ha en sosial profil. YS-S har derfor lagt ned påstand om en prioritering av midtsjiktet på lønnstabellen. Den profil som ligger i lønnstabellen, anses rimelig sett i forhold til justeringsoppgjøret for 1983.

Fortjenesteutviklingsgaranti

YS-S har fremmet påstand om en automatisk virkende fortjenesteutviklingsgaranti. Påstanden forutsetter at dersom fortjenesteutviklingen for voksen arbeidskraft i industrien i gjennomsnitt for de 3 første kvartaler i 1984 overstiger 5,9 prosent i forhold til tilsvarende kvartaler i 1983, så skal de statstilsattes lønninger reguleres tilsvarende forskjellen mellom fortjenesteutviklingsgarantien og 5,9 prosent.

Tillegget skal gis som et prosentvis likt tillegg på samtlige lønnstrinn på A- og B-tabellen fra 1. januar 1985.

Spesielle lønsmessige tiltak

YS-S' påstand er identisk med statens påstand, og hovedsammenslutningen vil sterkt anbefale at denne blir inntatt i den nye hovedtariffavtalen.

Pensjonsforhold

YS-S har pekt på at statspensjonene har hatt en vesentlig

mindrelønnsutvikling i forhold til de yrkesaktive i siste 10-årsperiode. Dette skyldes at pensjonene bare er blitt regulert med de tillegg som følger av lønnstabellene. Alle andre lønnsendringer faller utenfor den som kommer pensjonistene til gode.

YS-S har derfor tatt sikte på å få regulert inn i pensjonene noe av resultatet av det som skjedde ved det store justerings-/normeringsoppgjøret pr. 1.10.1981. Dette kravet ble også fremmet i 1982 - uten resultat. En medvirkende årsak til at dette er med i påstanden er at Riksmeklingsmannen brukte mye tid på å finne løsninger på pensjonskravene.

YS-S ser meget alvorlig på det forhold at statspensjonistene som gruppe sakker akterut i sin inntektsutvikling.

YS-S har derfor videre fremmet påstand om at pensjonen skal reguleres tilsvarende den totale økonomiske ramme for Rikslønnsnemndas kjennelse.

Justeringer og normeringer

YS-S hevder at sluttavlønningen (topplønn) for arbeidstakere som er plassert på lønnsregulativets midtsjikt (ltr. 14 - 27) er kommet dårlig ut i de senere år. YS-S har derfor fremmet påstand om at det avsettes 0,6 prosent av lønnsmassen, beregnet på årsbasis, til et ekstra justerings- og normeringsoppgjør i 1984.

Resultatet av forhandlingene skal gjøres gjeldende fra 1. oktober 1984.

IVERKSETTELSESTIDSPUNKT FOR HOVEDTARIFFAVTALEN

Rikslønnsnemnda har tidligere lagt til grunn at iverksettelsestidspunktet for utbetaling av de lønnstillegg som nemnda fastsetter er satt til dato for gjenopptagelse av arbeidet etter streiken.

Ett unntak var tvisten mellom Embetsmennenes Landsforbund og staten i 1972 der den nye avtalen ble gitt virkning fra den siste gjeldende avtales utløp. Rikslønnsnemnda bemerket dengang s. 25:

"De tjenestemenn som ikke har adgang til å streike og som får sin sak avgjort av Rikslønnsnemnda etter § 26 a i Lov om offentlige tjenestetvister av 18. juni 1958, bør få den nye tariffavtale gjennomført fra 1. mai 1972. Det er i samsvar med vanlig praksis når arbeidsnedleggelse ikke har funnet sted i forbindelse med tariffoppgjøret."

Under tvil og av praktiske grunner kom Rikslønnsnemnda til at også de tjenestemenn som ikke var omfattet av tjenestetvistlovens § 26 a skulle få tilleggene fra 1. mai. Denne avgjørelsen var helt konkret begrunnet. Rikslønnsnemndas argumentasjon når det gjelder de tjenestemenn som ikke har adgang til å streike, er imidlertid gitt en nokså prinsipiell form.

I forbindelse med Rikslønnsnemndas kjennelse av 24. juni 1980 i tvisten mellom Akademikernes Fellesorganisasjon og staten v/Forbruker- og administrasjonsdepartementet vedrørende tariffrevisjonen 1980, kom imidlertid nemndas flertall til at det forhold at vedkommende gruppe ikke har streikerett, ikke gir tilstrekkelig grunn til å fravike den praksis som nemnda ellers har fulgt. "Det må etter flertallets oppfatning være mest rimelig og hensiktsmessig om den samme løsning velges for alle medlemmer av organisasjonen."

Videre het det i kjennelsen:

"Det er liten grunn til å avgjøre ikrafttredelsesproblemet på forskjellige måter for de arbeidstakere som har streiket og de som ikke har vært tatt

ut i streik."

YS-S er enig i denne uttalelsen, som må ha generell betydning for avgjørelse i dette spørsmålet. YS-S mener således at nemnda her har gitt uttrykk for en prinsipiell oppfatning om at kjennelsens virkningstidspunkt bør være lik for de medlemmer av en organisasjon som har vært i streik og for de tjeneste- og embetsmenn som ikke har streikerett.

AF brakte Rikslønnsnemndas avgjørelse om ikrafttredelsestidspunktet for de medlemmer som ikke har streikerett inn for Arbeidsretten. AF fikk medhold av Arbeidsretten i at iverksettingstidspunktet for tjenestemenn som ikke har streikerett skulle settes til 1. mai 1980, altså fra den nye avtaleperiodes begynnelse.

Konklusjonen på grunnlag av Rikslønnsnemndas kjennelse av 24. juni 1980 om likt iverksettingstidspunkt for samtlige medlemmer av en organisasjon og på grunnlag av Arbeidsrettens dom, må derfor, etter YS-S' oppfatning, bli at Rikslønnsnemndas kjennelse må gjøres gjeldende for samtlige av statens embets- og tjenestemenn fra 1. mai 1984.

I forbindelse med forhandlingene om ny hovedtariffavtale pr. 1. mai 1984 har organisasjonene hele tiden vært villige til å gjennomføre forhandlinger/mekling kontinuerlig. Det har imidlertid fra statens side vært et ønske om å benytte lengre tid, blant annet begrunnet med at det var ønskelig å se sluttresultatet fra forhandling/mekling på den private sektor. Det har videre vært et ønske fra statens side å kunne disponere noe mer tid for å kunne koordinere forhandling/mekling også med den kommunale sektor. YS-S vil hevde at årsaken til at konflikten kom så sent, og at dette gikk inn i den nye avtaleperioden, ikke skyldes arbeidstakernes organisasjoner, men arbeidsgivermotpartens holdning under forhandling/mekling.

Generelt om nemndas praksis vises det til Rikslønnsnemndas kjennelse i sak nr. 2/1982 i tvist mellom Transportarbeiderforbundet og N.A.F. På sidene 208 o.fl. har medlemmene

Bjerke og Bach med tilslutning av Haraldseth en del bemerkninger av generell karakter om iverksettingsdato.

"Disse medlemmer kan ikke uten videre se de overbevisende grunner som taler for en praksis som beskrevet. Streik og lockout er velkjente og lovlige kampmidler i forbindelse med tvister knyttet til utløp og påfølgende revisjon av tariffavtaler. Spørsmålet om hvilken part som har "skylden for" eller som har vært "årsaken til" at en konflikt inntrer i en slik situasjon, kan ikke avgjøres ut fra hvilken part som eventuelt tar kampmidler i bruk. Således kan f.eks. en streik meget vel ha sin årsak i en unødig steil holdning hos arbeidsgiverparten, like meget som en lockout kan skyldes standpunkter på arbeidstakersiden. Å fastlegge ikrafttreden for nye avtaler i disfavør av den part som har anvendt et lovlig kampmiddel behøver derfor ikke nødvendigvis føre til noe rimelig resultat."

Bjerke og Bach gikk inn for følgende løsning:

"Etter disse medlemmers oppfatning synes den mest naturlige løsning på spørsmålet å være at en ser hver enkelt tariffperiode som en enhet for seg, og at en ny tariffperiode følger umiddelbart etter utløpet av den foregående. Den "gamle" periodes lønnssetninger bør logisk gjelde den "gamle" periode i sin helhet, men ikke ut over denne. Den "nye" periodes lønnssetninger bør da like naturlig gjelde den "nye" periode og denne perioden i sin helhet. Etter dette vil utløpet av tariffperioden automatisk bli ikrafttredelsestidspunkt for den nye avtale. Etter disse medlemmers oppfatning synes dette å være det rimeligste resultat, når det er Rikslønnsnemnda som uten medvirkning fra partene skal fastlegge de nye avtalene som skal være gjeldende.

Resultatet har bl.a. den fordel at konsekvensene for etterbetaling av lønn vil være upåvirket av en slik tilfeldighet som om partene kommer tidlig eller sent fram for tvungen mekling."

Ut fra en rekke forhold vil det være urimelig å legge til grunn ulike avtaletidspunkter for ulike grupper i staten. Derfor bør iverksettingstidspunktet settes til 1. mai 1984.

Staten v/Forbruker- og administrasjonsdepartementet har i det vesentlige anført:

Samtlige organisasjoner har et hovedkrav om at kjøpekraften skal opprettholdes fra 1983 til 1984 og at det skal gis en ytterligere kompensasjon for mindrelønnsutviklingen. Dessuten har alle organisasjonene krevd visse bedringer i fellesbestemmelsene samt bedring for pensjonistene og ny reguleringsmåte for løpende pensjoner og at boliglånsordningen skal forbedres.

Statstjenestemannskartellet/Norsk Lærerlag har lagt vekt på:

- at lønnsstigene skulle gis slik at det ble tatt spesielt hensyn til lavere og midlere lønte
- at "standardstigesystemet" videreføres
- at arbeidstakere med 14 års tjenesteansiennitet skal lønnes minst i ltr. 15
- at det føres justerings- og normeringsforhandlinger i løpet av første avtaleår og med virkning fra 1. mai 1985.
- at det skulle gjennomføres en arbeidstid på 37 1/2 timer pr. uke i løpet av tariffperioden
- at leseplikten for lærere i grunnskolen reduseres fra 29 timer til 27 timer i uka fra 1. august 1984.

Akademikernes Fellesorganisasjon har lagt vekt på at det gis:

- likt prosentvis tillegg på lønnstabell A. Profilen skulle særlig ta hensyn til statsansatte i det øvre og midlere sjikt, bl.a. ved å endre avstanden mellom trinnene i lønnstabellen slik at avstanden mellom trinnene

fra 27 til 39 ble større

- at det blir justeringsoppgjør i løpet av 1984, med avsatte beløp og at det blir justerings- og normeringsforhandlinger på fritt grunnlag i løpet av 2. avtaleår
- at det inngås prinsippavtale om kortere arbeidstid.

Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund - Seksjon Stat har lagt vekt på:

- at tillegget på alle lønnstrinn på lønnstabell A blir slik at kjøpekraften (den disponible realinntekt) fra 1983 opprettholdes for samtlige arbeidstakere i staten
- at kompensasjon for mindrelønnsutviklingen brukes til justeringer av topplønnsnivået på lønnsregulativets midtsjikt (litr. 13/14 - 26/27), eller til et kronetillegg på lønnstabell A for det lønnsnivået (midtsjiktet) som kom ugunstig ut ved justeringsoppgjøret pr. 1. august 1983
- justerings- og normeringsforhandlinger på fritt grunnlag med virkning fra 1. mai 1985
- prinsippavtale om at det skal innføres lik arbeidstid (37 1/2 timer pr. uke) for alle arbeidstakere i staten
- fleksibel aldersgrense/pensjonsalder fra fylte 62 år.

Kravene fra organisasjonene sprikte således ganske mye.

Den økonomiske situasjon

Regjeringens hovedmål er å trygge grunnlaget for velferdsstaten og sysselsettingen, og en nødvendig forutsetning for å oppnå dette er å få til en sterkere økonomisk vekst.

Pris- og kostnadsveksten må dempes og næringslivets omstillingsevne og produktivitet må økes.

Siden 1970 er vår konkurransevne overfor andre land svekket med om lag 30 prosent. Det er av avgjørende betydning at konkurransevnen bedres, og dette kan først og fremst oppnås gjennom lavere lønnsvekst og bedre produktivitetsvekst i Norge i forhold til våre handelspartnere. Det er viktig at moderat lønnsvekst gjennomføres i hele økonomien slik at uheldige smitteeffekter i priser og lønninger mellom sektorene unngås.

I Nasjonalbudsjettet for 1984 blir det vist til beregninger som tilsa at lønnsveksten fra 1983 til 1984 måtte begrenses til under 5 prosent for å unngå at konkurransevnen svekkes. I de inngåtte tariffavtaler og anbefalte forslag bedømmer partene selv rammene til 5,9 prosent - målt som lønnsvekst fra 1983 til 1984. Beregninger basert på nye anslag for utviklingen i andre land tyder på at lønnsveksten i Norge fra 1983 til 1984 måtte ligge en god del lavere enn 5 prosent for at konkurransevnen skulle være uendret. En lønnsstigning på 5,9 prosent innebærer altså en forverring av forholdet.

Utviklingen i norsk økonomi i 1985 vil i stor grad være avhengig av forhold som fastlegges i år. Det norske kostnadsnivå vil fortsatt være et hovedproblem. Den relativt lave inflasjonstakten internasjonalt krever moderat kostnadsvekst i Norge, om konkurransevnen skal opprettholdes.

Pris- og inntektspolitikken må understøtte dette. Særlig viktig blir det å få realisert dempet vekst i priser og kostnader, mindre bindinger mellom lønnsutviklingen i de ulike sektorer og mindre bindinger mellom lønninger og priser.

Lønnsutviklingen for statstilsatte og lærere

Staten har vist til at det ikke er uoverensstemmelse mellom staten og organisasjonene om innholdet i det statistiske materialet når det gjelder lønnsutviklingen for de statstilsatte og lærere.

De statstilsattes lønnsvekst fra 1982 til 1983 var på 7,6 prosent. Lønnsutviklingen for lærerne var noe sterkere. Utviklingen i disponibel realinntekt har vært positiv for den samme periode. Organisasjonenes krav ved tariffrevisjon i 1983 om opprettholdelse av kjøpekraften er dermed oppfylt.

Lønnsveksten har vært noe sterkere siste år for de kommunalt tilsatte enn for de statstilsatte. Lønnsoverhenget 1983/1984 er også større i kommunen enn i staten. Dette betyr at hvis lønnsveksten 1983-84 skal holdes innenfor samme ramme, må lønnstilleggene i 1984 bli lavere i kommunen enn i staten.

En må være oppmerksom på at sysselsettingen er ulikt sammensatt i den kommunale og den statlige sektor. Den kommunale sektor har relativt flere på de lavere og midlere lønnsnivå. Et tariffoppgjør med varierende prosentuekt lønnstillegg over lønnstabellen vil derfor kunne representere ulike kostnadsrammer i de to sektorene.

Utviklingen i disponibel realinntekt for de statstilsatte i inneværende år vil avhenge av lønns- og prisveksten. Det partssammensatte statistikkutvalget beregnet nødvendig lønnsvekst 1983-1984 i staten for på gjennomsnittlig brutto årslønn å opprettholde kjøpekraften fra 1983 under ulike prisanslag. Staten vil her påpeke at de statstilsatte opprettholder sin disponible realinntekt med en lønnsvekst 1983-1984 på 5,9 prosent selv med en prisstigningstakt helt opp mot 7 prosent. Det antas at den gjennomsnittlige konsumprisstigningen fra 1983 til 1984 trolig vil bli om lag 6 1/2 prosent.

Den økonomiske rammen for oppgjøret

Etter statens oppfatning burde sysselsettingssituasjonen tilsi at hensynet til landets konkurranseevne ble retningsgivende for inntektsoppgjørene i 1984, dvs. under 5 prosent gjennomsnittlig lønnsvekst fra 1983 til 1984.

Praktisk talt uten unntak har det imidlertid for de tariffoppgjør som er avsluttet i det private arbeidsliv blitt oppgitt en ramme på 5,9 prosent. Mesteparten av årets tariffoppgjør i det private arbeidsliv er nå avsluttet.

Det er flere forhold som burde tilsi en lavere lønnsvekst i statssektoren enn oppgjørsrammen i privat virksomhet.

- Enhver økning av den økonomiske ramme vil medføre at budsjettet svekkes.
- Det er på de aller fleste områder god tilgang på kvalifisert personale. På enkelte avgrensede områder er det visse problemer med å sikre tilstrekkelig kvalifisert arbeidskraft, men disse problemene må løses på en annen måte enn gjennom en høy ramme for total lønnsvekst.
- Statsansatte har en meget høy grad av trygghet for ikke å miste arbeidet i motsetning til store deler av privat arbeidsliv.

I håp om å komme frem til et resultat gjorde staten det klart under meklingen at man ville godta en ramme på 5,9 prosent.

Disponeringen av den økonomiske rammen

Overhenget fra 1983 til 1984 for statstiltsatte og lærerne er 2,5 prosent. Etter statens oppfatning vil lønnsglidningen bidra til å heve gjennomsnittslønnen i 1984 med 0,3

prosent. Legges en økonomisk ramme på 5,9 prosent til grunn, må Rikslønnsnemnda avgjøre disponeringen av de resterende 3 prosent.

Ved utformingen av tilbudet under meklingen har staten tatt hensyn til at tariffavtalene må tilpasses arbeidsmarkedet samtidig som det tas sosiale hensyn. Det er også viktig at tariffbestemmelsene er slik utformet at den nødvendige fleksibilitet kan oppnås. Staten har i denne forbindelse særlig pekt på at tariffavtalens pkt. V bør utformes slik at det er tariffmessig adgang til å løse ad-hoc-problemer i forbindelse med å rekruttere og beholde høyt kvalifisert arbeidskraft. Utformingen har også forsøkt å gi den nødvendige balanse mellom behovet for sentral styring av lønnsnivåene og lokal avgjørelsesrett.

Som følge av justeringer i perioden 1982-1984 vil ikke alle statstilsatte få samme lønnsutvikling. Dette har vært forutsatt fra alle parter. Staten har tilbudt å videreføre arbeidet med å innføre et standardssystem for lønnsstiger, samtidig som minste topplønn er forbedret for eldre arbeidstakere og akademikernes begynnerlønn er hevet. Selv om noen av disse tiltakene delvis kan henføres til begrepet justeringer og da etter tjenestetvistloven ikke er gjenstand for mekling, mener staten at Rikslønnsnemnda har kompetanse til å ta standpunkt til denne delen av tvisten. Da staten fremsatte sitt tilbud under meklingen, protesterte ingen av organisasjonene på det tilbudet omfattet.

Sett under ett mener staten at det tilbud som ble satt fram under meklingen, er vel avveid i forhold til de enkelte hovedsammenslutninger og Lærerlagets krav og statens interesser.

Pensjonsforhold

Staten vil fremme forslag til Stortinget om pensjonsregulering på vanlig måte, samt at minstepensjonsgrunnlag skal

være ltr. 12. Staten er imidlertid ikke villig til å fore-
slå en annen reguleringsmåte, bl.a. under hensyn til andre
pensjonistgrupper og også fordi Trygdefinansieringsutvalg-
ets innstilling nå skal ut til høring.

Kompensasjon for mindrelønnsutvikling og fortjenesteutvik- lingsgaranti

Lønnsutviklingen for andre grupper inngår i vurderings-
grunnlaget ved lønnsoppgjørene som én blant flere faktorer.
De ulike faktorene vil ha varierende vekt alt etter hvilken
situasjon oppgjørene foregår i. I den situasjon vi har i
dag hvor kostnadsproblemet er hovedsaken, bør det naturlig
legges mindre vekt på sammenlikning med andre. Dessuten
bør det generelt vises varsomhet ved sammenlikning av
lønsveksten mellom grupper, bl.a. vil både valg av grupper
og tidsrom for sammenlikningen gi forskjellige utslag.
Det er her f.eks. nok å peke på utslag som kan skyldes lav-
lønsoppgjør, dersom slike grupper trekkes inn i sammenheng
med grupper som ikke omfattes av lavlønsoppgjørene.

De statstilsatte har hatt en økning i disponibel realinn-
tekt fra 1982 til 1983. Økningen har ikke bare innfridd
tjenestemannsorganisasjonenes krav ved tariffrevisjonen i
1983 om opprettholdelse av realinntekt, men har gått utover
dette. Med en lønsvekst på 5,9 prosent vil disponibel
realinntekt i gjennomsnitt også bli opprettholdt fra 1983
til 1984.

I de avtaler som hittil er inngått er det ikke tatt inn
noen lønnsutviklingsgaranti, unntatt i den kommunale sektor
for de organisasjoner som har godtatt tilbudet i kommune-
oppgjøret. Staten mener at lønnsutviklingsgaranti knytter
de ulike tariffområder for sterkt til hverandre. Slike
garantier er i strid med statens politikk om avindeksering.

Boliglån

Staten mener at dette ikke er et tariffspørsmål.

Ikrafttredelsestidspunktet

I tidligere kjennelser har Rikslønnsnemnda fastslått at lønnsøkninger som følge av ny tariffavtale etter en streik skal gjøres gjeldende fra den dag arbeidet blir gjenopptatt etter streiken. Dette ble også gjort i nemndas kjennelse av 24. juni 1980 i lønnsoppgjøret for medlemmer av Akademikernes Fellesorganisasjon. For embetsmenn og andre tjenestemenn som ikke har rett til å streike og som dekkes av tjenestetvistlovens § 26 a, ble imidlertid saken brakt inn for Arbeidsretten. I sin dom av 4. desember 1980 erklarte Arbeidsretten Rikslønnsnemndas kjennelse når det gjelder ikrafttredelsestidspunktet for ugyldig for denne gruppen ansatte. Arbeidsretten har i domspremissene blant annet uttalt følgende:

"Når tjenestetvistlovens § 26 a foreskriver en bestemt fremgangsmåte ved behandlingen av tvister vedrørende tjenestemenn som ikke har streikerett, og denne fremgangsmåten uten videre blir fulgt av begge parter, må det være lovens forutsetning at den nye avtale skal tre i kraft fra utløpet av den gamle. Retten må være enig med saksøkte i at en ikke kan frata tjenestemennene adgang til å bruke kampmidler og allikevel la saksbehandlingen få følger som om kampmidler var brukt."

For de øvrige tjenestemenn som omfattes av kjennelsen, mener staten at tariffavtalene, i overensstemmelse med tidligere praksis, først skal gjøres gjeldende fra 30. mai 1984.

RIKSLØNNSNEMNDAS BEMERKNINGER

DEN ØKONOMISKE SITUASJONEN

Medlemmene Philipson, Lindholt og Solheim skal bemerke:

Når det gjelder den økonomiske bakgrunn for oppgjøret vises til partenes redegjørelser og til opplysninger som er gitt i offentlige dokumenter, i første rekke Revidert Nasjonalbudsjett 1984 (St. meld. nr. 88 (1983-84)) og Rapport nr. 1, 1984 fra Det tekniske beregningsutvalg for inntektsoppgjørene (NOU 1984:14). Videre henvises det til økonomiske oversikter som senere er publisert av bl.a. Den norske Bankforening, Norges Bank, Norges Industriforbund og Statistisk Sentralbyrå.

Internasjonal økonomi

Som fremholdt i Revidert nasjonalbudsjett 1984 er internasjonal økonomi for tiden inne i en klar konjunkturoppgang. Økningen i OECD-landenes bruttonasjonalprodukt (BNP) ser ut til å bli 4 1/4 pst. i 1984. På grunn av svakere vekst i våre viktigste europeiske markedsland enn i Nord-Amerika og Japan, er BNP-økningen hos våre handelspartnere beregnet til 3 pst. Det knytter seg større usikkerhet til utviklingen i 1985, men produksjonsveksten for våre handelspartnere er anslått til omkring 2 1/2 pst. neste år. Som følge av det gunstigere økonomiske utviklingsbildet har OECD anslått markedsveksten for norsk eksport av industrivarer til 7 pst. i 1984 og 6 pst. i 1985.

Det økonomiske oppsvinget har redusert arbeidsløsheten i Nord-Amerika og etter hvert også i Vest-Tyskland og Storbritannia. Fortsatt økning i blant annet Italia og Frankrike bidrar til at samlet ledighet i OECD-landene likevel vil holde seg på nåværende høye nivå ut 1985. Konsumprisstigningen hos våre handelspartnere var avtagende gjennom

1983, men stigningstakten ventes å stabilisere seg omkring 5 pst. i 1984 og 1985.

De fleste prognoser indikerer at årlig BNP-økning for OECD-området og våre viktigste markedsland neppe vil overstige 3 pst. for perioden 1986-89 sett under ett. I samsvar med dette ventes markedsveksten for tradisjonelle eksportvarer å holde seg omkring 5 pst. i tilsvarende periode.

Norsk økonomi

Et moderat, eksportledet oppsving har preget norsk økonomi siden midten av 1983. Mye tyder på at oppgangstendensene vil fortsette gjennom 1984, men i hovedsak begrenset til utekonkurrerende og de deler av hjemmekonkurrerende næringer som har bedret sin relative konkurranseposisjon. For øvrige hjemmekonkurrerende og skjermede næringer er ikke utsiktene for inneværende år like gunstige.

I revidert nasjonalbudsjett 1984 forutsettes BNP å øke med 2,1 pst. i 1984 mot 3,2 pst. i fjor. Som følge av forverret bytteforhold overfor utlandet vil disponibel realinntekt for Norge øke noe mindre, eller 1 1/2 pst. i 1984 mot 2,2 pst. i 1983. Den kraftige økningen i netto vareeksport stod for hele vekstbidraget i 1983, men i år vil også innenlandsk etterspørsel vise merkbar stigning (2,4 pst.). Selv om vareimporten er i ferd med å ta seg opp, bidrar den kraftige eksportveksten for tradisjonelle varer så vel som for olje og gass til at driftsbalansen overfor utlandet vil vise enda høyere overskudd i 1984 enn året før.

Mens Industriforbundet gjennomgående opererer med noe lavere vekstanslag for 1984 enn i Revidert nasjonalbudsjett 1984, legger både Bankforeningen og Norges Bank en litt sterkere økning i produksjon og etterspørsel til grunn. Prognosene varierer en del institusjonene i mellom også med hensyn til pris- og kostnadsutviklingen i 1984. Finansde-

partementet og Norges Bank opererer med det laveste prognosealternativet, som innebærer en gjennomsnittlig stigning i konsumprisene på 6 1/2 pst. i 1984, eller 1 1/2 prosentpoeng høyere enn i våre markedsland.

Lønnskostnader pr. produsert enhet (LPE) i norsk industri økte med 3,9 pst. i 1983, mot knapt 1 pst. hos våre handelspartnere. Siden verdien av norske kroner falt med 4,8 pst. i forhold til et gjennomsnitt av valutakursene til våre viktigste markedsland, ble konkurranseevnen, målt som relative LPE, likevel forbedret med omlag 2 pst. fra 1982 til 1983. LPE-økningen i våre markedsland er også i 1984 anslått til 1 pst. Under forutsetning av en gjennomsnittlig produktivitetsøkning på ca 3 pst., må gjennomsnittlig lønnsøkning i norsk industri begrenses til omlag 4 pst. i 1984 om konkurranseevnen, regnet i nasjonale valutaer, skal opprettholdes. En slik utvikling er ikke innen rekkevidde, og inntrykket av en underliggende tendens til årlig svekkelse i konkurranseevnen på 2-3 pst., regnet i nasjonale valutaer, synes derfor å være like rotfestet som før. Bare fortsatt kursfall for norske kroner kan bidra til at den faktiske forverringen i konkurranseevnen blir mindre enn dette. Basert på valutakursutviklingen hittil i år og hensyn tatt til endringen pr. 2. juli 1984 i beregningsmåten for den norske kursindeksen, vil verdien av norske kroner for 1984 under ett antakelig falle med omlag 2 pst. i forhold til gjennomsnittet av våre viktigste markedsland. Valutakursutviklingen fører således til at den reelle forverringen i konkurranseevnen trolig blir relativt beskjedent fra 1983 til 1984.

Det fremkommer av Revidert nasjonalbudsjett 1984 at sentrale mål for norsk økonomisk politikk er å redusere eller hindre ytterligere økning av arbeidsledigheten, og å holde pris- og kostnadsveksten på samme eller lavere nivå enn i våre markedsland. Selv om mer oppløftende tendenser nå gjør seg gjeldende, blir det i budsjettet understreket at for høyt kostnadsnivå, for lav inntjening og egenkapital i næringslivet og manglende omstillinger stadig representerer

hovedproblemene i norsk økonomi. For å videreføre de positive utviklingstendensene legger myndighetene stor vekt på å dempe innenlandsk pris- og kostnadsstigning og å tilskyn- de endringer som stimulerer konkurranseutsatt næringsliv utenom oljesektoren. Til tross for at pris- og kostnads- stigningen er blitt merkbart dempet de siste årene, peker foreliggende prognoser i retning av at målene på dette om- rådet heller ikke i 1984 vil bli oppfylt.

Lønnsoppgjøret for 1984

I Nasjonalbudsjettet for 1984 uttalte Regjeringen at det var et hovedmål for pris- og inntektsutviklingen i 1984 å realisere fortsatt demping av prisstigningstakten og bed- ring av konkurranseevnen overfor Norges handelspartnere. På bakgrunn av de dagjeldende anslag for utviklingen hos våre handelspartnere ble det vist til at norsk industri ville tape konkurranseevne fra 1983 til 1984 målt ved lønnskostnader pr. produsert enhet, hvis lønnsveksten skulle overstige 5 pst.

Regjeringen uttalte i Nasjonalbudsjettet videre at den under inntektsoppgjørene for de statsansatte ville legge avgjørende vekt på at en kom frem til en forhandlingsløs- ning innenfor den ramme som forbedring av konkurranseevnen ville innebære. Regjeringen pekte videre på at en rekke grupper får sine inntekter helt eller delvis bestemt gjen- nom tilskudd og overføringer. Regjeringen la derfor i sitt budsjettforslag for 1984 til grunn at veksten i overføring- ene fra staten til andre lønninger ikke skulle bidra til sterkere lønnsvekst enn 5 pst. Det ble også uttalt at Re- gjeringen ville innskjerpe kravene til lønnsutviklingen i bedrifter og bransjer som mottar offentlig støtte. Det ble bl.a. uttalt at en uheldig sterk lønnsutvikling kunne bidra til at søknader om offentlig støtte ville bli avslått.

Det kan bemerkes at tilsvarende inntektspolitiske retnings- linjer fra de politiske myndigheters side har vært anvendt

av myndighetene også i andre vesteuropeiske land. Slike retningslinjer kan utgjøre et viktig element i myndighetenes pris- og lønnspolitikk. I årets inntektsoppgjør fikk myndighetenes retningslinjer likevel ingen avgjørende betydning for den endelige utforming av de lønnsavtaler som er blitt inngått. Det kan ikke utelukkes at resultatet ville blitt annerledes om lønnsoppgjøret for den offentlige sektor denne gang var blitt avsluttet før oppgjøret i privat sektor.

Til tross for at lønnsoppgjørene i 1984 ble gjennomført som forbundsvise oppgjør, fikk oppgjørene et meget ensartet preg.

De tariffoppgjør som hittil er avsluttet etter mekling, er gjennomgående basert på en økonomisk ramme på 5,9 pst. Siden de tariffbestemte tilleggene ligger litt høyere enn i 1983, vil 5,9 pst. gjennomsnittlig lønnsvekst i 1984 nødvendigvis gjøre en sterk reduksjon i lønnsglidningen gjennom inneværende år. Ifølge Statistisk Sentralbyrå innebærer dette at lønnsglidningen fra 4. kvartal 1983 til 4. kvartal i 1984 bare må bli på om lag 4 pst.

Til sammenligning kan bemerkes at økningen i gjennomsnittlig timefortjeneste for menn og kvinner i industrien fra 1. kvartal 1983 til 1. kvartal 1984 var på 7,3 pst., hvorav omtrent 6 pst. kan tilskrives lønnsglidning. Det er usikkerhet knyttet til hva størrelsen på lønnsglidningen gjennom 1984 faktisk vil bli. De seneste økonomiske oversikter fra Statistisk Sentralbyrå, Norges Bank, Den norske Bankforening og Norges Industriforbund gir imidlertid alle uttrykk for at lønnsglidningen må forventes å bli høyere enn hva som er forenlig med den avtalte oppgjørssamme innen LO/N.A.F.-området. Prognosene fra disse institusjonene peker således i retning av at gjennomsnittlig lønnsøkning i industrien vil bli på minst 6,5 pst. i 1984.

Medlemmet Roalsvig har ikke foretatt noen nærmere vurdering av nemndas beskrivelse/virkning av den økonomiske situa-

sjonen, og tar nemndas vurderinger på dette punkt til etterretning.

LØNNSUTVIKLINGEN FOR STATSANSATTE SAMMENLIGNET MED ANDRE GRUPPER.

Medlemmene Philipson, Lindholt og Solheim vil bemerke:

For vurderingen av de statsansattes lønnsituasjon vil det være naturlig å foreta en sammenligning med senere års lønnsutvikling for industriarbeidere og enkelte funksjonærgrupper som i en viss utstrekning kan sies å utgjøre konkurrerende lønnstakergrupper. Med utgangspunkt i NOU 1984:14 ("Aukrustutvalget's" rapport) er det nedenfor foretatt en sammenligning av den prosentvise årslønnsveksten for ulike perioder frem til 1983 for industriarbeidere, bankansatte, funksjonærer i N.A.F.-bedrifter og ansatte i kommune og stat.

Årslønnsvekst for utvalgte grupper for perioden 1973-83

	Industri- arbeidere	Bank		Funksjonærer i NAF-bedrifter		Kommune	Stat	
		I alt	Ledende	I alt	Ledende		I alt	Ledende
1973-83	175.0	191.7	156.7	189.7	156.2	177.4	163.7	120.3
1979-83	45.1	56.1	47.1	49.4	44.4	50.0	47.7	35.8
1981-83	19.7	22.9	18.7	22.0	20.1	21.0	20.8	16.2
1982-83	8.3	8.6	7.2	9.1	8.5	7.9	7.6	7.6

Av tabellen fremgår følgende hovedtrekk:

- Blant de grupper som her sammenlignes, har de statsansatte hatt den klart svakeste lønnsutvikling når en ser 10-årsperioden 1973-83 under ett. Statsansatte har således også hatt en svakere lønnsutvikling enn kommuneansatte, som på sin side har hatt en lønnsutvikling i de siste ti år som har vært på linje med industriarbeidere. Sterkest lønnsutvikling blant de utvalgte sektorer har en hatt innen bank, som utgjør en skjermet servicenæring.

Funksjonærer i N.A.F.-bedrifter - som omfatter både skjermede og konkurranseutsatte bedrifter - har hatt nesten like sterk lønnsvekst som bankansatte.

- Ansatte i ledende stillinger har både innen stat, bank og N.A.F.-bedrifter hatt en svakere relativ lønnsutvikling enn disse sektorer har hatt totalt. Klart svakest har lønnsveksten vært i staten.
- Etter at pris- og inntektsstoppen i 1978-79 ble opphevd, har statsansatte totalt sett hatt en noe sterkere lønnsvekst enn industriarbeidere, men veksten har fortsatt vært lavere enn i kommuner, bank og for funksjonærer i N.A.F.-bedrifter, og det samme er tilfellet når en ser på to-årsperioden 1981-83. For ansatte i ledende stillinger har utviklingen i perioden 1979-83 stort sett vært som for perioden 1973-83 under ett. Når lønnsutviklingen for statsansatte i perioden 1979-83 har vært litt gunstigere enn for industriarbeidere, må det bl.a. ses i sammenheng med at statsansatte ved oppgjøret i 1981 fikk et ekstra tillegg på 2 pst. som kompensasjon for mindrelønnsutviklingen i de foregående år.
- Fra 1982 til 1983 har lønnsutviklingen både i stat og kommune vært svakere enn i industrien, som igjen var lavere enn i bank og for funksjonærer i N.A.F.-bedrifter. I denne perioden var videre lønnsveksten for ansatte i ledende stillinger prosentvis like sterk som for statsansatte totalt, hvilket må ses i sammenheng med at det i denne perioden ble gjennomført justerings- og normeringsoppgjør som bl.a. tok sikte på å heve lønnsnivået for ledende stillingsgrupper som var falt tilbake i utviklingen i forhold til grupper innen privat sektor.

Disse medlemmer vil for øvrig vise til at det i rapporten fra "Aukrustutvalget" også er inntatt beregninger over utviklingen i disponibel realinntekt i de senere år for utvalgte grupper. Ved siden av den nominelle lønnsvekst påvirkes utviklingen av disponibel realinntekt også av pris-

stigningens størrelse og endringer i skatter og offentlige overføringer. Det innebærer at disponibel realinntekt fra år til år kan utvikle seg noe forskjellig for enkelte grupper sammenlignet med utviklingen av nominallønnen.

For de statsansatte har således skattelettelser som er gjennomført bidratt til å gi de høyere lønnsjikt en gunstigere utvikling i disponibel realinntekt i 1982-83 enn grupper på lavere og midlere lønnsjikt. Sett over flere år blir imidlertid variasjonene mellom inntektsgruppene mindre.

Medlemmene Fosheim, Mugaas og Totland tar til etterretning flertallets merknader under de foranstående punkter uten å ha tatt nærmere standpunkt til innholdet.

Medlemmet Roalsvig viser til sine etterfølgende merknader under avsnittet om økonomisk ramme for oppgjøret m.v.

ØKONOMISK RAMME FOR OPPGJØRET M.V.

Partenes påstander hva angår oppgjørssrammen m.v.

Staten v/Forbruker- og administrasjonsdepartementet har i sitt prosesskrift nedlagt påstand om en oppgjørssramme på 5,9 pst. tilsvarende rammen for de oppgjør i privat sektor som er blitt gjennomført etter mekling. Komponentene i oppgjørssrammen er som følger:

Overheng fra 1983	2,57 %
Bidrag fra antatt lønnsglidning	0,30 "
Regulativendring	2,52 "
Endring i lønnsstiger + kostnader fra fellesbestemmelsene	0,20 "
Minstelønn ltr. 15 etter 16 år pr. 01.10.84	0,04 "
Etatsvise normeringer pr. 1.5.84	0,15 "
Lesepliktreduksjon pr. 01.08.84	<u>0,12 "</u>
	<u>5,90 %</u>

Medlemmene Philipson, Lindholt og Solheim bemerker i denne forbindelse at staten har foretatt en mindre økning av regulativendringen for enkelte lønnstrinns vedkommende i forhold til hva som var tilbudt på det tidspunkt meklingen ble brutt og streik innledet.

I sitt prosesskrift har Staten bl.a. anført at man ved utforming av tilbudet har tatt hensyn til at tariffavtalen må tilpasses arbeidsmarkedet samtidig som det tas sosiale hensyn. Det fremholdes også som viktig at tariffbestemmelsene er slik utformet at den nødvendige fleksibilitet oppnås. Som følge av justeringer i tariffperioden 1982-84, vil ikke alle statstilsatte få samme lønnsutvikling og det anføres at dette har vært forutsatt av alle parter. Det uttales videre at Staten ved dette inntektsoppgjøret ikke har funnet det riktig å oppheve virkningene av de spesielle tiltakene som ble gjort i forrige tariffperiode, men i stedet forsøkt å videreføre disse tiltak. Staten har derfor tilbudt å videreføre arbeidet med å innføre et standardsystem

for lønnsstiger, samtidig som minste topplønn er forbedret for eldre arbeidstakere og akademikerens begynnerlønn er hevet. Sett under ett mener Staten at det tilbud som ble satt frem under meklingen, er vel avveid i forhold til de enkelte hovedsammenslutningers og Lærerlagets krav og Statens interesser.

Fra Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund, Seksjon Stat, (YS-S) er fremsatt følgende krav basert på en oppgjørssamme på 6,9 pst.

Overheng	2,57 %
Bidrag fra antatt lønnsglidning	0,20 %
Regulativendring	3,32 %
Endring i lønnsstiger + kostnader fra fellesbestemmelsene	0,20 %
Minstelønn ltr. 15 etter 16 år pr. 01.10.84	0,04 %
Justeringer/normeringer pr. 1.10.84	<u>0,60 %</u>
	<u>6,93 %</u>

YS-S har videre fremmet krav om at det inntas en bestemmelse om fortjenesteutviklingsgaranti med følgende ordlyd:

"Dersom fortjenesteutviklingen for voksen arbeidskraft i industrien i gjennomsnitt for de 3 første kvartaler i 1984 overstiger 5,9 pst. i forhold til tilsvarende kvartaler i 1983, skal de statstilsettes og lærernes lønninger reguleres tilsvarende forskjellen mellom fortjenesteutviklingstallet og 5,9 pst.

Tillegget gis som et prosentvis likt tillegg på samtlige lønnstrinn på A- og B-tabellen.

Forhandlingsresultatet skal gjennomføres med virkning fra 01.01.85.

Ved beregning av fortjenesteutviklingen legges til grunn gjennomsnittlig timelønn for kvinner og menn innenfor industrien i N.A.F.'s lønns- og fraværstatistikk. Timelønnen regnes eksklusive overtidsbetaling, feriepenges og betaling av helge- og høgtidsdager, men inklusive diverse tillegg, kolonne 10-8 i statistikken."

Kravet fra YS-S innebærer således at det skal innføres en

helautomatisk lønnsutviklingsgaranti.

YS-S har i sitt prosessskrift anført at hovedmålsettingen for kravet til ny tariffavtale er at det skal gis et prosenttillegg på alle lønnstrinn slik at disponibel realinntekt fra 1983 opprettholdes for samtlige lønnstakere i Staten. YS-S har videre gitt en klar prioritering av arbeidstakere plassert på lønnsregulativets midtsjikt. Organisasjonen har også fremmet et prioritert krav om full lønnskompensasjon i statssektoren for påvist lønnsetterslep i 1983 i forhold til andre sammenlignbare arbeidstakergrupper. YS-S krever ut fra dette at den økonomiske ramme for oppgjøret for de statstilsatte skal bestå av en generell del og en del som gir kompensasjon for mindrelønnsutvikling. Den generelle del forutsettes gitt som et prosenttillegg på alle lønnstrinn i A-tabellen, mens kompensasjonsdelen i hovedsak forutsettes brukt til å gjennomføre en tilpasning av topplønnsnivået på lønnsregulativets midtsjikt mot tilsvarende stillinger i kommunen. Dersom YS-S ikke får gjennomslag for dette krav, blir det krevet innrettet et kronetillegg på lønnstabell A for de lønnsnivå som kom ugunstig ut ved justeringsoppgjøret pr. 01.08.83.

YS-S anfører i denne forbindelse at lønnsoppgjørene hittil enten har vært rettet mot lavlønnsgruppene ved spesielle lavlønnsstillegg og senere mot høytlønnsgruppene gjennom skattelettelser som favoriserer disse grupper. Det vises her også til at justeringsoppgjøret i 1983 ga lønnsopprykk for de lavere og høyere lønnstrinn. YS-S hevder på denne bakgrunn at grupper på midtsjiktet har falt mellom to stoler og at det er rimelig at disse skjevheter må bli rettet opp. YS-S krever videre at det beløp som er tilbudt fra Staten til normeringer på 0,15 pst., skal økes til 0,6 pst. og kunne benyttes til både justeringer og normeringer med virkningstidspunkt 01.10.84.

Under henvisning til at det foreligger prognoser som indikerer at lønnsutviklingen i privat sektor for 1984 vil overstige den avtalte ramme, krever YS-S videre innført en

fortjenesteutviklingsgaranti som foran angitt.

For øvrig vises til partenes anførsler gjengitt foran.

Nemndas merknader

Generelle merknader

Medlemmene Philipson, Lindholt og Solheim vil generelt bemerke:

Som ledd i arbeidet med å øke den økonomiske vekst og trygge sysselsettingen, har Regjeringen i Revidert Nasjonalbudsjett bl.a. gitt uttrykk for at det er nødvendig med en klar avdempning av pris- og kostnadsveksten med sikte på å styrke konkurranseevnen overfor utlandet. For å oppnå dette vil det være viktig at en får en moderat lønnsvekst i hele økonomien og ikke bare i de mest konkurranseutsatte næringer.

I sitt prosesskrift til Rikslønnsnemnda har Staten v/Forbruker- og administrasjonsdepartementet anført at sysselsettingssituasjonen tilsier at hensynet til landets konkurranseevne burde bli retningsgivende for årets inntektsoppgjør.

Disse medlemmer finner at hensynet til landets konkurranseevne nødvendigvis vil måtte tillegges vesentlig vekt ved vurderingen av den økonomiske ramme for inntektsoppgjørene. Selv om også andre faktorer enn lønnsnivå er av betydning for konkurranseevnen, er det neppe tvilsomt at lønnskostnadene er av meget stor betydning i denne sammenheng. Det vil derfor være viktig at lønnsveksten i samfunnet ikke blir sterkere enn at grunnlaget for å opprettholde et tilstrekkelig konkurransedyktig næringsliv kan bevares, hensyn også tatt til den rolle oljevirksomheten spiller i norsk økonomi. Ved siden av lønnsutviklingen i de konkurranseutsatte næringer, er også utviklingen i de skjermede næring-

er, herunder den offentlige sektor, viktig, da lønnsutviklingen i disse får betydning for prisnivået for vareinnsats i de konkurranseutsatte næringer samtidig som sterke lønnsøkninger i de skjermede næringer vil kunne få smitteeffekter direkte over på lønnsnivået i de konkurranseutsatte næringer. Blir lønnsutviklingen for sterk, vil dette kunne bidra til å svekke konkurranseevnen så mye at produksjon og sysselsetting i de konkurranseutsatte næringer kan bli redusert.

I FAD's prosesskrift til Rikslønnsnemnda er det, i tillegg til hensynet til kostnadsutviklingen og konkurranseevnen, anført at flere forhold tilsier lavere lønnsvekst i statssektoren enn den oppgjørsramme som er fastsatt for den private sektor. God tilgang på kvalifisert arbeidskraft på de fleste områder, statsansattes høyere grad av arbeidstrygghet og at økt oppgjørsramme svekker budsjettbalansen trekkes her fram som sentrale faktorer. På de områder der det er problemer med å sikre tilstrekkelig kvalifisert arbeidskraft, må dette i følge statens prosesskrift løses på en annen måte enn gjennom en høy ramme for total lønnsvekst.

Selv om myndighetene synes å legge økende vekt på behovet for større lønnsfleksibilitet, og staten gir inntrykk av å legge mindre vekt enn kommunene på generell lønnsparallelitet med den private sektor, bekrefter det forhold at myndighetene under meglingen godtok en ramme på 5.9 pst. at de stadig vurderer lønnsutviklingen for offentlig ansatte i forhold til den private sektor.

Etter hva som er blitt opplyst for Rikslønnsnemnda, kan det synes som den offentlige sektor på enkelte områder er lønnsledende i forhold til privat sektor. Det synes i første rekke å kunne gjelde for en del stillinger på lavere og midlere lønnsjikt. For andre grupper av statsansatte - særlig for personale i høyere lønnsjikt - synes situasjonen å være at lønnsnivået ligger klart lavere enn for stillinger i privat virksomhet som det kan være naturlig å sammen-

ligne med. Dette gjenspeiler seg også i at det på enkelte områder i staten synes vanskelig å rekruttere og holde på særlig kvalifisert arbeidskraft, selv om tilgangen på personale for tiden ellers gjennomgående er rimelig god.

Det forhold at en del grupper av statsansatte lønnsmessig ligger klart lavere enn i privat sektor kan ha uheldige effekter for rekruttering og kvalitet og kan derved innebære et alvorlig problem samfunnsmessig sett. Disse medlemmer har registrert at staten ved spesielle tiltak søker å løse lønnsmessige skjevheter som oppstår for enkelte grupper og virksomhetsområder hvor konkurransen om arbeidskraften fra den private sektor gjør seg særlig sterkt gjeldende, selv om det vil kunne innebære en større lønnsdifferensiering. Disse medlemmer har intet å bemerke til dette. Disse medlemmer vil for øvrig ikke avgi noen uttalelse om hvordan statens lønnspolitikk bør være innrettet på noe lengre sikt, men nøyer seg med å konstatere at en i den situasjon en befinner seg i neppe bør ta sikte på å heve de statsansattes generelle lønnsnivå i forhold til andre grupper, da det vil kunne utløse uheldige smitteeffekter over til andre næringer og bidra til å forsterke kostnadspresset i økonomien.

Disse medlemmer vil imidlertid samtidig understreke at den offentlige sektor ikke kan sees på som et særrområde lønnsmessig, men at den i hovedsak må vurderes etter de samme kriterier som de som gjelder for arbeidsmarkedet ellers.

Hensynet til det offentliges budsjettbalanse kan således prinsipielt ikke komme i noen annen stilling for nemndas vurderinger enn hensynet til driftsresultat, konkurransevne og den totale økonomiske situasjon for andre næringer vil gjøre ved vurderingen av andre lønnstakergrupper.

Når det gjelder graden av ansettelestrygghet, varierer forholdene på arbeidsmarkedet betydelig. Generelt har statsansatte en meget høy grad av trygghet mot å miste arbeidet sammenlignet med situasjonen i konkurranseutsatte næringer.

De statlige arbeidsplasser skiller seg imidlertid hva dette angår neppe i vesentlig grad ut fra en del andre skjermede næringer, som f.eks. bank- og forsikringsvirksomhet.

Det forhold at det generelt er god tilgang på kvalifisert personale til stillinger i staten må ses i sammenheng både med lønnsnivået og andre ansettelsesbetingelser i staten og den totale sysselsettingssituasjon på arbeidsmarkedet. Såvel sysselsettingssituasjonen som hensynet til næringslivets konkurranseevne tilsier at det bør tilstrebes å oppnå en moderat lønnsvekst generelt sett, men kan ikke uten videre begrunne lavere lønnsvekst for statsansatte enn for andre grupper av arbeidstakere.

Disse medlemmer finner derfor at de statsansatte lønnsmessig i hovedsak må bli å vurdere på linje med og etter de samme kriterier som andre lønnstakergrupper både i forhold til de generelle økonomiske hensyn og spesielle lønnsmessige hensyn som bør tas i betraktning.

b) Nemndas merknader til oppgjørets ramme og innretning

Medlemmene Philipson, Lindholt og Solheim vil bemerke:

Lønnsoppgjøret for statsansatte omfatter på arbeidstakersiden ved siden av YS-S også Akademikernes Fellesorganisasjon (AF) og Statstjenestemannskartetlet/Norsk Lærerlag. Arbeidstakerorganisasjonene har fremsatt krav som er til dels avvikende med hensyn til oppgjørets totale ramme og innretning. Selv om organisasjonenes krav avviker på noen punkter og vil måtte behandles særskilt, vil nemndas kjennelse måtte bli ensartet for alle organisasjoner i statsoppgjøret.

Ved siden av lønnsoppgjøret i staten har Rikslønnsnemnda også til behandling lønnsoppgjøret for kommunesektoren. Stats- og kommunesektoren baserer seg i dag på det samme lønnsregulativ. Nemnda er likevel ikke bundet til å legge

til grunn at lønnsregulativet for stat og kommuner skal være likt. Siden det er klare forskjeller til stede mellom stat og kommuner når det gjelder yrkessammensetning og virksomhetsområder, kan det tale for at det ikke i alle henseende er fordelaktig å operere med et felles regulativ med de bindinger som vil ligge i dette, selv om hensynet til oversiktighet ved sammenligninger mellom stat og kommuner for enkelte stillingskategoriers vedkommende kan gjøre det hensiktsmessig å gå ut fra et felles lønnsregulativ. Disse medlemmer finner imidlertid at hvorvidt en bør operere med separate regulativer for stat og kommuner, bør avgjøres etter mer inngående vurderinger og drøftinger av fordeler og ulemper mellom de berørte parter, og at det ikke vil være forsvarlig for nemnda i den foreliggende situasjon å vedta forskjellige regulativer for de to sektorer. Disse medlemmer finner i denne forbindelse også å legge vekt på at den endring som staten har foretatt på regulativet i det tilbud som er fremsatt for Rikslønnsnemnda i vesentlig grad synes å være begrunnet i å etablere likhet i forhold til den lønnstabell som ble fremlagt av Riksmeglingsmannen i kommuneoppgjøret, og at det fra arbeidsgiversiden i kommuneoppgjøret er gitt uttrykk for at regulativet i stat og kommune fortsatt bør være likt.

Disse medlemmer har derfor funnet å ville legge til grunn for lønnsoppgjøret at det fortsatt skal være et felles lønnsregulativ for stat og kommuner.

Disse medlemmer finner det videre etter omstendighetene riktig å legge til grunn samme reelle, økonomiske ramme for stats- og kommuneoppgjøret. Etter disse medlemmers vurdering synes det klart at det tilbud som er fremsatt fra Riksmeglingsmannen i kommuneoppgjøret reelt har en noe høyere ramme enn tilbudet fra Staten i statsoppgjøret, og denne forskjell er blitt forsterket ved at imøtekommen fra Statens side av kravet fra Kartellet/Norsk Lærerlag om redusert leseplikt også får utslag for kommunesektoren. Disse medlemmer har funnet det riktig å ta hensyn til dette forhold og foreta de justeringer av aktuelle komponenter i

rammen for statsoppgjøret som følger av dette.

I statens tilbud er bidraget fra lønnsglidningen gjennom 1984 anslått til 0,3 pst. hvilket er det samme som i Riksmeglingsmannens forslag for kommuneoppgjøret. Disse medlemmer vil peke på at det er usikkerhet knyttet til lønnsglidningens størrelse. Erfaringsmessig er imidlertid lønnsglidningen innen kommunesektoren klart høyere enn i statssektoren, hvilket også Staten v/FAD har bemerket i sitt prosesskrift. Innen kommunene synes således lønnsglidningen gjennom året å ha ligget på mellom 0,5-1,0 pst. og i staten på 0,4-0,6 pst. Fra 01.10.82 til 01.10.83 er lønnsglidningen i staten anslått til 0,4 pst., hvilket svarer til en vekst på 0,2 pst. på årsbasis hvis glidningen skjer jevnt over året. Disse medlemmer finner det riktig å legge til grunn at lønnsglidningen vil ligge på omtrent samme nivå også gjennom 1984.

Staten har som nevnt, i sitt tilbud imøtekommet kravet fra Kartellet/Norsk Lærerlag om 2 timers redusert leseplikt for lærere i grunnskolens barnetrinn fra 01.08.84. Staten dekker halvparten av den merkostnad dette innebærer, mens den øvrige halvpart vil måtte dekkes av kommunene. Merkostnaden for staten ved den reduserte leseplikten er anslått til 0,12 pst. av lønnsmassen i 1983 og er i statens lønnstilbud medtatt innen rammen på 5,9 pst., mens den ikke er medtatt i Riksmeglingsmannens rammeskisse for kommuneoppgjøret. Disse medlemmer vil bemerke at lignende endring i leseplikten tidligere er blitt gjennomført uten å være tatt med i rammen for lønnsoppgjøret. Selv om endring av leseplikten har en kostnadsside for staten og innebærer en fordel for de lærere som nyter godt av endringen, har denne endring i seg selv ingen kjøpekraftseffekt for de som er ansatt i det offentlige. Det kan her bemerkes at opprettholdelse av kjøpekraften fra arbeidstakerorganisasjonene er anført som et hovedkrav ved dette inntektstoppgjør. Fra Kartellet/Norsk Lærerlag er videre fremholdt at endringen ikke innebærer en reduksjon av den totale arbeidstid i forhold til den i dag avtalte normaluke, men en nødvendig tilpasning av faktisk

arbeidstid til den fastsatte normalarbeidstid. Disse medlemmer har ikke grunnlag for å vurdere det her nevnte forhold, men finner i den foreliggende situasjon at merkostnaden ved redusert leseplikt bør holdes utenfor oppgjørssammen både for stats- og kommuneoppgjøret.

Disse medlemmer bemerker videre at man i oppgjørssammen for kommunesektoren har nyttet noe forsiktigere anslag for kostnader forbundet med regulativendringer, stigeendringer, minstelønn etter lønnstrinn 15 og fellesbestemmelser.

De korreksjoner som disse medlemmer har funnet det riktig å foreta med sikte på å oppnå likhet mellom rammen for statsoppgjøret og Riksmeklingsmannens forslag for kommuneoppgjøret, summerer seg i alt til ca. 0,30 - 0,45 pst. Det er knyttet en viss usikkerhet til anslagene, og disse medlemmer finner det derfor riktig å korrigere med 0,30 pst. Denne komponent kan ikke nyttes til å øke rammen for regulativendringen for staten da det vil føre til forskjellige regulativer for stat og kommuner, hvilket ikke anses hensiktsmessig.

I sin påstand har Kartellet/Norsk Lærerlag fremmet krav om at minstelønn etter lønnstrinn 15 skal gjelde etter 14 års ansiennitet og fra 01.05.84 i stedet for som i statens tilbud etter 16 år og fra 01.10.84. YS-S' krav om minstelønn etter lønnstrinn 15 er i samsvar med statens tilbud, men denne organisasjon har for sin del fremmet krav om at det avsettes et beløp tilsvarende 0,6 pst. av lønsmassen til justeringer og normeringer pr. 01.10.84. AF har for sin del ikke fremmet krav om minstelønn etter lønnstrinn 15, men krevd at det avsettes 0,6 pst. til justeringer pr. 01.10.84. Kartellet/Norsk Lærerlag har derimot krevd at det avsettes 0,15 pst. til etatsvise normeringer pr. 1.5.84, hvilket også er i samsvar med statens påstand på dette punkt. Disse medlemmer finner etter omstendighetene at de foran nevnte 0,30 pst. bør avsettes til justeringer og normeringer. Det beløp som er avsatt til normeringer på 0,15 pst., blir etter dette således å øke til 0,45 pst. som

etter forhandlinger mellom partene kan nyttes til både justeringer og normeringer pr. 1.8.84.

I denne sammenheng vil disse medlemmer peke på at behovet for justeringer/normeringer foreligger ikke bare for de høyere lønnsjikt.

Samtlige arbeidstakerorganisasjoner har ved dette oppgjør krevd kompensasjon for etterslep i lønnsutviklingen for statsansatte i forhold til andre grupper for perioden 1982-83. Dette etterslep - eller mindrelønnsutviklingen - er beregnet til ca. 1 pst. i forhold til lønnsveksten for industriarbeidere og funksjonærgrupper i den private sektor. Staten har i sitt prosesskrift erkjent at lønnsveksten siste år har vært relativt svak for de statsansatte, men samtidig vist til at disse hadde en relativt god lønnsvekst i årene 1981 og 1982.

Disse medlemmer viser til at de statsansatte som gruppe siden 1979 har hatt en lønnsvekst som har vært høyere enn for industriarbeidere, noe svakere enn for kommuneansatte og funksjonærer i N.A.F.-bedrifter, og klart lavere enn for bankansatte.

Selv om statsansatte lønsmessig bør vurderes etter samme kriterier som andre grupper, og bankansatte og funksjonærer i N.A.F.-bedrifter i en viss utstrekning utgjør sammenlignbare og konkurrerende arbeidstakergrupper, følger ikke derav uten videre at lønnsnivået i staten automatisk bør følge lønnsnivået for disse grupper også i perioder der lønnsveksten i disse sektorer er særlig stor. I en situasjon der det fremstår som en hovedoppgave å dempe kostnadsvekst og prisstigning, vil det være viktig å søke å motvirke at for sterk lønnsvekst i enkelte sektorer smitter over på andre sektorer og derved skaper grunnlag for et ytterligere forsterket lønnspress, selv om dette i øyeblikket kan oppleves som urettferdig for de grupper som i enkelte år, relativt sett, får en noe svakere lønnsutvikling. På den annen side må en samtidig søke å unngå at bestrebelsene for å avdempe

kostnadsveksten og bekjempe inflasjonen utdyper lønnsmessige skjevheter og gir en urimelig fordeling av byrdene. Det er her en avveining som må foretas og hvor skjønnsmessige vurderinger vil måtte foretas. Hensett til at de statsansatte siden 1979 har hatt en relativt gunstig lønnsutvikling i forhold til industriarbeidere, finner disse medlemmer alt i alt ikke grunn til ved dette oppgjør å gi en spesiell kompensasjon for at lønnsveksten for 1982-83 isolert sett har vært noe lavere enn for andre grupper.

Samtlige organisasjoner i statssektoren har overfor Rikslønnsnemnda også fremsatt krav om en garantiordning som skal sikre de statsansatte mot en mindrelønnsutvikling i 1984 i forhold til utviklingen i industrien. Utformingen av kravet om garantiordning varierer noe mellom organisasjonene. I statens påstand er det ikke fremsatt tilbud om noen garantiordning. I Riksmeglingsmannens forslag for kommunesektoren er foreslått at det skal kunne opptas forhandlinger mellom partene om kompensasjon for eventuell mindrelønnsutvikling i forhold til LO/N.A.F.-området i perioden 01.05.84 - 01.01.85, og dette forslag er inntatt i påstanden fra arbeidsgiversiden, mens arbeidstakerorganisasjonene har fremmet avvikende forslag vedrørende forhandlinger om kompensasjon for eventuell mindrelønnsutvikling.

Det kan således konstateres at på den ene side synes arbeidsgiversiden i kommuneoppgjøret innforstått med å etablere en forhandlingsordning vedrørende kompensasjon for mindrelønnsutvikling, mens Staten har motsatt seg en slik ordning. På den annen side foreligger det fra organisasjonene meget avvikende forslag på dette punkt. Riksmeglingsmannens forslag som arbeidsgiversiden i kommunesektoren har lagt til grunn, gir hjemmel for at forhandlinger om eventuell mindrelønnsutvikling kan opptas dersom den økonomiske ramme for LO/N.A.F.-området overskrides. Det er ikke knyttet noen streikerett til ordningen. Arbeidstakerorganisasjonene i kommunesektoren har fremmet et avvikende forslag om en slik forhandlingsordning, mens organisasjonene i staten har fremmet innbyrdes avvikende for-

slag om en ordning med helautomatisk lønnsutviklingsgaranti.

Medlemmene Philipson, Lindholt og Solheim vil legge til grunn at en ordning med automatisk lønnsutviklingsgaranti eller alternativt en forhandlingsordning vedrørende kompensasjon for mindrelønnsutvikling, vil måtte være felles for stats- og kommunesektoren, da en ellers vil legge til rette for en ulik lønnsvekst mellom de to sektorer som ikke synes velbegrunnet, og som også vil medføre at de to sektorer vil komme til å operere med forskjellige lønnsregulativer.

Disse medlemmer vil samtidig gi uttrykk for at en ordning med garanti mot mindrelønnsutvikling eller en alternativ forhandlingsordning fremstår som betenkelig, - og ganske særlig så i den foreliggende situasjon hvor det er en hovedoppgave i den økonomiske politikk å nå frem til en avdempning av pris- og kostnadsveksten. Selv om det kan være noe usikkert hva som ligger i den forhandlingsordning Riksmeglingsmannen har foreslått, finner disse medlemmer at det vil være uheldig at det etableres ordninger for den offentlige sektor som kan innebære at det oppstår indeksbindinger i ny form på et meget viktig område i økonomien. Dette vil kunne ha smitteeffekter over til andre deler av arbeidsmarkedet og derved bidra til et forsterket lønnspress. Dette vil kunne føre til svekket konkurranseevne og gi grunnlag for en ny økning av inflasjonstakten. Disse medlemmer finner på denne bakgrunn ikke å kunne gå inn for innføring av en ordning med lønnsutviklingsgaranti eller en alternativ forhandlingsordning vedrørende kompensasjon for mindrelønnsutvikling hverken i statlig eller kommunal sektor.

Samtidig som disse medlemmer således finner å måtte avvise krav om lønnsgarantiordninger e.l., må bemerkes at når kravene er fremsatt synes det i vesentlig grad å ha sin bakgrunn i at tilgjengelig statistikk for lønnsglidning i den private sektor synes å indikere at den avtalte ramme

for lønnsvekst på 5,9 pst. på flere områder vil bli klart overskredet, jfr. hva som foran er omtalt om dette. Flere institusjoner, herunder bl.a. Statistisk Sentralbyrå og Norges Bank, har som foran nevnt, i konjunkturoversikter som er fremlagt de siste måneder, anslått at gjennomsnittlig lønnsøkning i industrien vil bli på minst 6 1/2 pst. i 1984. Dette er et forhold som Rikslønnsnemnda ikke kan se bort fra i sin behandling av oppgjøret for stats- og kommunensatte. Som nevnt tidligere er de fleste lønnsoppgjør i privat sektor nå fastlagt. Det må således konstateres at det for årets inntektsoppgjør ikke vil kunne ligge noen vesentlig "retningsviserfunksjon" for andre oppgjørsområder i utfallet av oppgjøret for offentlig sektor.

Slik situasjonen ligger an, vil derfor nemnda måtte foreta en avveining som i rimelig grad både tar hensyn til ønsket om å bidra til fortsatt avtakende pris- og kostnadsstigning og til den faktiske lønnsutvikling innen andre sektorer. I sitt prosessskrift har Staten v/FAD anført at av hensyn til andre deler av arbeidslivet må det advares mot at Rikslønnsnemnda fastsetter en høyere økonomisk ramme enn 5,9 pst. for statens tjenestemenn og lærerne i skoleverket. Dette må imidlertid ses i forhold til at en i statssektoren i hovedsak opererer med et fastlønnssystem, at begge parter i kommuneoppgjøret har foreslått at det inntas en bestemmelse om forhandlinger om kompensasjon for mindrelønnsutvikling, at lønnsglidningen i privat sektor utgjør en vesentlig andel av lønnsveksten og at glidningen på dette felt ikke er blitt så mye avdempet som forutsatt i de avtaler som er blitt inngått. På bakgrunn av at de fleste og viktigste oppgjør i privat sektor er avsluttet, kan det synes tvilsomt om det vil ha noen varig positiv effekt for den fremtidige lønnsutvikling om årets inntektsoppgjør for offentlig ansatte blir holdt innenfor en ramme som gir vesentlig lavere lønnsvekst for offentlig ansatte. Den viktigst avdempende effekt for fremtidige oppgjør vil etter disse medlemmers syn klart ligge i at man unngår lønnsgarantiordninger eller alternative forhandlingsordninger vedrørende kompensasjon for mindrelønnsutvikling.

Disse medlemmer har derfor etter en samlet vurdering av ovennevnte forhold, kommet til at det vil være riktig i lys av den faktiske lønnsutvikling i 1984 i privat sektor, å legge til grunn en oppgjørsramme for stats- og kommunesektoren på om lag 6 1/4 pst.

Som foran nevnt, har YS-S i sine krav prioritert arbeidstakere plassert på lønnsregulativets midtsjikt, begrunnet med at denne gruppe i de senere års oppgjør relativt sett har kommet dårligere ut enn de andre grupper. Fra Kartellet/Norsk Lærerlags side er anført at den lønnstabell Staten har tilbudt, har en uheldig sosial profil og at regulativendringene bør innrettes med sikte på i større grad å tilgodese de lavere og midlere lønnsjikt. AF har på sin side vist til at lønnsnivået for statsansatte på høyere og midlere nivå er ugunstig i forhold til privat virksomhet og krever derfor at det gis et likt tillegg på alle lønnstrinn.

Disse medlemmer viser til at de spesielle lønsmessige tiltak som ble gjennomført i forrige tariffperiode for å rette opp skjevheter for enkelte grupper, er søkt videreført gjennom de regulativendringer Staten har tilbudt. Det vises videre til de endringer i lønnsstiger og den økning i minstelønn for eldre arbeidstakere som Staten har tilbudt. Disse medlemmer viser også til at nemnda har funnet det riktig å øke det beløp som ved dette oppgjør kan benyttes til normeringer og justeringer. På denne bakgrunn finner disse medlemmer at den økning av oppgjørsrammen som er foreslått, skal gis med et likt beløp, stort kr. 600,- på alle lønnstrinn.

Medlemmet Roalsviq viser til at medlemmene Philipson, Lindholt og Solheim har avvist statens påstand om at flere forhold (god tilgang på kvalifisert arbeidskraft på de fleste områder, statsansattes høyere grad av arbeidstrygghet og at økt oppgjørsramme svekker budsjettbalansen) tilsier en lavere lønnsvekst for de statsansatte enn for andre grupper.

Nemndas flertall uttaler at selv om myndighetene synes å legge økende vekt på behovet for større lønnsfleksibilitet, og staten gir inntrykk av å legge mindre vekt enn kommunene på generell lønnsparallellitet med den private sektor, bekrefter det forhold at myndighetene under meklingen godtok en ramme på 5,9 pst. at de stadig vurderer lønnsutviklingen for offentlig ansatte i forhold til den private sektor.

Konklusjonen fra nemndas flertall på dette punkt er at de derfor finner at de statsansatte lønnsmessig i hovedsak må bli å vurdere på linje med og etter de samme kriterier som andre lønnstakergrupper både i forhold til de generelle økonomiske hensyn og spesielle lønnsmessige hensyn som bør tas i betraktning.

Medlemmet Roalsvig er enig med de bemerkninger nemndas flertall har på dette punkt. Dette medlem finner imidlertid at det ikke er samsvar mellom nemndas vurderinger på dette punkt og nemndas avgjørelse om ikke å gi de statsansatte kompensasjon for tidligere mindrelønnsutvikling. Dette medlem vil videre vise til nemndas uttalelse om at selv om andre grupper, f.eks. bankansatte og funksjonærer i industrien, i en viss utstrekning utgjør sammenlignbare og konkurrerende arbeidstakergrupper, følger ikke derav uten videre at lønnsnivået i staten automatisk bør følge lønnsnivået for disse grupper i perioder der lønnsveksten i disse sektorer er særlig stor.

Lønnsutviklingstallene i Aukrust-rapporten viser imidlertid at lønnsutviklingen ikke bare i perioder, men systematisk (med noen få unntak) har vært høyere for funksjonærer i industrien og for bankfunksjonærer. For hele perioden 1973-83 har lønnsutviklingen pr. år vært ett prosentpoeng lavere for de statsansatte enn for både industrifunksjonærer og for bankfunksjonærer. Dette medlem er derfor uenig i nemndas vurdering på dette punkt. Dette medlem er også sterkt uenig i nemndas valg av sammenligningsperioder mellom statsansatte og industriarbeidere.

Det var ved oppgjøret i 1981 - med delvis videreføring i 1982 - at de statsansatte ble gitt en kompensasjon på 2 pst. på årsbasis for etterslep for tiden før 1980. Det har derfor vært åpenbart tilsiktet at lønnsutviklingen i 1981 og 1982, og dermed for de perioder nemnda har lagt til grunn, har vært bedre for de statsansatte enn for industriarbeiderne.

Dette medlem vil vise til YS-S' påvisning foran om at den etterslepskompensasjon som ble gitt i 1981, nå er smuldret bort, noe som lønnsutviklingen 1980-83 for de statsansatte i forhold til "alle næringer" viser.

Dette medlem vil på dette grunnlag stemme for YS-S' påstand om at de statsansatte ved oppgjøret i 1984 må gis en 1 pst. etterslepskompensasjon i forhold til andre sammenlignbare grupper.

Medlemmet Roalsvig har videre merknader til punktet hva angår oppgjørssamme, innretning av rammen og spørsmålet om lønnsutviklingsgaranti.

Dette medlem vil vise til at lønnsglidningen i industrien systematisk er blitt høyere enn det partene i den private sektor er blitt enige om ved lønnsoppgjørene. I og med at statsoppgjørene har vært basert på rammene i den private sektor har det oppstått vedvarende etterslep for de statstilsatte i forhold til andre grupper lønnstakere. Dette gjelder også ved årets oppgjør hvor nemndas flertall anslår lønnsøkningen i den private sektor til minst 6,5 pst., mens rammen i statssektoren blir på om lag 6 1/4 pst.

Dette medlem vil også vise til at nemndas flertall ikke har villet gi de statstilsatte kompensasjon for tidligere mindrelønnsutvikling.

Disse to forhold tilsier at det bør gis en fortjenesteutviklingsgaranti for de statstilsatte.

Dette medlem er uenig i nemndas vurdering av smitteeffekten av en lønnsutviklingsgaranti i statssektoren til andre avtaleområder, all den tid en slik garanti kun vil gi de statstilsatte en lik lønnsutvikling med andre grupper i gjennomsnitt.

Dette medlem er uenig i innretningen av den endelige lønnsstabellen. YS-S har prioritert midtsjiktet ved dette oppgjøret, og dette medlem mener at hoveddelen av det faste kronetillegget burde vært innrettet mot dette sjiktet. Når dette ikke er gjort, antar dette medlem at staten ved justeringsnormeringsoppgjøret pr. 1.8.84 tar hensyn til de skjevheter som YS-S har påvist for grupper på midtsjiktet.

Medlemmet Roalsvig vil stemme for YS-S' påstand om at tilleggene på hovedlønnstabellen må innrettes mot de midlere lønnstrinn, og for påstanden om at de statstilsatte må gis en fortjenesteutviklingsgaranti for 1984.

Medlemmet Totland tar foranstående til etterretning.

Medlemmet Mugaas med tilslutning av Fosheim vil til avsnittet om oppgjørsrammen m.v. uttale:

Disse medlemmer deler ikke de nøytrale medlemmer av Rikslønnsnemndas oppfatning av bl.a. smitteeffekten av en høyere økonomisk ramme for tariffoppgjøret og heller ikke vurderingen av lønnsglidningen og at kostnadene ved leseplikten skal holdes utenfor den økonomiske rammen.

Selv om de fleste tariffområder er ferdige med de sentrale forhandlinger, vil den høyere ramme i statsoppgjøret kunne bli påberopt i lokale forhandlinger. En fastsettelse av rammen til mer enn 5,9 pst. vil på en måte legitimere sterkere lønnsglidning innen andre tariffområder.

Lønnsglidningen i staten fremkommer som et resultat av opp-tjening av ansiennitetstillegg, endring i stillingsstrukt-

ren bl.a. ved omgjøring og oppretting av nye stillinger ved budsjettbehandlingen og sentrale og lokale forhandlinger etter tariffavtalens pkt. V b. Det er en tydelig økning i antallet saker etter pkt. V b, noe som vil kunne føre til sterkere lønnsglidning enn tidligere.

Selv om reduksjon av leseplikten ikke medfører direkte lønnsforbedringer for dem det gjelder, og følgelig ikke registreres i lønnsstatistikken, burde kostnadene være med i den økonomiske ramme for tariffoppgjøret. Det vises i denne forbindelse til at sosiale forbedringer som heller ikke gir seg synlig utslag i lønnsstatistikken er blitt kostnadsberegnet og tatt med i den økonomiske ramme for tidligere tariffoppgjør.

Selv om det er ønskelig at det gis den samme reelle økonomiske ramme for stats- og kommuneoppgjøret, bør det ikke føre så langt at man av den grunn fraviker de beregninger Staten har foretatt når det gjelder regulativendringer, stigeendringer, minstelønn etter lønnstrinn 15 og fellesbestemmelsene. Disse medlemmer antar at statens beregninger er så korrekte som mulig.

2. AVTALEÅR

Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund/Seksjon Stat og staten er enige om formuleringen på dette punkt, og nemnda legger dette til grunn.

JUSTERINGER/NORMERINGER

Pkt. V A, B og C

Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund/Seksjon Stat og staten har nedlagt sammenfallende påstander for nemnda på disse punkter, og nemnda legger dette til grunn.

Pkt. V D

Medlemmene Philipson, Lindholt og Solheim skal bemerke:

Staten har nedlagt påstand om at det pr. 1.5.84 avsettes 0,15 pst. av lønsmassen, beregnet på årsbasis, til normeringsforhandlinger i etatene, med virkning fra ikrafttreden av de nye hovedtariffavtaler. YS-S krever at det avsettes 0,6 pst. av lønsmassen, beregnet på årsbasis, til justerings- og normeringsforhandlinger, med virkning fra 1. oktober 1984.

Disse medlemmer viser til bemerkningene foran under hovedavsnittet om økonomisk ramme for oppgjøret. Det er der foretatt justeringer for å oppnå likhet mellom rammen for statsoppgjøret og Riksmeklingsmannens forslag for kommuneoppgjøret, og disse medlemmer har funnet at det avsettes 0,45 pst. som etter forhandlinger mellom partene kan nyttes til både justeringer og normeringer, med virkning fra 1. august 1984.

Pkt. E

Lønnsstiger for en del stillinger opp til ltr. 25. samt begynnerlønn i en del stillinger for de som har høyere akademisk utdanning.

Medlemmene Philipson, Lindholt og Solheim skal bemerke:

AF har nedlagt påstand om avvisning som ikke er etterkommet. Det kan her vises til Rikslønnsnemndas kjennelse av i dag i saken mellom AF og staten.

Staten og YS-S's påstander faller sammen, og disse medlemmer legger disse til grunn. Det legges vekt på at det dreier seg om endringer i lønnsstiger o.l. for en rekke stillinger, som vil bidra til å bedre lønnsforholdene for tjenestemenn i de lavere og midlere sjikt og for en del begynnerstillinger for akademikere, der partene er enige om at det er behov for endringer.

Medlemmet Roalsvig viser forsåvidt angår punkt V D til YS-S' påstand, som fastholdes. Dette medlem er ellers enig i foranstående.

Medlemmet Totland viser til sine kommentarer og påstand i sak nr. 4/1984 forsåvidt angår pkt. D og E.

Medlemmet Mugaas med tilslutning av Fosheim tar foranstående til etterretning, men viser til sin dissens foran.

LESEPLIKTEN I GRUNNSKOLENS BARNETRINN

Staten har nedlagt påstand om at leseplikten i full stilling i grunnskolens barnetrinn settes til 27 timer pr. uke fra 1. august 1984. Tilsvarende påstand er nedlagt av Statstjenestemannskartellet/Norsk Lærerlag. YS-S har sluttet seg til statens påstand, og nemnda legger dette til grunn.

PENSJONSFORHOLD

YS-S har fremmet krav om at pensjonsgrunnlaget for statspensjonister som er pensjonert før 1. oktober 1981, heves med ett lønnstrinn. Videre er det krevet at minste pensjonsgrunnlag i Statens Pensjonskasse heves til lønnstrinn 12. Staten har ønsket å etterkomme sistnevnte krav, og har nedlagt påstand om at det fremmes forslag for Stortinget om at minste pensjonsgrunnlag skal være ltr. 12. Ytterligere går YS-S' krav ut på at pensjonene skal reguleres tilsvarende den totale økonomiske ramme for Rikslønnsnemndas kjennelse.

Kartellet og Norsk Lærerlags krav går ut på det samme som YS-S' krav, bortsett fra at disse organisasjoner ikke har med at pensjonene skal reguleres tilsvarende den totale lønnsramme. Kartellet og Norsk Lærerlag krever i stedet nedsatt et partssammensatt utvalg som skal vurdere en bedre regulering av pensjonene enn det som svarer til det generelle tillegget i lønnsattsene.

Det mest vidtgående krav kommer fra AF. Det kreves at pensjonistenes pensjonsgrunnlag oppjusteres tilsvarende den lønnsutvikling som har funnet sted for de statsansatte og lærerne. Det kreves at arbeidstakernes pensjonsgrunnlag skal være stillingens lønn på ethvert tidspunkt. Ytterligere kreves at begrensningen av pensjonsgrunnlaget vedrørende den del av lønnen som overstiger ltr. 27 og ltr. 37 fjernes og at etterlattepensjonen heves fra 60 til 90 prosent. I tilknytning til disse krav krever AF at det fremsettes nødvendige endringsforslag til loven om Statens Pensjonskasse overfor Stortinget.

Kravene fra YS-S og Kartellet/Norsk Lærerlag har, bortsett fra det krav Staten vil etterkomme, sin bakgrunn i at pensjonistene ved justeringsoppgjør ikke får regulert opp pensjonsgrunnlaget tilsvarende. Det samme gjelder også AFs krav om at pensjonsgrunnlaget skal oppjusteres.

YS-S har anført at mange pensjonister har tapt opp til 20 - 25 pst. av pensjonen i forhold til dem som går av i tilsvarende stillinger senere. Bakgrunnen for dette er at justeringer og normeringer av enkelte stillinger eller stillingsgrupper ikke får virkning for løpende pensjoner. Det er bl.a. vist til Innst. S. nr. 199 (1983-84) - Innstilling fra Forbruker- og administrasjonskomitéen om årsmelding for 1981 og 1982 for Statens Pensjonskasse, s. 1, hvor det under komitéens merknader heter:

"Når det gjelder pensjonsreguleringer, er det opplyst i meldingen at reguleringene omfatter bare de generelle endringer av lønningene som følger av den alminnelige lønns- og prisutvikling. Justering og normeringer av enkelte stillinger eller stillingsgrupper får således ingen virkning for løpende pensjoner. Komitéen viser til at et stort antall stillinger er regulert opp til et høyere lønnstrinn i regulativet. Dette har ført til at de som er pensjonert tidligere fra slike stillinger, stadig kommer dårligere ut i forhold til dem som er pensjonert på et senere tidspunkt.

Komitéen viser i den forbindelse til at tjenestemannsorganisasjonene har tatt opp disse problemene i sine tariffkrav under de pågående forhandlinger med staten. De krever at statspensjonistenes vilkår blir ført å jour i forhold til den totale lønnsutvikling som har funnet sted for de statsansatte i de senere år. Komitéen går ikke nærmere inn på disse spørsmål nå, men vil avvente resultatene for de nevnte forhandlinger."

YS-S har fremlagt en beregning av statspensjonistenes inntektsutvikling i forhold til lønninger generelt i staten. Denne viser at total månedsførtjeneste for de yrkesaktive fra 1.10.1980 til 1.10.1983 steg med 32,3 pst., mens statspensjonistenes inntekter økte med 19,4 pst. Av "mindrelønnsutviklingen" på 10,8 pst. for pensjonistene antas 5,2 prosent å skyldes justeringer/normeringer, og resten lønnsglidning i form av ansiennitetsopprykk m.v.

Som nevnt har staten i sin påstand etterkommet kravet om at det skal fremmes forslag for Stortinget om at minste pensjonsgrunnlag skal være ltr. 12. For øvrig går statens påstand ut på at pensjonene skal omregnes etter de nye lønnssetser, noe som er i tråd med den regulering av pensjonene som tidligere har vært praktisert. Stortinget har

allerede vedtatt at pensjonene "blir regulert i samsvar med de lønnssetser som blir fastsatt av Rikslønnsnemnda", jfr. Innst. S. nr. 313 (1983-84). Statens representant i Rikslønnsnemnda har imidlertid under forhandlingene bekreftet at det ikke med dette har vært meningen å innskrenke Rikslønnsnemndas kompetanse.

Medlemmene Philipson, Lindholt, Solheim og Mugaas med tilslutning av Fosheim skal bemerke:

Pensjonistenes reaksjon når de opplever at de stillinger de innehadde mens de var yrkesaktive via justeringsoppgjør går opp flere lønnsklasser uten at dette får konsekvenser for deres egen pensjon, er forståelig. Rikslønnsnemnda har i den sammenheng mottatt brev fra flere pensjonistforeninger i den offentlige sektor. Med den praksis som har vært fulgt ved reguleringen av pensjonene er det ikke overraskende at pensjonistene føler seg urettferdig behandlet. Selv om statspensjonistene fortsatt er bedre stillet enn de fleste pensjonistgrupper i den private sektor, er deres stilling blitt forverret de siste årene. Dette illustreres bl.a. ved at i perioden 1972 - 82 falt disponibel realinntekt for alders- og uførepensjonister med samordnet pensjon ifølge Sosialdepartementet med 14 pst. (heldagsstilling).

I pensjonsspørsmålet foreligger det ikke enighet mellom arbeidstakerne og staten, bortsett fra at staten har etterkommet YS-S og Kartellet/Norsk Lærerlags krav om at minste pensjonsgrunnlag skal være ltr. 12. Disse medlemmer baserer seg på enigheten på dette punkt, og har tatt inn i kjennelsen at forslag skal fremmes for Stortinget.

De krav som for øvrig er fremsatt og som det ikke er enighet om mellom staten og arbeidstakerne, er ikke inntatt i noen ramme. Heving av pensjonsgrunnlaget for alle som har vært pensjonert før 1. oktober 1981 med ett lønnstrinn, koster etter det som er opplyst anslagsvis 130 millioner kroner, svarende til 0,5 prosent i rammen. Noe kostnadsmessig overslag foreligger ikke for kravet om at alle

pensjoner skal reguleres tilsvarende den totale ramme for Rikslønnsnemndas kjennelse. Det kan også nevnes at denne regulering vil innebære at pensjonister som er gått av før 1. mai 1984 vil få høyere pensjon enn de som går av senere, med mindre det etableres et felles pensjonsregulativ.

Staten har vist til at Trygdefinansieringsutvalgets innstilling for tiden er til behandling, og at en derfor ikke nå bør endre reguleringsmåten. Det skal nedsettes et arbeidsutvalg som skal foreta en samlet vurdering av brutto og netto pensjonsnivå og reguleringsprinsippene i den offentlige tjenstepensjonsordningen. I dette utvalget skal KLP (Kommunal Landspensjonskasse) og Statens Pensjonskasse være representert. Regjeringen har ikke gått med på at arbeidstakerorganisasjonene er representert i utvalget.

I den utstrekning kravene fra YS-S berører spørsmål som ligger innenfor det nedsatte arbeidsutvalgs mandat, vil en vurdering av Rikslønnsnemnda kunne sies å foregripe utvalgets behandling. Pensjonsspørsmålene berører til dels kompliserte og vidtrekkende problemområder. Hensynet til en bred og grundig vurdering av reguleringsspørsmålene tilsier således at Rikslønnsnemnda i nåværende situasjon bør vise tilbakeholdenhet.

Rikslønnsnemnda har kompetanse til å fastsette hva tariffavtalen skal gå ut på. Pensjonsspørsmålene må likevel sies å stå i en særstilling. For så vidt er det symptomatisk at YS-S ikke ønsker at kravene skal innpasses i en eventuell ramme. En ting er hva partene kan bli enige om under forhandlingene med hensyn til hva som skal forelegges for Stortinget angående endringer i pensjonene. Det er ikke dermed sagt at Rikslønnsnemnda bør påta seg rollen som problemløser på et komplisert område i partenes sted.

Etter en samlet vurdering har disse medlemmer blitt stående ved at kravene ikke kan imøtekommes. Disse medlemmer forutsetter at kravene blir drøftet under tariffperioden og viser til at staten har opprettholdt følgende tilbud

fremsatt under meklingen:

"I tilknytning til organisasjonenes krav om annen regulering av løpende pensjoner enn den tradisjonelle, vil statens forhandlere uttale:

Som en følge av Trygdefinansieringsutvalgets innstilling som skal ut til høring og etterfølgende behandling av Regjeringen, kan en ikke nå endre reguleringsmåten for pensjoner fra Statens Pensjonskasse. Staten vil imidlertid i tariffperioden utrede eventuelle andre måter å regulere pensjoner på og drøfte disse med hovedsammenslutningene og Norsk Lærerlag."

I den sammenheng forutsettes det at også spørsmålet om å heve pensjonsgrunnlaget med ett lønnstrinn for de som er pensjonert tidligere, blir drøftet.

Medlemmet Roalsvig med tilslutning av Totland skal bemerke:

Statspensjonene har i den siste 10-årsperioden hatt en vesentlig mindrelønnsutvikling i forhold til de yrkesaktive. Dette skyldes at pensjonene bare er blitt regulert med de tillegg som følger av lønnstabellene. Alle andre lønnsendringer faller utenfor den som kommer pensjonistene til gode.

Det vil være mer korrekt at pensjonene en gang pr. år blir regulert med den gjennomsnittlige årlige lønnsutvikling som yrkesaktive statstilsatte har hatt.

I tillegg til å heve minste pensjonsgrunnlag til ltr. 12, vil det som en begynnelse for å gjenopprette statspensjonistenes mindrelønnsutvikling være riktig å heve pensjonsgrunnlaget for alle som er blitt pensjonert før 1. oktober 1981 med ett lønnstrinn. Disse medlemmer kan ikke se at en slik regulering vil foregripe den behandling som nå skal foretas i det arbeidsutvalg som skal foreta en samlet vurdering av brutto og netto pensjonsnivå, og reguleringsprinsippene i den offentlige tjenestepensjonsordningen.

Disse medlemmer forutsetter at hovedsammenslutningene og Norsk Lærerlags krav vedrørende pensjonsforhold nå blir

drøftet under tariffperioden, og viser til det av staten fremsatte tilbud under meklingen. Disse medlemmer vil fremheve betydningen av at hovedsammenslutningene og Norsk Lærerlag deltar i de utredninger som skal finne sted omkring disse spørsmål, og at det er et brudd med tidligere praksis dersom organisasjonene ikke får delta i dette arbeidet. Med den kjennelse nemnda legger til grunn på dette punkt, ville statspensjonistenes situasjon bli ytterligere svekket.

Medlemmet Roalsvig med tilslutning av Totland stemmer for YS-S' påstand.

MØTE MELLOM PARTENE 20. JUNI 1984

Den 20. juni 1984 ble det avholdt et møte mellom staten v/Forbruker- og administrasjonsdepartementet og Statstjenestemannskartellet/Norsk Lærerlag, Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund/Seksjon Stat og Akademikernes Fellesorganisasjon. Partene ble på møtet enige om enkelte endringer i hovedtariffavtalene vedr. følgende punkter:

1. Lønnsregulativets fellesbestemmelser
2. Særlige lønnstillegg og bistillingsgodtgjørelser
3. Særregulativer
4. Akkordarbeid
5. Boligfradrag, kostfradragssatser og brensel/fradragssatser
6. Protokolltilførsler vedr.
 - a) lik arbeidstid for alle grupper arbeidstakere i staten
 - b) utredning av spørsmålet om mer rasjonelle og hensiktsmessige måter å gi godtgjørelse på for nattarbeid, søndagsarbeid m.v.
 - c) Statstjenestemannskartellet og Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund - Seksjon Stat forutsetter at det føres egne forhandlinger om stigejusteringer på militære stillinger i sammenheng med innføringen av ny befalsordning pr. 1. november 1984.
 - d) Akademikernes Fellesorganisasjon forutsetter at det føres egne justeringsforhandlinger for militære stillinger i forbindelse med innføring av revidert befalsordning pr. 1. november 1984.

Nemnda legger protokollen fra møtet mellom partene den 20. juni 1984 til grunn, og de endringer partene er blitt enige om under de ovennevnte punkter inntas i de nye hovedtariffavtalene mellom staten og hovedsammenslutningene og Norsk Lærerlag.

IKRAFTTREDEN

Medlemmene Philipson, Lindholt, Solheim og Mugaas med tilslutning av Fosheim skal bemerke:

Det har vært fast praksis i Rikslønnsnemnda at i de tvister hvor det har vært streik, gis lønnstilleggene først med virkning fra arbeidets gjenopptakelse. Disse medlemmer viser i den forbindelse til kjennelse i sak nr. 2/1976, nr. 3/1978, nr. 1/1980, nr. 2/1982 og nr. 4/1982.

I Rikslønnsnemndas avgjørelse i 1972 i tvisten mellom Embetsmennenes Landsforbund og staten ble avtalen gitt virkning fra den sist gjeldende avtales utløp. Rikslønnsnemnda kom til under tvil og av praktiske grunner at dette også skulle legges til grunn for de tjenestemenn som ikke var omfattet av streikeforbudet i lov om offentlige tjenestetvister av 18. juni 1958 § 26, slik at alle skulle få tilleggene fra 1. mai. I Rikslønnsnemndas kjennelse av 24. juni 1980 i tvisten mellom Akademikernes Fellesorganisasjon og staten v/Forbruker- og administrasjondepartementet, sak 1/1980, kom nemndas flertall til at det forhold at en gruppe ikke hadde streikerett ikke gir tilstrekkelig grunn til å fravike den praksis som nemnda ellers har fulgt. "Det må etter flertallets oppfatning være mer rimelig og hensiktsmessig at den samme løsning velges for alle medlemmer av organisasjonen. Rikslønnsnemndas flertall er, alle forhold tatt i betraktning, kommet til at kjennelsen gis virkning fra tidspunktet for arbeidets gjenopptakelse, altså fra 30. mai 1980 - for alle medlemmer av AF." Saken ble imidlertid brakt inn for Arbeidsretten, som ga AF medhold i at iverksettelsestidspunktet for tjenestemenn som ikke har streikerett skulle settes til den nye tariffperiodes begynnelse.

Disse medlemmer kan ikke se at det i denne sak foreligger forhold som gjør det berettiget å fravike den praksis som tidligere er fulgt. For så vidt angår tjenestemenn uten streikerett, må nemnda legge til grunn Arbeidsrettens avgjørelse, slik at ikrafttredelsen for disse blir 1. mai

1984. Disse medlemmer finner imidlertid ikke tilstrekkelig grunn til å legge det samme ikrafttredelsestidspunkt til grunn for de øvrige, slik at ikrafttredelsestidspunktet for disse blir 30. mai 1984.

Med unntak for de tjenestemenn som ikke har streikerett, trer de nye bestemmelser i kraft straks, dog slik at etterbetaling av de generelle lønnstillegg og andre lønnsendringer ved stigeopprykk o.l. skal skje fra arbeidets gjenopptakelse 30. mai 1984.

Medlemmet Roalsvig med tilslutning av Totland er uenige i flertallet i nemndas beslutning om at iverksettelsestidspunkt settes til 30. mai 1984. Disse medlemmer vil vise til YS-S' prosessskrift hvor det ut fra flere forhold blir konkludert med at Rikslønnsnemndas kjennelse blir gjort gjeldende fra 1. mai 1984, og at nemndas flertall ikke har imøtegått organisasjonenes argumentasjon på dette punkt. Disse medlemmer vil videre spesielt fremheve de praktiske problemer forbundet med to reguleringsdatoer, og at årsaken til at konflikten i staten kom såpass sent i hovedsak skyldes arbeidsgivermotpartens holdning under forhandling/mekling.

Medlemmet Roalsvig med tilslutning av Totland vil derfor stemme for YS-S' påstand om at den nye hovedtariffavtalen gjøres gjeldende fra 1. mai 1984.

S L U T N I N G

Den hittil gjeldende hovedtariffavtale mellom partene for-
lenges til 30. april 1986 med følgende endringer:

I. Generelle lønnstillegg

A) Lønnstabell A (hovedlønnstabellen):

Bruttolønn*)

<u>Ltr.</u>	<u>Nåværende</u>	<u>%-till.</u>	<u>Ny</u>
1	55.126	3,50	57.055
2	56.660	3,50	58.643
3	66.926	3,50	69.268
4	68.847	3,50	71.256
5	70.832	3,50	73.311
6	74.596	3,50	77.206
7	76.353	3,60	79.101
8	78.381	3,60	81.202
9	80.475	3,60	83.372
10	82.872	3,60	85.855
11	85.394	3,60	88.468
12	88.571	3,60	91.759
13	92.779	3,60	96.119
14	96.607	3,60	100.084
15	100.470	3,70	104.187
16	104.367	3,80	108.332
17	108.229	3,90	112.449
18	112.992	3,90	117.398
19	117.893	3,90	122.490
20	123.548	3,80	128.242
21	129.606	3,80	134.531
22	136.178	3,80	141.352
23	142.962	3,70	148.251
24	150.281	3,60	155.691
25	156.571	3,50	162.050
26	162.969	3,50	168.672
27	169.852	3,40	175.626
28	177.068	3,40	183.088
29	184.634	3,40	190.911
30	192.171	3,40	198.704
31	199.812	3,40	206.605
32	207.787	3,40	214.851
33	216.125	3,40	223.473
34	224.838	3,40	232.482
35	233.937	3,40	241.890
36	243.471	3,40	251.749
37	253.869	3,40	262.500
38	264.785	3,40	273.787

39 276.171 3,40 285.560

*) Bruttolønn inklusiv avgift på 52 kroner pr. år til opplysnings- og utviklingsfondet.

Det tas forbehold om at den tekniske utregning av tabellen kan føre til mindre endringer i beløpene.

Det gis videre et fast tillegg på kr. 600,- pr. år som innarbeides i regulativet på alle lønnstrinn.

B) Lønnstabell B (tilleggs lønnstabellen):

Lønnstabell B reguleres med 4,2 pst.

II. 2. avtaleår

Før 1. mai 1985 skal det opptas forhandlinger mellom staten og hovedsammenslutningene og Norsk Lærerlag om eventuell lønnsregulering for 2. avtaleår med virkning fra 1. mai 1985. Partene er enige om at forhandlingene skal føres på grunnlag av den alminnelige økonomiske situasjon på forhandlingstidspunktet og utsiktene for 2. avtaleår samt pris- og lønnsutviklingen i 1. avtaleår.

De statstilsatte og lærernes nominelle lønnsutvikling skal vurderes i forhold til lønnsutviklingen i arbeidslivet for øvrig.

Hvis partene ikke blir enige ved forhandlinger, kan hovedsammenslutningene og Norsk Lærerlag si opp hovedtariffavtalene innen 14 dager etter at forhandlingene er avsluttet og med 14 dagers varsel (likevel ikke til utløp før 1. mai 1985). Hovedsammenslutningenes representantskaper/styrer og Norsk Lærerlags landsstyre skal ha fullmakt til å godkjenne et forhandlingsresultat eller meklingsforslag.

III Lønnsregulativets fellesbestemmelser

Følgende paragrafer skal lyde:

§ 3 nr. 4

Permisjon uten lønn for omsorgsarbeid.

§ 5 Etterlønn

Når en arbeidstaker dør, utbetales de etterlatte et beløp svarende til 1 1/2 ganger folketrygdens grunnbeløp.

§ 7 nr. 1

Arbeidstaker med en fast ukentlig arbeidstid på 15 timer eller mer har rett til full lønn under sykdom i inntil 1 år. Det er en forutsetning at arbeidstakeren har tiltrådt tjenesten.

§ 7 nr. 7

Sykdomsforfall skal meldes snarest mulig til arbeidsgiveren med opplysninger om fraværets sannsynlige varighet. Arbeidsgiveren kan kreve skriftlig egenerklæring første arbeidsdag etter sykefraværet. Sykefravær over 3 kalenderdager skal legitimeres ved legeerklæring. Ved lengre sykefravær skal legeerklæring fornyes hver 14. dag, med mindre legen finner det unødvendig på grunn av sykdommens art eller arbeidstakeren er innlagt på sykehus. Har vedkommende hyppige sykefravær, kan ethvert sykefravær kreves legitimert ved legeattest.

§ 8 nr. 6

Hvis arbeidstakeren dør som følge av yrkesskaden, utbetales de etterlatte en engangserstatning tilsvarende 15 ganger folketrygdens grunnbeløp. Som etterlatte regnes ektefelle eller personer som for en vesentlig del ble forsørget av vedkommende. Bevislig og varig samboerforhold skal i denne sammenheng likestilles ved ekteskap. Statens Personaldirektorat fastsetter nærmere regler.

Ved varig medisinsk invaliditet på 15 pst. eller mer, utbetales en forholdsmessig engangserstatning med utgangspunkt i 15 ganger grunnbeløpet ved 100 pst. invaliditet.

§ 10 nr. 2

Gjenopptar arbeidstakeren arbeidet etter nedkomsten før hun har oppebåret lønn i 18 uker, gis en annen, dersom vedkommende har omsorg for barnet og fyller vilkårene i nr. 1 om tjenestetid, tjenestefrihet med lønn for den resterende del av perioden, dog ikke ut over 12 uker.

Merknad:

Punkt 7 i § 10 er etter avtale mellom partene tatt ut av bestemmelsene i tariffperioden 1. mai 1982 - 30. april 1984. Punktene 8 til 14 blir derfor nå punktene 7 til 13.

§ 10 nr. 11

Arbeidstaker som har omsorg for barn under 10 år har rett til 10 dagers permisjon med lønn pr. kalenderår for nødvendig tilsyn av barnet når det er sykt, eller dersom den som har det daglige tilsyn med små barn er syk. Er arbeidstakeren alene om omsorgen for barnet, har vedkommende rett til inntil 20 dagers permisjon med lønn pr. kalenderår. Det samme gjelder dersom det er to om omsorgen, men en av dem er langvarig avskåret fra tilsynet med barnet på grunn av egen funksjonshemming, innleggelse i helseinstitusjon som langtidspasient eller tilsvarende forhold. Aldersgrensen på 10 år gjelder ikke når funksjonshemmede barn blir syke. Sykdommen må legitimeres ved legeattest ved fravær ut over 3 dager.

§ 16 nr. 1

For pålagt overtidsarbeid gis et tillegg til timelønnen på 50 pst. Tillegget økes til 100 pst. for overtidsarbeid mellom kl. 2000 og 0600 og for overtidsarbeid på lørdager, søn- og helgedager og etter kl. 1300 jul- og nyttårsaften.

Etter avtale mellom arbeidstaker og arbeidsgiver i det

enkelte tilfelle kan pålagt opparbeidet overtid avspaseres time for time. Utenom fritiden har arbeidstakeren i slike tilfelle krav på å få utbetalt differansen mellom ordinær lønn og overtidsgodtgjørelse (overtidstillegget).

§ 17 nr. 2

Pålagt tjeneste på ukefriday/turnusfriday betraktes som overtidarbeid og kompenseres med forhøyet overtidsgodtgjørelse.

Etter avtale mellom arbeidstaker og arbeidsgiver kan det i det enkelte tilfelle inngås avtale om at arbeidet skal avspaseres, jfr. § 16 nr. 1, 2. avsnitt.

§ 19 nr. 2

I den utstrekning tjenestlige hensyn tillater det, skal arbeidstakeren få fri fra kl. 1300 følgende dager: Onsdag før skjærtorsdag, pinse, jul- og nyttårsaften. Såfremt dette av hensyn til tjenesten ikke lar seg gjøre, utbetales arbeidstakeren timelønn tillagt 100 pst.

Tillegg

Satsene i Fellesbestemmelsene reguleres tilsvarende den gjennomsnittlig økning av lønnstabell A.

Protokolltilførsler

1. Partene er enige om at det er ønskelig med lik arbeidstid for alle grupper arbeidstakere i staten. Partene vil derfor i tariffperioden utrede de spørsmål som har betydning for innføring av 37,5 timers arbeidsuke. Utredningen skal være ferdig innen utgangen av 1985, og en konkret plan for gjennomføring av lik arbeidstid skal søkes utarbeidet som ledd i tarifforhandlingene i 1986.
2. Det nedsettes en partssammensatt arbeidsgruppe for i

tariffperioden å utrede spørsmålet om mer rasjonelle og hensiktsmessige måter å gi godtgjørelse på for nattarbeid, søndagsarbeid m.v. Det forutsettes at en eventuell omlegging ikke skal føre til økte utgifter totalt.

3. Statstjenestemannskartellet og Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund/Seksjon Stat forutsetter at det føres egne forhandlinger om stigejusteringer på militære stillinger i sammenheng med innføringen av ny befalsordning pr. 1. november 1984.
4. Akademikernes Fellesorganisasjon forutsetter at det føres egne justeringsforhandlinger for militære stillinger i forbindelse med innføring av revidert befalsordning pr. 1. november 1984.

IV. Særlige lønnstillegg og bistillingsgodtgjørelser

Særlige lønnstillegg som tidligere har vært regulert i forbindelse med de generelle lønnsreguleringer og som ikke er innført på tilleggs lønnstabellen (tabell B) og bistillingsgodtgjørelser som ikke reguleres på annen måte, reguleres svarende til den gjennomsnittlige reguleringen av lønnstabellene (A- og B-tabellen).

V. Justeringer og normeringer

- A) I tariffperioden forhandles det om justeringer og normeringer på fritt grunnlag.

Resultatet av forhandlingene gjøres gjeldende fra 1. mai 1985.

Hvordan forhandlingene skal føres, drøftes mellom Forbruker- og administrasjonsdepartementet og tjenestemennenes hovedsammenslutninger og Norsk Lærerlag før for-

handlingene påbegynnes.

- B) 1. Dersom det i forbindelse med endret teknologi, omorganisering og omlegging av arbeidsoppgaver har skjedd vesentlige endringer i de forhold som er lagt til grunn ved lønns plasseringen,
2. eller det er særlige vansker med å rekruttere eller beholde spesielt kvalifisert personale,

kan partene i tariffperioden forhandle om

- a) omgjøring av stilling/stillinger fra lavere til høyere grad eller fra høyere til lavere grad (normering)
- b) oppflytting av stilling/stillinger til høyere lønns-trinn (justering)
- c) endring av lønnsplan eller overføring fra en lønnsplan til en annen
- d) spesiell avlønning
- e) bruk av tilleggsregulativet.

I rimelig utstrekning tas også hensyn til endringer som nevnt under nr. 1 ovenfor, som har skjedd gradvis over lengre tidsrom. Forhandlinger kan også føres når slike tiltak blir gjennomført som et ledd i effektivisering av virksomheten.

Merknad:

Partene er enige om at det er viktig at det fortsatt arbeides aktivt for høyere produktivitet i staten. En partssammensatt gruppe vil i tariffperioden vurdere de forskjellige spørsmål som reiser seg i forbindelse med eventuell inngåelse av produktivitetsavtaler i virksom-

hetene.

C) Forhandlingene føres

1. - mellom Forbruker- og administrasjonsdepartementet og hovedsammenslutningene/Norsk Lærerlag for krav som går inn under pkt. B nr. 2 og ellers når kravene går inn under pkt. B bokstavene b, c, d og e.
2. - direkte i de enkelte departementer med hovedsammenslutningenes medlemsorganisasjoner/Norsk Lærerlag når kravene går inn under pkt. B bokstav a.

Forbruker- og administrasjonsdepartementet kan i samråd med hovedsammenslutningene og Norsk Lærerlag også samtykke i at forhandlingene kan føres mellom det enkelte departement og hovedsammenslutningenes medlemsorganisasjoner/Norsk Lærerlag for krav som går inn under pkt. B, bokstavene b, c, d og e.

Gis det slikt samtykke, må forhandlingsopplegget legges frem for Forbruker- og administrasjonsdepartementet og forhandlingsfullmakt for disse punktene innhentes før forhandlingene påbegynnes.

Spørsmål om eventuelt å føre forhandlinger som går inn under pkt. B bokstav a utenfor departementene (i etatene, virksomhetene) avgjør det enkelte departement etter å ha drøftet spørsmålet med hovedsammenslutningene/Norsk Lærerlag.

Tidspunktet for iverksettelse av forhandlingsresultatet fastsettes under forhandlingene.

Dersom forhandlingene etter pkt. B, bokstav a ikke kan komme i gang innen 14 dager etter at krav om forhandlinger er kommet inn slik tjenestetvistloven fastsetter, må departementet ta kontakt med hovedsammenslutningenes medlemsorganisasjoner/Norsk Lærerlag.

D) Det avsettes 0,45 pst. av lønnsmassen, beregnet på årsbasis, som etter forhandlinger mellom partene kan nyttes til både normeringer og justeringer. Resultatet av forhandlingene gjøres gjeldende fra 1. august 1984.

E) Lønnsstiger for en del stillinger opp til ltr. 25, samt begynnerlønn i en del stillinger for de som har høyere akademisk utdanning.

1. Lønnsstigene for de stillinger som er nevnt i særskilt vedlegg bak, skal fra iverksettelsen av de nye hovedtariffavtaler være slik det går fram av vedlegget.

I tillegg til dette innplasseres de med høyere akademisk utdanning fra iverksettelsen av de nye hovedtariffavtaler på ltr. 19 ved tilsetting i stilling som:

Førstesekretær	lpl. 90.103, kode 0010
Fiskerirettleder	lpl. 03.410, kode 0563
Fagsekretær	lpl. 12.101, kode 0829
Fagkonsulent	lpl. 11.105, kode 1911
Redaksjonssekretær	lpl. 11.105, kode 1909
Botaniker	lpl. 11.125, kode 1947
Planteinspektør	lpl. 11.110, kode 1918
Avdelingsingeniør	lpl. 90.301, kode 0032
Avdelingsarkitekt	lpl. 90.303, kode 0039
Herredssagronom	lpl. 11.100, kode 1903
Fylkesagronom	lpl. 11.100, kode 1904
Herredsskogmester	lpl. 11.215, kode 1982
4H-agronom	lpl. 11.100, kode 3618

Dette er innarbeidet i lønnsstigene som går frem av det særskilte vedlegget.

2. Arbeidstakere med minst 16 års tjenesteansiennitet i stilling direkte plassert i ltr. 14 eller med lønnsstige med topplønn i ltr. 14, gis fra 1. oktober 1984 personlig lønn i ltr. 15.

Unntatt er de arbeidstakere som eventuelt har lønsmessige tillegg slik at de lønnes ut over det som svarer til lønn i ltr. 15. Disse skal fortsatt lønnes i ltr. 14 med bibehold av tilleggene.

Arbeidstakere som ikke har lønsmessige tillegg slik at de lønnes ut over det som svarer til ltr. 15 skal lønnes i ltr. 15.

3. Førsteseekretær 0010 og førsteseekretær 3710 slås sammen og gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
17	2	A
18	4	-
19	6	-
20	8	-
21	16	-

VI. Særregulativer

Særavtalene for stasjonsholdere og landstelefonister i Televerket reguleres tilsvarende reguleringen av satsene på A-tabellen (hovedlønnstabellen).

VII. Akkordarbeid

For tjenestemenn som arbeider på akkord, er det forutsetningen at akkordene reguleres slik at akkordfortjenesten (ut over regulativlønn) økes med 2/3 av det generelle lønnstillegg.

Den praktiske gjennomføring finner sted etter etatvise drøftelser mellom administrasjonen og de berørte organisasjoner.

Såfremt det i avtaleperioden skulle bli innført nye akkordsystemer, er det partenes forutsetning at forhandlinger skal kunne opptas om akkordgrunnlagets størrelse.

VIII. Boligfradrag, kostfradragssatser og brenselsfradragssatser

Boligfradragssatsene tilpasses de nye regulativlønninger og økes forholdsmessig. Det samme gjelder ved eventuell regulering av lønningene for 2. avtaleår.

Kostfradragssatsene økes tilsvarende stigningen i boligfradragssatsene.

Brenselsfradragssatsene økes i samsvar med stigningen i brenselkostningene.

Endringene i kostfradragssatsene og brenselsfradragssatsene gjøres gjeldende fra iverksettelse av de nye hovedtariffavtalene og reguleres i tariffperioden med virkning fra tidspunktet for en eventuell lønnsregulering for 2. avtaleår.

IX. Leseplikt for lærere i grunnskolen

Leseplikten i full stilling i grunnskolens barnetrinn settes til 27 timer pr. uke fra 1. august 1984.

X. Pensjonsforhold

a) De nye lønninger medtas i innskotts- og pensjonsgrunnlaget i Statens pensjonskasse.

- b) Det fremmes forslag for Stortinget om omregning av pensjonene etter de nye lønnsatser.
- c) Det fremmes forslag for Stortinget om at minste pensjonsgrunnlag skal være ltr. 12.

XI. Ikrafttreden

De fastsatte bestemmelser gjelder som hovedtariffavtaler og trer i kraft straks. De nye overenskomster gjøres gjeldende til 30. april 1986.

De generelle tillegg og andre lønnsendringer ved stigeopprykk o.l. gjøres gjeldende fra 30. mai 1984 for de tjenestemenn som ikke omfattes av tjenestetvistlovens § 26 a. For arbeidstakere som ikke har streikerett, settes ikrafttredelsestidspunktet til 1. mai 1984.

Charles Philipson

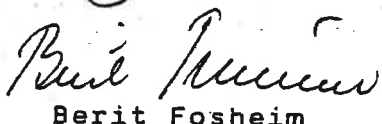
Tore Lindholt

Jon A. Solheim

Nils Totland

Berit Fosheim

Erling Petter Roalsvig

Nils R. Mugaas

STILLINGER PÅ LØNNSSTIGER TIL OG MED LTR. 25

Stillingen som EDB-fullmektig, lpl. 02.402, kode 1247, gis lik lønnsstige:

Ltr.	T	O
9	0	K
10	1	A
12	2	-
13	4	-
14	6	-
15	8	-

Stillingen som Inspisient, lpl. 17.822, kode 0255, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
9	0	K
12	2	A
13	4	-
14	6	-
15	8	-
16	10	-

Stillingen som Postelev, lpl. 13.223, kode 3000, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
10	0	K
11	2	A
13	4	-
14	8	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode
13.110	1392 Lagerekspeditor
15.102	1329 Kansellist

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
10	0	K
12	2	A
13	4	-
14	6	-
15	8	-

Stillingen som Radioekspeditør, lpl. 13.313, kode 0328, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12	0	K
13	2	A
14	4	-
15	6	-
16	12	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
03.110	0542	Maskinist
03.205	0580	Maskinist
03.206	2698	Arbeider m/spesialoppdrag
05.201	1152	Maskinfører
05.201	1154	Båtmaskinist
05.225	1198	Proviantforvalter
08.501	0732	Oppsynsbetjent
08.800	0738	Vaktmann
09.200	1669	Instruktør
09.210	1682	Internatgruppeleder
09.240	1686	Instruktør
11.155	1970	Instruktør
13.140	1433	Jernbaneekspeditør
13.160	2728	Jernbaneekspeditør
13.170	2740	Jernbaneekspeditør
13.201	2371	Landpostbud
13.206	2373	Poststyrer

Lpl.	Kode	
13.317	2640	Maskinist
13.401	1072	Materialforvalter
13.406	2441	Mekaniker med serviceoppdrag
13.406	3578	Radioservicemann
13.407	2443	Vegarbeider m/spesialoppdrag
13.540	1139	Nestvaktsjef
14.240	2073	Kurstedbetjent
14.410	2619	Ortopeditekniker
16.115	0971	Materialforvalter
16.130	0993	Elektromaskinist
16.135	1002	Fiskeoppdretter
17.590	1825	Materialforvalter
17.829	3379	Dekoratorassistent
90.312	0060	Maskinist

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12	0	K
13	2	A
14	4	-
15	6	-
16	8	-

Stillingen som Teletegner, lpl. 13.320, kode 3576, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12	0	K
13	2	A
15	4	-
16	8	-

Stillingen som Lysassistent, lpl. 17.825, kode 3397, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12	0	K
14	2	A
15	4	-
16	6	-
17	20	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
08.200	0616	Fengselsbetjent
08.300	0641	Politibetjent
08.350	0698	Lensmannsbetjent
08.401	0706	Sivilforsvarsbetjent

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12.	0	K
13.	2	A
15	4	-
16	8	-
17	12	-

Stillingen som Flygelederassistent, lpl. 13.552, kode 1145, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
11	0	K
13	2	A
15	4	-
16	8	-
17	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
03.112	2907	Instrumentoperatør
07.210	1011	Instruktør
08.202	0628	Verksbetjent
08.203	0631	Gårdsfullmektig
08.316	0686	Båtfører
09.200	3291	Miljøterapeut
09.202	1680	Stereotypør
11.135	1952	Fagassistent
11.155	1971	Praksislærer
14.802	2116	Førsteapparatleder
14.953	2270	Gårdsstyrer
16.130	0995	Maskinmesterassistent
17.567	1808	Tanntekniker
17.570	1818	Assisterende forvalter
17.868	3062	Kinomaskinist

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12.	0	K
14	2	A
15	4	-
16	6	-
17	8	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
11.100	1902	Herredsaagronom
11.100	3148	Jordstyretkniker
11.110	1917	Planteinspektør
11.215	3151	Skogreisingsleder

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12	0	K
14	2	A
16	4	-
17	10	-
18	12	-

6

Stillingen som AFIS-fullmektig, lpl. 13.551, kode 1144,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12	0	K
14	2	A
16	4	-
17	8	-
18	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
11.140	3621	Meieritekniker
11.210	1980	Skogfullmektig
11.215	1981	Herredsskogmester
11.400	2001	Jordskiftetekniker
11.450	2876	Jordregistertekniker

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12	0	K
14	2	A
16	4	-
18	10	-

Stillingen som Likningssekretær, lpl. 02.221, kode 0188,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12	0	K
13	2	A
15	4	-
17	10	-
18	12	-
19	14	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
03.201	0572	Regnskapsfører
04.120	0923	Regnskapsfører
13.200	1510	Førstepostbetjent
13.205	1512	Postkasserer
13.409	1085	Oppsynsmannsassistent
17.702	2451	Meteorologfullmektig
18.200	1331	Kasserer

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12	0	K
13	2	A
14	4	-
15	6	-
16	8	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
14.927	2227	Arbeidsterapeut
14.931	2235	Laboratorietekniker
17.832	0268	Dekorasjonsmaler
17.834	0274	Sminkør
17.857	1869	Arkivkonservator
17.835	0277	Rekvisitør

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
15	4	-
16	6	-
17	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
02.312	0144	Tollkontrollør
04.105	0913	Prisinspektør
04.156	0936	Manuskriptkontrollør
05.207	3299	Driftsassistent
05.245	1238	Kartretter
08.402	0721	Materiellforvalter
09.210	3510	Internatgruppeleder
11.155	1972	Undervisningsassistent
11.306	3719	Høgskoletekniker
11.307	3722	Høgskoletekniker
12.310	0862	Maskinsjef
13.536	1134	Tilsynsmann
13.537	1135	Materialforvalter
13.540	1140	Vaktsjef
16.125	2880	Montasjeleder
16.130	0996	Montasjeleder
17.540	3624	Universitetstekniker/høgskoletekniker
17.590	1826	Materialforvalter
17.590	3784	Tannpleier
17.823	0257	Driftstekniker
90.302	0038	Tekniker

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
15	4	-
16	6	-
17	8	-

Stillingen som Programassistent, lpl. 17.813, kode 0244,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13.	0	K
14	2	A
16	4	-
18	10	-

Stillingen som Sivilforsvarsførstebetjent, lpl. 08.401, kode 0707, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
16	4	-
17	10	-
18	12	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
08.150	0611	Sysselemannsbetjent
08.300	0642	Politibetjent v/etterforskningsavdeling
08.300	3251	Politibetjent
08.350	3503	Lensmannsbetjent

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
15	4	-
16	8	-
17	10	-
18	12	-

Stillingen som Fiskerirettleder, lpl. 03.140, kode 0562, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
16	4	-
17	8	-
18	10	-

Stillingen som:

Lpl.	Kode	
03.111	0549	Havforskerassistent
03.130	0559	Inspektør
13.515	1118	Kartgrafiker
17.522	2730	Grafisk tegner

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13.	0	K
14	2	A
16	4	-
18	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
05.206	1165	Kontrollør
10.320	0773	Formidler
10.325	0785	Yrkesrettleder
10.330	0789	Attføringssekretær
12.400	2977	Inspektør
13.223	1527	Postsekretær
13.401	2869	Kartgrafiker
14.244	3673	Ledende assistent
15.102	3601	Førstekansellist
17.857	1868	Arkivregistrator
90.103	0009	Administrasjonssekretær

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
16	4	-
17	8	-
18	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
08.402	3744	Kontrollør
13.315	0332	Teletekniker
13.318	0341	Radiotekniker
13.320	0343	Teletekniker
16.130	3608	Skiftleder/skiftlederassistent

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
16	4	-
17	6	-
18	8	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
08.110	0599	Registreringsfullmektig
08.110	0600	Namsfullmektig

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
16	4	-
19	10	-

Stillingen som Sosialsekretær i utdanningsstilling,
lpl. 17.300, kode 1697, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
16	4	-
17	6	-
18	8	-
19	10	-

Stillingen som Redningsleder, lpl. 08.900, kode 2756,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
16	4	-
18	8	-
19	12	-
20	14	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
17.812	0241	Produksjonssekretær
17.820	0246	Programingeniør
17.825	3398	Lyssetter

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
16	4	-
17	8	-
19	10	-
20	14	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
00.100	2555	Statsrådets kontorsekretær
17.868	1877	Filmarkivar

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
14	0	K
15	2	A
16	4	-
17	8	-
18	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
07.215	2873	Forvalter
09.135	2659	Førskolelærer
09.135	2660	Førskolelærer
09.200	1671	Avdelingsleder
09.200	1672	Fritidsleder
14.245	3684	Fritidsleder
14.802	2117	Skjermbildeinspektør
14.802	2118	Teknisk inspektør
17.516	3419	Helsefaglærer uten godkjent lærer- utdanning

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
14	0	K
15	2	A
16	4	-
17	6	-
18	8	-

Stillingen som Morsmålinstruktør, lpl. 09.165, kode 3108, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
14	0	K
15	6	A
16	8	-
17	12	-
18	14	-
19	16	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
11.300	1990	Distriktsveterinær
16.135	1003	Tømmerinspektør
17.815	0129	Avgiftskontrollør

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
14	0	K
15	2	A
16	4	-
17	8	-
18	10	-
19	12	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
11.304	3559	Medisinsk laboratorieingeniør
14.934	3371	Medisinsk laboratorieingeniør
17.600	3528	Medisinsk laboratorieingeniør

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
14	0	K
15	2	A
16	4	-
17	6	-
18	8	-
19	10	-

Stillingen som Lærer, lpl. 08.315, kode 2839, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
14	0	K
15	2	A
16	4	-
17	8	-
19	10	-

Stillingen som Teknisk konservator, lpl. 12.501, kode 0869, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
14	0	K
16	4	A
18	8	-
19	10	-

Stillingen som Førstestyrermann/Instruktør lpl. 09.240, kode 3395, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
14	0	K
15	2	A
16	4	-
18	8	-
19	10	-

Stillingen som Overstyrermann/Instruktør, lpl. 09.240, kode 2671, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
14	0	K
15	2	A
16	4	-
17	6	-
19	8	-
20	10	-

Stillingen som Kostholdskonsulent, lpl. 17.569, kode 1815, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	4	A
17	10	-
18	12	-
19	14	-

Stillingen som Lærer uten opprykk, lpl. 13.102, kode 2992, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	2	A
17	4	-
18	6	-
19	14	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
03.111	3407	Havforskerassistent
03.130	3408	Inspektør
05.225	1199	Kjøkkeninstruktør
10.115	0752	Tilsynsinspektør
13.325	0348	Teleingeniør
13.326	0368	Teleingeniør
13.330	0408	Teleingeniør
14.405	3095	Stråleterapeut
16.130	3607	Skiftleder
16.135	2711	Fiskeoppdretter
17.569	1816	Kostholdskonsulent
17.809	2830	Fjernsynsarkivar
90.205	0020	Bibliotekar
90.301	0031	Ingeniør
90.801	3476	Sosialsekretær
90.801	3478	Sosialkurator

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	2	A
17	4	-
18	6	-
19	8	-

Stillingen som Tanntekniker, lpl. 17.567, kode 1809,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	4	A
17	10	-
18	12	-
19	14	-
20	18	-

Stillingen som Trafikklærer, lpl. 13.224, kode 3181,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	1	A
17	2	-
18	6	-
20	16	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
09.165	1656	Lærer og Faglærer uten opprykk
08.502	1347	Lærer

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	6	A
17	8	-
18	12	-
19	14	-
20	16	-

Stillingen som Lærer og faglærer uten opprykk ved skoler for spesialundervisning, lpl. 09.165, kode 2545, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	6	A
17	8	-
18	12	-
20	14	-

Stillingen som Lærer og Faglærer med opprykk, lpl. 09.165, kode 1657, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	4	A
17	6	-
18	8	-
19	12	-
20	14	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
04.157	0940	Heimkonsulent
14.919	2190	Spesialpedagog uten opprykk

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	4	A
17	6	-
18	8	-
19	10	-
20	14	-

Stillingene som:

Lpl:	Kode	
09.240	2672	Radiotekniker/Instruktør
09.240	2673	Maskinsjef/Instruktør

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	4	A
17	6	-
19	8	-
20	10	-

Stillingen som Ortopediingeniør, lpl. 14.410, kode 2620,
gis slik lønnsstige:

Ltr	T	O
15	0	K
16	2	A
17	4	-
18	6	-
19	8	-
20	10	-

20

Stillingen som Faginstruktør, lpl. 07.210, kode 1012,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	2	A
18	4	-
19	6	-
20	8	-

Stillingen som Kateket, lpl. 09.102, kode 1604, gis
slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	4	A
17	8	-
18	10	-
19	12	-
20	14	-
21	16	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
09.165	1658	Lærer og Faglærer med opprykk ved skoler for spesialundervisning
13.102	2993	Lærer med opprykk

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	4	A
17	6	-
18	8	-
19	12	-
21	14	-

2)

Stillingen som Bispedømmerådssekretær, lpl. 09.103, kode 1605, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	2	A
17	6	-
18	8	-
19	10	-
20	12	-
21	14	-

Stillingen som Tollkontrollør, lpl. 02.314, kode 3325, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	4	A
17	6	-
18	8	-
19	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
13.536	3664	Tilsynsmann
17.590	3646	Instruktørtannpleier

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	2	A
17	4	-
18	6	-
19	8	-

Stillingen som Forsøksassistent, lpl. 04.165, kode 0945,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
17	2	A
18	6	-
19	10	-
20	14	-

Stillingen som Forsøksassistent, lpl. 04.165, kode 0946,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
17	2	A
18	6	-
19	8	-
20	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
04.105	0914	Prisinspektør
05.245	3738	Instruktør
10.110	0749	Kjelinspektør
10.115	0753	Tilsynsinspektør
10.320	0774	Formidler
10.325	0786	Yrkesrettleder
10.330	0790	Attføringssekretær
12.101	0829	Fagsekretær
12.400	2978	Inspektør
13.100	1345	Inspektør
13.101	1372	Inspektør
13.101	3119	Sportekniker
13.215	1528	Postsekretær
13.216	1541	Distriktssekretær
13.326	0369	Teleinspektør
13.328	2649	Avdelingsleder

Lpl.	Kode	
13.329	0399	Teleinspektør/Førsteseekretær
13.330	0409	Teleinspektør
13.333	0415	Teleinspektør
14.230	2070	Opplysningskonsulent
14.332	2106	Dietetiker
16.110	0966	Statshydrolog
17.810	0230	Programsekretær
17.812	0242	Produksjonskonsulent
17.820	2850	Programingeniør
17.825	3399	Lyskonsulent
17.829	3381	Dekorkonsulent
17.859	3539	Inspektør
17.900	1897	Studieveileder

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
17	2	A
18	4	-
19	6	-
20	8	-

Stillingen som Spesialpedagog med opprykk, lpl. 14.919, kode 2191, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
17	4	A
18	6	-
19	8	-
20	10	-
21	14	-

Stillingen som Heimkonsulent, lpl. 04.157, kode 0941,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
17	2	A
18	6	-
19	8	-
20	10	-
21	14	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
02.211	0164	Skatterevisor
02.222	0185	Ligningsrevisor
05.206	3107	Flyteknisk inspeksjonsleder

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
17	2	A
18	4	-
19	6	-
20	8	-
21	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
09.105	1610	Diakonikonsulent
13.541	2529	Sikkerhetsleder
90.301	0032	Avdelingsingeniør
90.303	0039	Avdelingsarkitekt

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
18	2	A
19	4	-
20	6	-
21	8	-

Stillingen som Fiskerirettleder, lpl. 03.140, kode 0563,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
17	2	A
18	4	-
20	6	-
21	8	-
22	10	-

Stillingen som Dykkerinstruktør, lpl. 09.250, kode 3078,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
18	2	A
20	4	-
21	6	-
22	8	-

Stillingen som Adjunkt, lpl. 09.165, kode 1660, gis
slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
17	2	A
18	4	-
19	8	-
20	10	-
22	14	-
23	16	-

Stillingen som Flygeleder, lpl. 13.550, kode 1141, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
18	2	A
20	4	-
22	6	-
23	8	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
09.102	3293	Kateket
11.400	2003	Leder av kartarkivet

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
17	0	K
18	2	A
19	4	-
20	6	-
21	8	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
07.210	1013	Faginstruktør
14.919	2192	Spesialpedagog m/adjunktkompetanse

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
17	0	K
18	4	A
19	6	-
20	8	-
21	10	-
22	14	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
11.105	1909	Redaksjonssekretær
11.105	1911	Fagkonsulent
11.110	1918	Planteinspektør
11.125	1947	Botaniker

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
17	0	K
18	2	A
19	4	-
20	6	-
21	8	-
22	10	-

Stillingen som Høgskolelærer/øvringslærer, lpl. 17.510, kode 2759, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
17	0	K
18	2	A
19	4	-
20	8	-
21	12	-
22	14	-
23	16	-

Stillingen som Adjunkt med opprykk, lpl. 09.165, kode 2998, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
17	0	K
18	2	A
19	4	-
20	8	-
21	10	-
22	12	-
23	16	-
24	18	-

Stillingen som Forsøksassistent, lpl. 04.165, kode 0947,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
18	0	K
19	2	A
20	6	-
21	8	-
22	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
11.100	1903	Herredsagronom
11.100	1904	Fylkesagronom
11.215	1982	Herredsskogmester

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
18	0	K
19	4	A
20	6	-
21	8	-
22	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
08.316	3015	Skriftgransker
11.205	1975	Skogassistent

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
18	0	K
19	2	A
20	4	-
21	6	-
22	8	-

Stillingen som Heimkonsulent, lpl. 04.157, kode 0942,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
18	0	K
19	2	A
20	6	-
21	8	-
22	10	-
23	14	-

Stillingen som Jordskiftelandmåler, lpl. 11.400, kode
2002, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
18	0	K
19	2	A
20	4	-
21	6	-
22	8	-
23	10	-

Stillingen som Spesiallærer, lpl. 08.315, kode 2748,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
18	0	K
20	8	A
22	10	-
24	12	-

Stillingen som Flygeleder, lpl. 13.512, kode 1111,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
18	0	K
20	2	A
22	4	-
24	6	-
25	8	-

Stillingen som 4H-agronom, lpl. 11.100, kode 3618, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
18	0	K
19	4	A
21	8	-
23	12	-
25	14	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
09.101	3272	Kapellan
09.101	3273	Kallskapellan
09.101	3274	Sykehuskapellan
09.101	3275	Døvekapellan
09.101	3276	Prest for nordmenn i utlandet
09.101	3277	Residerende kapellan
09.101	3278	Stiftskapellan

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
19	0	K
20	2	A
21	4	-
22	6	-
23	10	-
24	14	-

Stillingen som Undervisningsleder, lpl. 05.236, kode 1223, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
19	0	K
20	2	A
21	4	-
22	6	-
24	10	-

Stillingen som Programsekretær, lpl. 17.810, kode 0231,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
19	0	K
20	2	A
21	4	-
22	6	-
23	8	-
24	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
11.901	2016	Takstinspektør
90.301	0033	Avdelingsingeniør
90.303	0040	Avdelingsarkitekt

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
20	0	K
21	2	A
22	4	-
23	6	-
24	8	-

Stillingen som Statsmeteorolog, lpl. 17.700, kode 1831,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
20	0	K
21	2	A
22	6	-
23	8	-
24	10	-
25	12	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
03.102	2365	Fagkonsulent
03.130	2457	Laboratorieleder

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
21	0	K
23	10	A
24	14	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
13.100	1358	Geolog
13.402	2341	Geolog

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
21	0	K
22	2	A
23	4	-
24	8	-
25	12	-

Stillingen som Takstinspektør, lpl. 11.901, kode 2892,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
21	0	K
22	2	A
23	6	-
24	8	-
25	10	-

Stillingen som Undervisningsleder, lpl. 05.236, kode 1224, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
21	0	K
22	2	A
23	4	-
24	6	-
25	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
11.100	1905	Fylkesagronom
11.105	1915	Distriktskonsulent
11.205	1976	Skogforvalter
11.215	1983	Fylkesskogmester
11.500	2010	Reindriftsagronom

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
21	0	K
22	2	A
23	12	-
24	14	-
25	16	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
11.100	2878	Herredsagronom
11.215	3376	Herredsskogmester

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
22	2	K
23	6	A
24	12	-

STILLINGER PÅ LØNNSSTIGER TIL OG MED LTR. 25

Stillingen som EDB-fullmektig, lpl. 02.402, kode 1247, gis lik lønnsstige:

Ltr.	T	O
9	0	K
10	1	A
12	2	-
13	4	-
14	6	-
15	8	-

Stillingen som Inspisient, lpl. 17.822, kode 0255, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
9	0	K
12	2	A
13	4	-
14	6	-
15	8	-
16	10	-

Stillingen som Postelev, lpl. 13.223, kode 3000, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
10	0	K
11	2	A
13	4	-
14	8	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
13.110	1392	Lagerekspeditør
15.102	1329	Kansellist

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
10	0	K
12	2	A
13	4	-
14	6	-
15	8	-

Stillingen som Radioekspeditør, lpl. 13.313, kode 0328, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12	0	K
13	2	A
14	4	-
15	6	-
16	12	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
03.110	0542	Maskinist
03.205	0580	Maskinist
03.206	2698	Arbeider m/spesialoppdrag
05.201	1152	Maskinfører
05.201	1154	Båtmaskinist
05.225	1198	Proviantforvalter
08.501	0732	Oppsynsbetjent
08.800	0738	Vaktmann
09.200	1669	Instruktør
09.210	1682	Internatgruppeleder
09.240	1686	Instruktør
11.155	1970	Instruktør
13.140	1433	Jernbaneekspeditør
13.160	2728	Jernbaneekspeditør
13.170	2740	Jernbaneekspeditør
13.201	2371	Landpostbud
13.206	2373	Poststyrer

Lpl.	Kode	
13.317	2640	Maskinist
13.401	1072	Materialforvalter
13.408	2441	Mekaniker med serviceoppdrag
13.406	3578	Radioservicemann
13.407	2443	Vegarbeider m/spesialoppdrag
13.540	1139	Nestvaktsjef
14.240	2073	Kurstedbetjent
14.410	2619	Ortopeditekniker
16.115	0971	Materialforvalter
16.130	0993	Elektromaskinist
16.135	1002	Fiskeoppdretter
17.590	1825	Materialforvalter
17.829	3379	Dekoratorassistent
90.312	0060	Maskinist

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12	0	K
13	2	A
14	4	-
15	6	-
16	8	-

Stillingen som Teletegner, lpl. 13.320, kode 3576, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12	0	K
13	2	A
15	4	-
16	8	-

Stillingen som Lysassistent, lpl. 17.825, kode 3397, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12	0	K
14	2	A
15	4	-
16	6	-
17	20	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
08.200	0616	Fengselsbetjent
08.300	0641	Politibetjent
08.350	0698	Lensmannsbetjent
08.401	0706	Sivilforsvarsbetjent

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12.	0	K
13.	2	A
15	4	-
16	8	-
17	12	-

Stillingen som Flygelederassistent, lpl. 13.552, kode 1145, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
11	0	K
13	2	A
15	4	-
16	8	-
17	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
03.112	2907	Instrumentoperatør
07.210	1011	Instruktør
08.202	0628	Verksbetjent
08.203	0631	Gårdsfullmektig
08.316	0686	Båtfører
09.200	3291	Miljøterapeut
09.202	1680	Stereotypør
11.135	1952	Fagassistent
11.155	1971	Praksislærer
14.802	2116	Førsteapparatleder
14.953	2270	Gårdsstyrer
16.130	0995	Maskinmesterassistent
17.567	1808	Tanntekniker
17.570	1818	Assisterende forvalter
17.868	3062	Kinomaskinist

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12.	0	K
14	2	A
15	4	-
16	6	-
17	8	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
11.100	1902	Herredsagronom
11.100	3148	Jordstyretekniker
11.110	1917	Planteinspektør
11.215	3151	Skogreisingsleder

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12	0	K
14	2	A
16	4	-
17	10	-
18	12	-

Stillingen som AFIS-fullmektig, lpl. 13.551, kode 1144,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12	0	K
14	2	A
16	4	-
17	8	-
18	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
11.140	3621	Meieritekniker
11.210	1980	Skogfullmektig
11.215	1981	Herredsskogmester
11.400	2001	Jordskiftetekniker
11.450	2876	Jordregistertekniker

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12	0	K
14	2	A
16	4	-
18	10	-

Stillingen som Likningssekretær, lpl. 02.221, kode 0188,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12	0	K
13	2	A
15	4	-
17	10	-
18	12	-
19	14	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
03.201	0572	Regnskapsfører
04.120	0923	Regnskapsfører
13.200	1510	Førstepostbetjent
13.205	1512	Postkasserer
13.409	1085	Oppsynsmannsassistent
17.702	2451	Meteorologfullmektig
18.200	1331	Kasserer

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
12	0	K
13	2	A
14	4	-
15	6	-
16	8	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
14.927	2227	Arbeidsterapeut
14.931	2235	Laboratorietekniker
17.832	0268	Dekorasjonsmaler
17.834	0274	Sminkør
17.857	1869	Arkivkonservator
17.835	0277	Rekvisitør

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
15	4	-
16	6	-
17	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
02.312	0144	Tollkontrollør
04.105	0913	Prisinspektør
04.156	0936	Manuskriptkontrollør
05.207	3299	Driftsassistent
05.245	1238	Kartretter
08.402	0721	Materiellforvalter
09.210	3510	Internatgruppeleder
11.155	1972	Undervisningsassistent
11.306	3719	Høgskoletekniker
11.307	3722	Høgskoletekniker
12.310	0862	Maskinsjef
13.536	1134	Tilsynsmann
13.537	1135	Materialforvalter
13.540	1140	Vaktsjef
16.125	2880	Montasjeleder
16.130	0996	Montasjeleder
17.540	3624	Universitetstekniker/høgskoletekniker
17.590	1826	Materialforvalter
17.590	3784	Tannpleier
17.823	0257	Driftstekniker
90.302	0038	Tekniker

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
15	4	-
16	6	-
17	8	-

Stillingen som Programassistent, lpl. 17.813, kode 0244,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13.	0	K
14	2	A
16	4	-
18	10	-

Stillingen som Sivilforsvarsførstebetjent, lpl. 08.401,
kode 0707, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
16	4	-
17	10	-
18	12	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
08.150	0611	Sysselemannsbetjent
08.300	0642	Politibetjent v/etterforskningsavdeling
08.300	3251	Politibetjent
08.350	3503	Lensmannsbetjent

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
15	4	-
16	8	-
17	10	-
18	12	-

Stillingen som Fiskerirettleder, lpl. 03.140, kode 0562,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
16	4	-
17	8	-
18	10	-

Stillingen som:

Lpl.	Kode	
03.111	0549	Havforskerassistent
03.130	0559	Inspektør
13.515	1118	Kartgrafiker
17.522	2730	Grafisk tegner

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13.	0	K
14.	2	A
16	4	-
18	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
05.206	1165	Kontrollør
10.320	0773	Formidler
10.325	0785	Yrkesrettleder
10.330	0789	Attføringssekretær
12.400	2977	Inspektør
13.223	1527	Postsekretær
13.401	2869	Kartgrafiker
14.244	3673	Ledende assistent
15.102	3601	Førstekansellist
17.857	1868	Arkivregistrator
90.103	0009	Administrasjonssekretær

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
16	4	-
17	8	-
18	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
08.402	3744	Kontrollør
13.315	0332	Teletekniker
13.318	0341	Radiotekniker
13.320	0343	Teletekniker
16.130	3608	Skiftleder/skiftlederassistent

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
16	4	-
17	6	-
18	8	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
08.110	0599	Registreringsfullmektig
08.110	0600	Namsfullmektig

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
16	4	-
19	10	-

Stillingen som Sosialsekretær i utdanningsstilling,
lpl. 17.300, kode 1697, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
16	4	-
17	6	-
18	8	-
19	10	-

Stillingen som Redningsleder, lpl. 08.900, kode 2756,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
16	4	-
18	8	-
19	12	-
20	14	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
17.812	0241	Produksjonssekretær
17.820	0246	Programingeniør
17.825	3398	Lyssetter

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
13	0	K
14	2	A
16	4	-
17	8	-
19	10	-
20	14	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
00.100	2555	Statsrådets kontorsekretær
17.868	1877	Filmarkivar

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
14	0	K
15	2	A
16	4	-
17	8	-
18	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
07.215	2873	Forvalter
09.135	2659	Førskolelærer
09.135	2660	Førskolelærer
09.200	1671	Avdelingsleder
09.200	1672	Fritidsleder
14.245	3684	Fritidsleder
14.802	2117	Skjermbildeinspektør
14.802	2118	Teknisk inspektør
17.516	3419	Helsefaglærer uten godkjent lærer- utdanning

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
14	0	K
15	2	A
16	4	-
17	6	-
18	8	-

Stillingen som Morsmålinstruktør, lpl. 09.165, kode 3108, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
14	0	K
15	6	A
16	8	-
17	12	-
18	14	-
19	16	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
11.300	1990	Distriktsveterinær
16.135	1003	Tømmerinspektør
17.815	0129	Avgiftskontrollør

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
14	0	K
15	2	A
16	4	-
17	8	-
18	10	-
19	12	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
11.304	3559	Medisinsk laboratorieingeniør
14.934	3371	Medisinsk laboratorieingeniør
17.600	3528	Medisinsk laboratorieingeniør

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
14	0	K
15	2	A
16	4	-
17	6	-
18	8	-
19	10	-

Stillingen som Lærer, lpl. 08.315, kode 2839, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
14	0	K
15	2	A
16	4	-
17	8	-
19	10	-

Stillingen som Teknisk konservator, lpl. 12.501, kode 0869, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
14	0	K
16	4	A
18	8	-
19	10	-

Stillingen som Førstestyrermann/Instruktør lpl. 09.240, kode 3395, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
14	0	K
15	2	A
16	4	-
18	8	-
19	10	-

Stillingen som Overstyrermann/Instruktør, lpl. 09.240, kode 2671, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
14	0	K
15	2	A
16	4	-
17	6	-
19	8	-
20	10	-

Stillingen som Kostholdskonsulent, lpl. 17.569, kode 1815, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	4	A
17	10	-
18	12	-
19	14	-

Stillingen som Lærer uten opprykk, lpl. 13.102, kode 2992, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	2	A
17	4	-
18	6	-
19	14	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
03.111	3407	Havforskerassistent
03.130	3408	Inspektør
05.225	1199	Kjøkkeninstruktør
10.115	0752	Tilsynsinspektør
13.325	0348	Teleingeniør
13.326	0368	Teleingeniør
13.330	0408	Teleingeniør
14.405	3095	Stråleterapeut
16.130	3607	Skiftleder
16.135	2711	Fiskeoppdretter
17.569	1816	Kostholdskonsulent
17.809	2830	Fjernsynsarkivar
90.205	0020	Bibliotekar
90.301	0031	Ingeniør
90.801	3476	Sosialsekretær
90.801	3478	Sosialkurator

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	2	A
17	4	-
18	6	-
19	8	-

Stillingen som Tanntekniker, lpl. 17.567, kode 1809,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	4	A
17	10	-
18	12	-
19	14	-
20	18	-

Stillingen som Trafikklærer, lpl. 13.224, kode 3181,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	1	A
17	2	-
18	6	-
20	16	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
09.165	1656	Lærer og Faglærer uten opprykk
08.502	1347	Lærer

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	6	A
17	8	-
18	12	-
19	14	-
20	16	-

Stillingen som Lærer og faglærer uten opprykk ved skoler for spesialundervisning, lpl. 09.165, kode 2545, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	6	A
17	8	-
18	12	-
20	14	-

Stillingen som Lærer og Faglærer med opprykk, lpl. 09.165, kode 1657, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	4	A
17	6	-
18	8	-
19	12	-
20	14	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
04.157	0940	Heimkonsulent
14.919	2190	Spesialpedagog uten opprykk

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	4	A
17	6	-
18	8	-
19	10	-
20	14	-

2)

Stillingen som Bispedømmerådssekretær, lpl. 09.103, kode 1605, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	2	A
17	6	-
18	8	-
19	10	-
20	12	-
21	14	-

Stillingen som Tollkontrollør, lpl. 02.314, kode 3325, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	4	A
17	6	-
18	8	-
19	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
13.536	3664	Tilsynsmann
17.590	3646	Instruktørtannpleier

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
15	0	K
16	2	A
17	4	-
18	6	-
19	8	-

Stillingen som Forsøksassistent, lpl. 04.165, kode 0945,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
17	2	A
18	6	-
19	10	-
20	14	-

Stillingen som Forsøksassistent, lpl. 04.165, kode 0946,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
17	2	A
18	6	-
19	8	-
20	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
04.105	0914	Prisinspektør
05.245	3738	Instruktør
10.110	0749	Kjelinspektør
10.115	0753	Tilsynsinspektør
10.320	0774	Formidler
10.325	0786	Yrkesrettleder
10.330	0790	Attføringssekretær
12.101	0829	Fagsekretær
12.400	2978	Inspektør
13.100	1345	Inspektør
13.101	1372	Inspektør
13.101	3119	Sportekniker
13.215	1528	Postsekretær
13.216	1541	Distriktssekretær
13.326	0369	Teleinspektør
13.328	2649	Avdelingsleder

Lpl.	Kode	
13.329	0399	Teleinspektør/Førstesekretær
13.330	0409	Teleinspektør
13.333	0415	Teleinspektør
14.230	2070	Opplysningskonsulent
14.332	2106	Dietetiker
16.110	0966	Statshydrolog
17.810	0230	Programsekretær
17.812	0242	Produksjonskonsulent
17.820	2850	Programingeniør
17.825	3399	Lyskonsulent
17.829	3381	Dekorkonsulent
17.859	3539	Inspektør
17.900	1897	Studieveileder

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
17	2	A
18	4	-
19	6	-
20	8	-

Stillingen som Spesialpedagog med opprykk, lpl. 14.919, kode 2191, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
17	4	A
18	6	-
19	8	-
20	10	-
21	14	-

Stillingen som Heimkonsulent, lpl. 04.157, kode 0941,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
17	2	A
18	6	-
19	8	-
20	10	-
21	14	-

*
Stillingene som:

Lpl.	Kode	
02.211	0164	Skatterevisor
02.222	0185	Ligningsrevisor
05.206	3107	Flyteknisk inspeksjonsleder

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
17	2	A
18	4	-
19	6	-
20	8	-
21	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
09.105	1610	Diakonikonsulent
13.541	2529	Sikkerhetsleder
90.301	0032	Avdelingsingeniør
90.303	0039	Avdelingsarkitekt

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
18	2	A
19	4	-
20	6	-
21	8	-

Stillingen som Fiskerirettleder, lpl. 03.140, kode 0563,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
17	2	A
18	4	-
20	6	-
21	8	-
22	10	-

Stillingen som Dykkerinstruktør, lpl. 09.250, kode 3078,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
18	2	A
20	4	-
21	6	-
22	8	-

Stillingen som Adjunkt, lpl. 09.165, kode 1660, gis
slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
17	2	A
18	4	-
19	8	-
20	10	-
22	14	-
23	16	-

Stillingen som Flygeleder, lpl. 13.550, kode 1141, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
16	0	K
18	2	A
20	4	-
22	6	-
23	8	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
09.102	3293	Kateket.
11.400	2003	Leder av kartarkivet

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
17	0	K
18	2	A
19	4	-
20	6	-
21	8	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
07.210	1013	Faginstruktør
14.919	2192	Spesialpedagog m/adjunktkompetanse

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
17	0	K
18	4	A
19	6	-
20	8	-
21	10	-
22	14	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
11.105	1909	Redaksjonssekretær
11.105	1911	Fagkonsulent
11.110	1918	Planteinspektør
11.125	1947	Botaniker

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
17	0	K
18	2	A
19	4	-
20	6	-
21	8	-
22	10	-

Stillingen som Høgskolelærer/øvringslærer, lpl. 17.510, kode 2759, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
17	0	K
18	2	A
19	4	-
20	8	-
21	12	-
22	14	-
23	16	-

Stillingen som Adjunkt med opprykk, lpl. 09.165, kode 2998, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
17	0	K
18	2	A
19	4	-
20	8	-
21	10	-
22	12	-
23	16	-
24	18	-

Stillingen som Forsøksassistent, lpl. 04.165, kode 0947,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
18	0	K
19	2	A
20	6	-
21	8	-
22	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
11.100	1903	Herredssagronom
11.100	1904	Fylkesagronom
11.215	1982	Herredsskogmester

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
18	0	K
19	4	A
20	6	-
21	8	-
22	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
08.316	3015	Skriftgransker
11.205	1975	Skogassistent

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
18	0	K
19	2	A
20	4	-
21	6	-
22	8	-

Stillingen som Heimkonsulent, lpl. 04.157, kode 0942,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
18	0	K
19	2	A
20	6	-
21	8	-
22	10	-
23	14	-

Stillingen som Jordskiftelandmåler, lpl. 11.400, kode
2002, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
18	0	K
19	2	A
20	4	-
21	6	-
22	8	-
23	10	-

Stillingen som Spesiallærer, lpl. 08.315, kode 2748,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
18	0	K
20	8	A
22	10	-
24	12	-

Stillingen som Flygeleder, lpl. 13.512, kode 1111,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
18	0	K
20	2	A
22	4	-
24	6	-
25	8	-

Stillingen som 4H-agronom, lpl. 11.100, kode 3618, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
18	0	K
19	4	A
21	8	-
23	12	-
25	14	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
09.101	3272	Kapellan
09.101	3273	Kallskapellan
09.101	3274	Sykehuskapellan
09.101	3275	Døvekapellan
09.101	3276	Prest for nordmenn i utlandet
09.101	3277	Residerende kapellan
09.101	3278	Stiftskapellan

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
19	0	K
20	2	A
21	4	-
22	6	-
23	10	-
24	14	-

Stillingen som Undervisningsleder, lpl. 05.236, kode 1223, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
19	0	K
20	2	A
21	4	-
22	6	-
24	10	-

Stillingen som Programsekretær, lpl. 17.810, kode 0231,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
19	0	K
20	2	A
21	4	-
22	6	-
23	8	-
24	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
11.901	2016	Takstinspektør
90.301	0033	Avdelingsingeniør
90.303	0040	Avdelingsarkitekt

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
20	0	K
21	2	A
22	4	-
23	6	-
24	8	-

Stillingen som Statsmeteorolog, lpl. 17.700, kode 1831,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
20	0	K
21	2	A
22	6	-
23	8	-
24	10	-
25	12	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
03.102	2365	Fagkonsulent
03.130	2457	Laboratorieleder

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
21	0	K
23	10	A
24	14	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
13.100	1358	Geolog
13.402	2341	Geolog

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
21	0	K
22	2	A
23	4	-
24	8	-
25	12	-

Stillingen som Takstinspektør, lpl. 11.901, kode 2892,
gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
21	0	K
22	2	A
23	6	-
24	8	-
25	10	-

Stillingen som Undervisningsleder, lpl. 05.236, kode 1224, gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
21	0	K
22	2	A
23	4	-
24	6	-
25	10	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
11.100	1905	Fylkesagronom
11.105	1915	Distriktskonsulent
11.205	1976	Skogforvalter
11.215	1983	Fylkesskogmester
11.500	2010	Reindriftingsagronom

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
21	0	K
22	2	A
23	12	-
24	14	-
25	16	-

Stillingene som:

Lpl.	Kode	
11.100	2878	Herredssagronom
11.215	3376	Herredsskogmester

gis slik lønnsstige:

Ltr.	T	O
22	2	K
23	6	A
24	12	-